

DESIGN

SZTUKA KOBIET

Aukcja 8 października 2019 Warszawa

DESIGN SZTUKA KOBIET

8 PAŹDZIERNIKA 2019 (WTOREK) GODZ. 19

WYSTAWA OBIEKTÓW

28 WRZEŚNIA – 8 PAŹDZIERNIKA 2019

PONIEDZIAŁEK – PIĄTEK W GODZINACH OD 11 DO 19

SOBOTA W GODZINACH OD 11 DO 16

MIEJSCE AUKCJI I WYSTAWY

DOM AUKCYJNY DESA UNICUM

UL. PIĘKNA 1A, WARSZAWA

KOORDYNATORZY AUKCJI

Cezary Lisowski, Redakcja katalogu, c.lisowski@desa.pl, 788 269 908

Małgorzata Nitner, Koordynator sprzedaży, m.nitner@desa.pl, 22 163 67 02, 514 446 892

Jadwiga Beck, Koordynator sprzedaży, j.beck@desa.pl, 795 122 720

ZLECENIA LICYTACJI zlecenia@desa.pl, tel. 22 163 67 00

DESA DESIGN DAYS

Sobota, 28 września

10-19 – Wystawa „Design. Sztuka Kobiet”

13.00 – wykład – „Zawód: projektantka. Kobiety we wzornictwie przemysłowym”,
prowadzenie: **Małgorzata Czyńska**

15.00 – panel dyskusyjny – „Żeby było ładnie: rola Instytutu Wzornictwa
Przemysłowego i Spółdzielni ŁAD w polskim projektowaniu.
Rozmowa z Hanną Lachert i Alicją Wyszogrodzką” – prowadzenie:
Klara Czerniewska-Andryszczyk

17.00 – oprowadzanie po wystawie „Design. Sztuka Kobiet” – prowadzenie:
Krystyna Łuczak-Surówka

Sobota, 5 października

10-16 – Wystawa „Design. Sztuka Kobiet”

12.00 – oprowadzanie kuratorskie po wystawie „Design. Sztuka Kobiet” –
prowadzenie: **Cezary Lisowski**

OKŁADKA FRONT poz. 14 Teresa Kruszevska, Krzesło Muszelka, 1956 r. • **STRONA 2** poz. 60 Anna Jarnuszkiewicz, Patera dekoracyjna, około 1958 r.

STRONY 6-7 poz 47 Aleksandra Michalak-Lewińska, Kupon tkaniny Śledzie, lata 50. XX w.

IV OKŁADKA Irena Lipska-Zworska, Forma dekoracyjna Grzyb z cyklu Natura Lasu, 1974 r.

DESIGN. Sztuka Kobiet 8 października 2019 r • ISBN 978-83-66377-21-9 • Kod aukcji 653DES006

Nakład 2 500 egzemplarzy • Koncepcja graficzna Monika Wojnarowska • Zdjęcia Marcin Koniak, Paweł Bobrowski i Łukasz Kowalski

Konserwacja obiektów: Adam Krawczyk

PRENUMERATA KATALOGÓW prenumerata@desa.pl

DRUK ArtDruk Kobyłka

ZARZĄD DESA UNICUM SA

JULIUSZ WONDORBSKI
Prezes Zarządu

JAN KOSZUTSKI
Wiceprezes Zarządu

MAŁGORZATA KULMA
Członek Zarządu, Główna Księgowa

IZA RUSINIAK
Członek Zarządu, Dyrektor
Departamentu Projektów Aukcyjnych

AGATA SZKUP
Członek Zarządu, Dyrektor
Departamentu Sprzedaży

SEKRETARIAT ZARZĄDU

tel. 22 163 66 65

biuro@desa.pl

DZIAŁ MARKETINGU

Marta Czartoryska-Żak, Dyrektor Marketingu
tel. 662 280 480, m.czartoryska-zak@desa.pl

Marta Wiśniewska, Marketing Manager
tel. 795 122 709, m.wisniewska@desa.pl

Maria Olszak, Specjalista ds. marketingu
tel. 22 163 67 61, 795 122 723, m.olszak@desa.pl

PUBLIC RELATIONS

Agnieszka Marszał, Business & Culture
tel. 793 919 109, pr@desa.pl

DZIAŁ IT

Piotr Gołębiowski, Koordynator Projektów IT
tel. 502 994 225, p.golebiowski@desa.pl

Wojciech Kosmala, Digital Manager
tel. 664 150 861, w.kosmala@desa.pl

DZIAŁ KSIĘGOWOŚCI

Małgorzata Kulma, Główna Księgowa
tel. 22 163 66 80, m.kulma@desa.pl

Marlena Ulejczyk, Zastępca Główniej Księgowej
tel. 22 163 66 81, m.ulejczyk@desa.pl

Katarzyna Krzyżanowska, Księgowa
tel. 22 163 66 83, k.krzyzanowska@desa.pl

DZIAŁ PRAWNY

Wojciech Dziakowski, Radca Prawny
tel. 22 163 67 86, 664 981 452, w.dziakowski@desa.pl

DZIAŁ LOGISTYCZNY

Milena Lutomska, Dyrektor Działu
tel. 795 122 714, m.lutomska@desa.pl

Kacper Tomaszekiewicz, Kierownik
ds. transportów i logistyki
tel. 795 122 708, k.tomaszekiewicz@desa.pl

KONTA BANKOWE

mBank S.A. Swift: BREXPLPWWA3
PLN: 27 1140 2062 0000 2380 1100 1002
EUR: 43 1140 2062 0000 2380 1100 1005
USD: 16 1140 2062 0000 2380 1100 1006

DESA UNICUM SA

ul. Piękna 1A, 00-477 Warszawa, tel. 22 163 66 00, e-mail: biuro@desa.pl
NIP: 527 26 44 731 REGON: 142733824 KRS 0000718495

Spółka zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy XII Wydział Gospodarczy, kapitał zakładowy 85 055 000 zł

DEPARTAMENT PROJEKTÓW AUKCYJNYCH

BIURO PRZYJĘĆ: tel. 22 163 66 10, wyceny@desa.pl, pon.-pt. 11-19, sob. 11-16

WYCENY BIŻUTERII: śr. 15-19, czw. 11-15, DESA Biżuteria, Nowy Świat 48, Warszawa, tel. 22 826 44 66, bizuteria@desa.pl

IZA RUSINIAK
Dyrektor Departamentu
Projektów Aukcyjnych
i.rusiniak@desa.pl
22 163 66 40, 664 981 463

TOMASZ DZIEWICZ
Kierownik Działu
Sztuka Dawna
t.dziewicz@desa.pl
22 163 66 46, 735 208 999

ARTUR DUMANOWSKI
Kierownik Działu
Sztuka Najnowsza i Projekty Specjalne
a.dumanowski@desa.pl
22 163 66 42, 795 122 725

KLARA CZERNIEWSKA-ANDRYSZCZYK
P.O. Kierownika Działu
Sztuka Współczesna
k.czerniewska@desa.pl
22 163 66 41, 664 150 866

JOANNA TARNAWSKA
Ekspert Komisji Wycen i Ocen
Sztuka polska XIX i XX w.
j.tarnawska@desa.pl
22 163 66 11, 698 666 189

MAREK WASILEWICZ
Starszy Specjalista
Sztuka Dawna
m.wasilewicz@desa.pl
22 163 66 47, 795 122 702

MALGORZATA SKWAREK
Starszy Specjalista
Sztuka Dawna
m.skwarek@desa.pl
22 163 66 48, 795 121 576

KATARZYNA ŻEBROWSKA
Starszy Specjalista
Fotografia Kolekcjonerska
k.zebrowska@desa.pl
22 163 66 49, 539 546 701

MAGDALENA KUŚ
Starszy Specjalista
Sztuka Użytkowa
m.kus@desa.pl
22 163 66 44, 795 122 718

EVA-YOKO GAULT
Specjalista
Sztuka Użytkowa, Memorabilia
e.gault@desa.pl
22 163 66 54, 664 150 862

CEZARY LISOWSKI
Specjalista
Sztuka Użytkowa, Design
c.lisowski@desa.pl
22 163 66 51, 788 269 908

AGATA MATUSIELAŃSKA
Asystent
Sztuka Współczesna
a.matusielanska@desa.pl
22 163 66 50, 539 546 699

JULIA MATERNA
Asystent
Sztuka Dawna
j.materna@desa.pl
22 163 66 52, 538 649 945

KAROLINA KOŁTUNICKA
Asystent
Sztuka Młoda i Najnowsza
k.koltunicka@desa.pl
22 163 66 43, 664 150 864

STEFANIA AMBROZIAK
Asystent
Sztuka Użytkowa i Komiks
s.ambroziak@desa.pl
22 163 66 12, 539 196 131

MARCIN LEWICKI
Asystent
Sztuka Współczesna
m.lewicki@desa.pl
22 163 66 15, 788 260 055

KAROLINA MICHALAK
Asystent
Sztuka Współczesna
k.michalak@desa.pl
22 163 66 53, 787 094 345

ALICJA SZNAIDER
Asystent
Sztuka Użytkowa
a.sznaider@desa.pl
22 163 66 45, 502 994 177

PAULINA ADAMCZYK
Asystent
Sztuka Dawna
a.sznaider@desa.pl
22 163 66 14, 532 759 980

DEPARTAMENT SPRZEDAŻY

AGATA SZKUP
Dyrektor Departamentu Sprzedaży
a.szkup@desa.pl
22 163 67 01, 692 138 853

ALEKSANDRA ŁUKASZEWSKA
Kierownik Galerii
a.lukaszewska@desa.pl
22 163 67 05, 664 981 465

MICHAŁ BÓŁKA
Doradca Klienta
m.bolka@desa.pl
22 163 67 03, 664 981 449

KAROLINA CIEŚIELSKA
Doradca Klienta
k.ciesielska@desa.pl
22 163 67 12, 668 135 447

MARGORZATA NITNER
Doradca Klienta
m.nitner@desa.pl
22 163 67 02, 514 446 892

JADWIGA BECK
Doradca Klienta
j.beck@desa.pl
795 122 720

BARBARA RZEŚNA
Doradca Klienta
b.rzesna@desa.pl
22 163 67 10, 664 981 450

MAJA LIPIEC
Doradca Klienta
m.lipiec@desa.pl
22 163 67 07, 538 647 637

MARTA LISIAK
Doradca Klienta
m.lisiak@desa.pl
22 163 67 04, 788 265 344

ALEKSANDRA KASPRZYŃSKA
Doradca Klienta
506 252 031
a.kasprzynska@desa.pl

KINGA JAKUBOWSKA
Doradca Klienta
698 668 221
k.jakubowska@desa.pl

BIURO OBSŁUGI KLIENTA

tel. 22 163 66 00, bok@desa.pl pon.-pt. 11-19, sob. 11-16

URSZULA PRZEPIÓRKA
Dyrektor Działu
u.przepiorka@desa.pl
22 163 66 01

ANNA MAZUREK
Specjalista ds. rozliczeń
a.mazurek@desa.pl
22 163 66 09

MAGDALENA OŁTARZEWSKA
Asystent ds. rozliczeń
m.oltarzewska@desa.pl
22 163 66 03, 506 252 044

KORA KULIKOWSKA
Asystent ds. rozliczeń
k.kulikowska@desa.pl
22 163 66 20, 788 262 366

MICHALINA KOMOROWSKA
Asystent, Biuro Obsługi Klienta
m.komorowska@desa.pl
22 163 66 20, 882 350 575

KATARZYNA PACIOREK
Asystent, Biuro Obsługi Klienta
k.paciorek@desa.pl
22 163 66 03, 538 977 515

DZIAŁ ADMINISTROWANIA OBIEKTAMI

PUNKT WYDAŃ OBIEKTÓW: tel. 22 163 66 20, wydania@desa.pl pon.-pt. 11-19, sob. 11-16

KAROLINA ŚLIWIŃSKA
Kierownik Działu
k.sliwinska@desa.pl
22 163 66 20, 795 121 575

PAWEŁ WĄTROBA
Specjalista ds. obiektów
p.watroba@desa.pl
22 163 66 21, 514 446 849

PAWEŁ WOŁYNIAK
Asystent ds. obiektów
p.wolyniak@desa.pl
22 163 66 21, 506 251 934

MARCIN KONIAK
Fotograf
m.koniak@desa.pl
22 163 66 74, 664 981 456

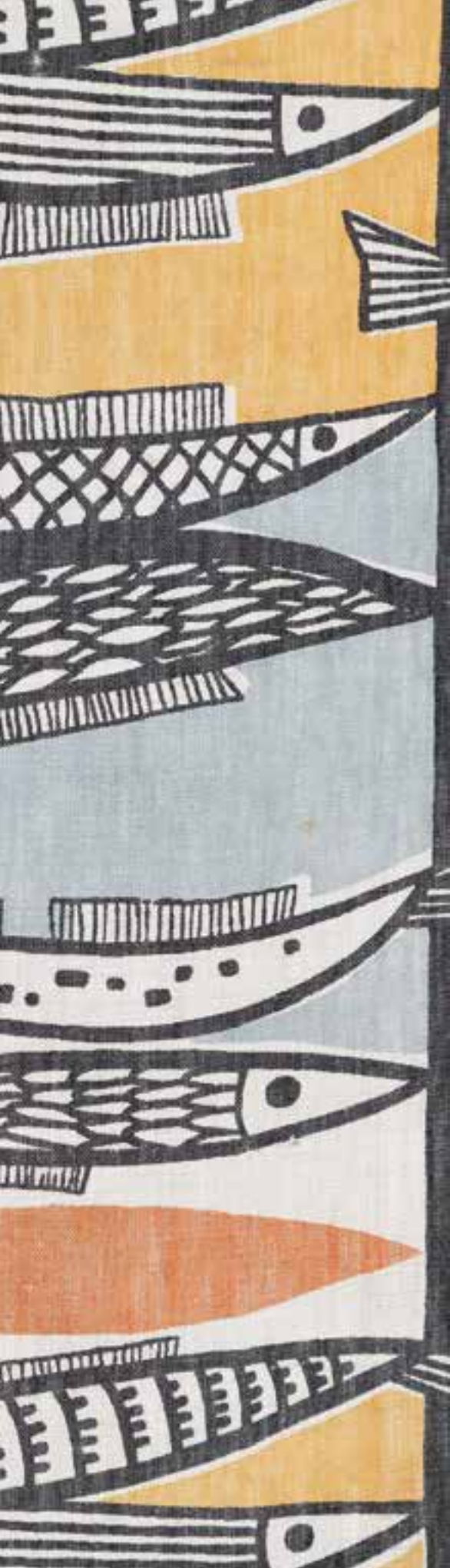
MARLENA TALUŃ
Fotograf
m.talunas@desa.pl
22 163 66 75, 795 122 717

PAWEŁ BOBROWSKI
Fotograf
p.bobrowski@desa.pl
22 163 66 75

STUDIO FOTOGRAFICZNE

INDEKS

- Bany-Kozłowska Janina **143**
- Bielesz Magdalena **16**
- Bober Natalia **35**
- Chmiel Ada **118, 120-121**
- Chojnacka Maria Teresa **49-50**
- Chomentowska Maria **17-19**
- Cybińska Krystyna **68-69**
- Czerwosz Zofia **62-63**
- Drózd-Hyży Irena **82**
- Dusznik Danuta **88-95**
- Dziewulska Zofia **13**
- Fenrych-Węclawska Barbara **31**
- Flis Julia **72**
- Gabi-Kłosowicz Halina **73**
- Galińska Zofia **110-113**
- Gemborys Katarzyna **164**
- Gerczuk-Moskaluk Ewa **156-158**
- Główczeńska Hanna **64-66**
- Gołajewska Wiesława **101-103, 105-106**
- Goroszenik Walentyna **127**
- Gralewska Maria **121, 123**
- Grześkiewicz Dorota **144-145**
- Husarska Helena **61**
- Jarnuszkiewicz Anna **59-60**
- Jaworska-Thomas Danuta **38**
- Jeziorna Jolanta **140**
- Keilowa Julia **1-12**
- Kisiel Kazimiera **51**
- Koczyńska-Kielan Katarzyna **67**
- Konopacka Malwina **165-166**
- Kotarbińska Julia **135**
- Kowalów Nadzieja **136-139**
- Kruszewska Teresa **14-15**
- Lachert Hanna **20-23**
- Lipska-Zworska Irena **70-71**
- Łachowa Eugenia **36**
- Łącka Hanna **124-126**
- Manteuffel-Zawidzka Wanda **146-149**
- Matuszczyk-Cygańska Zofia **40-41**
- Michalak-Lewińska Aleksandra **47**
- Modrzeńska-Nowosielska Hanna **96-100**
- Niedbał Marta **52**
- Niewska Olga **76**
- Oknińska-Wiśniewska Hanna **56**
- Orthwein Hanna **77-81**
- Owidzka Jolanta **48**
- Pałka-Szyska Danuta **159-160**
- Paprowicz-Michno Danuta **46**
- Pasek Zofia **161-162**
- Patuszyńska Monika **74-75**
- Piętkowa Stanisława Felicja **54, 58**
- Piwek-Białoborska Elżbieta **130-134**
- Pokornianka Ludmiła **53, 115-116**
- Przybyszewska Zofia **104, 109, 114, 117-118**
- Sternal Danuta **141-142**
- Sternińska Izabella **24-27**
- Strachocka-Zgud Krystyna **34**
- Śledzińska Anna **37**
- Śleżewska-Hoffman Gabriela **107-108**
- Śliwowska-Wawrzyniak Zbigniewa **83-87**
- Świsłacka Barbara **163**
- Trzewik-Drost Eryka **150-155**
- Waligórska Teresa **128-129**
- Wejchert Aleksandra **55**
- Widajewicz-Turkiewicz Danuta **32-33**
- Wyszogrodzka Alicja **42-45**
- Żmudzińska Irena **28-30**
- Żuławska Hanna **57**

Na kolejnych stronach katalogu zamieszczone zostały fotografie naczyń użytkowych autorstwa Julii Keilowej. Nie bez przyczyny to jej nazwisko i prace otwierają przegląd polskiego designu tworzonego przez kobiety. Julia Keilowa założyła swoją działalnością na polu sztuk zdobniczych i użytkowych w latach 30. XX wieku i uznawana jest dziś za pionierkę przedwojennego wzornictwa przemysłowego.

Julia Keilowa z domu Ringel urodziła się w 1902 roku w Stryju w Galicji na terenach dzisiejszej Ukrainy. W 1920 roku zaczęła studia z zakresu filozofii na Uniwersytecie Lwowskim, jednak już po pierwszym roku zrezygnowała z tego kierunku. Uczęszczała następnie do Lwowskiej Państwowej Szkoły Przemysłowej. Tam rozpoczęła naukę snycerstwa, rzeźby w kamieniu oraz drewnie. W 1922 roku wyszła za mąż za Ignacego Keila, który pracował we lwowskich, potem warszawskich, wydawnictwach książek. Trzy lata później wraz z mężem przeprowadziła się do Warszawy, gdzie do 1931 studiowała w Szkole Sztuk Pięknych. Swoją talent rzeźbiarski szlifowała w pracowni Tadeusza Breyera. Wiedzę na temat technik metalowych zdobyła na zajęciach u Karola Stryjeńskiego. Jeszcze w trakcie swej edukacji w warszawskiej Szkole Sztuk Pięknych dołączyła do spółdzielni rzeźbiarskiej „Forma”, założonej przez Breyera i Stryjeńskiego. Uczęszczała także na zajęcia prowadzone przez Józefa Czajkowskiego, Karola Tichego i Wojciecha Jastrzębskiego. W tym czasie poświęciła się głównie tworzeniu rzeźb. Wystawiała swoje prace m.in. w Instytucie Propagandy Sztuki, gdzie w 1935 roku została wyróżniona nagrodą Ministra Spraw Zagranicznych.

Obszarem twórczej aktywności, który przyniósł Keilowej największą sławę, była metaloplastyka. Już w czasie studiów za prace w metalu zdobywała nagrody. W 1933 roku, dwa lata po zakończeniu edukacji w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie, założyła własną pracownię metaloplastyczną. Sprowadziła do niej najnowocześniejsze narzędzia z Francji i własnoręcznie wykonywała m.in. misy, patery, tace, puchary, sztucce, papierośnice i wazony. Projektowała też wzory przedmiotów do produkcji przemysłowej, współpracując z najbardziej znanymi wówczas wytwórniami platerów i sreber: Norblinem, Fragemem, Braćmi Henneberg. Obiekty jej projektu

były produkowane seryjnie i wykonywane z różnych materiałów: srebra, srebrzonego mosiądzu oraz białego metalu. W 1935 roku, gdy zakłady Frageta dostały zlecenie na produkcję zastawy stołowej do wyposażenia luksusowego transatlantyku M/S „Piłsudski”, to właśnie do Julii Keilowej zwrócono się z prośbą o współpracę. Tak powstał komplet śniadaniowy, składający się z dzbanka, mlecznika i cukiernicy, który idealnie pasował do modernistycznych wnętrzy statku oraz sprawdzał się w podróży morskiej, ponieważ zaprojektowane przez artystkę naczynia miały nowoczesne owalne kształty oraz stabilne podstawy.

W 1937 roku Keilowa wzięła udział w Międzynarodowej Wystawie „Sztuka i technika w życiu współczesnym” w Paryżu, gdzie wystawiono naczynia jej autorstwa wykonane w zakładach Frageta. Na tę okazję zaprojektowała najprawdopodobniej słynną cukiernicę „Królewskie jabłko”, prezentowaną również w tym katalogu. Na paryskim pokazie firma Frageta za naczynia wykonane według projektów Keilowej zdobyła dwa złote medale. Rok później cukiernica znalazła się na wystawie jej prac w Instytucie Propagandy Sztuki.

Karierę artystki przerwał wybuch II wojny światowej. W trakcie wojny przez dwa lata prowadziła pracownię ceramiczną we Lwowie. Najprawdopodobniej zginęła w 1943 roku w więzieniu na Pawiaku, jednak okoliczności śmierci Julii Keilowej do dzisiaj pozostają niewyjaśnione.

Projekty Julii Keilowej utrzymane są w stylistyce art déco, lecz niewątpliwie charakteryzują się również jej własnym rozpoznawalnym stylem. Posługując się najczęściej najprostszymi bryłami, takimi jak kula, stożek czy walec, tworzyła przedmioty proste i funkcjonalne, ale jednocześnie niezwykle dekoracyjne. Oszczędne w ornamenty i przejrzyste w formie naczynia odznaczały się bogactwem faktur oraz niekiedy różnych surowców (łączyła np. drewno z metalem, co dawało zdobnicze efekty). Dzięki swoim osiągnięciom w dziedzinie metaloplastyki zaliczana jest dziś do grona najwybitniejszych twórczyni polskiego designu.

1

JULIA KEILOWA

(1902 - 1943)

Cukiernica Jabłko królewskie, lata 30. XX w.

Fabryka Wyrobów Srebrnych i Platerowanych Józefa Frageta, Warszawa

plater, złocenie, 13,5 x 14 x 14 cm

na spodzie znaki wytwórni: '46 | FRAGET | BM | PLAQUE | 3947'

STAN ZACHOWANIA:

- częściowo wytarte złocenie wewnątrz korpusu
- zarysowania powierzchni

estymacja: 10 000 - 13 000 PLN

2 400 - 3 100 EUR

2

JULIA KEILOWA

(1902 - 1943)

Taca, lata 30. XX w.

Fabryka Wyrobów Platerowanych i Brązowych Braci Henneberg, Warszawa

plater, drewno, 4 x 34,5 x 20,5 cm

na spodzie znaki wytwórni: 'B.HENNEBERG | WARSZAWA | 2015'

STAN ZACHOWANIA:

- niewielkie wgniecenia i zarysowania powierzchni
- wżery na powierzchni

estymacja: 2 800 - 3 500 PLN

650 - 850 EUR

3

JULIA KEILOWA

(1902 - 1943)

Patera, lata 30. XX w.

Fabryka Wyrobów Platerowanych i Brązowych Braci Henneberg, Warszawa

plater, drewno, 7 x 29,5 x 22,7 cm

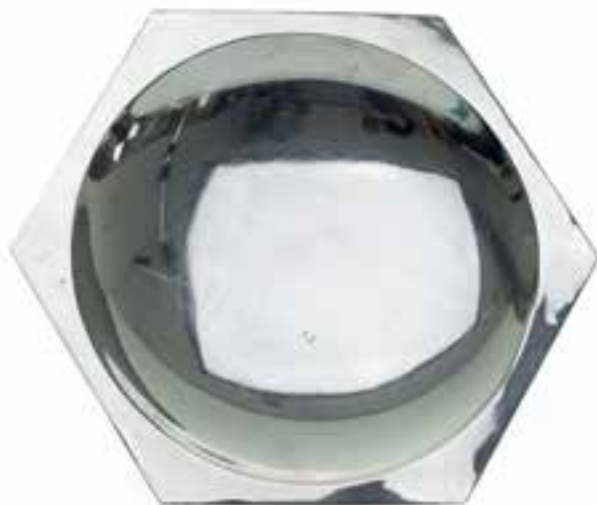
na spodzie znaki wytwórni: 'B.HENNEBERG | WARSZAWA | 2012'

STAN ZACHOWANIA:

- niewielkie zarysowania powierzchni i przetarcia srebrzeń

estymacja: 6 500 - 8 000 PLN

1 600 - 1 900 EUR

4

JULIA KEIŁOWA
(1902 - 1943)

Patera, lata 30. XX w.

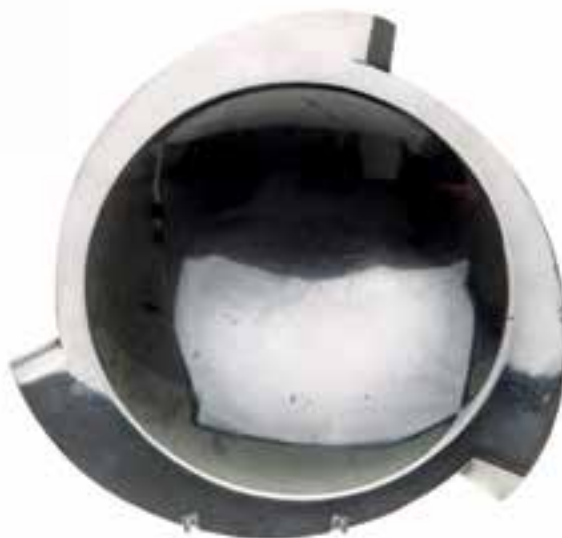
Fabryka Wyrobów Srebrnych i Platerowanych Józefa Frageta, Warszawa

plater, 4 x 28,5 x 25 cm

na spodzie znaki wytwórni: 'FRAGET | N | PLAQUE | 3137'

estymacja: 2 000 - 3 000 PLN
500 - 700 EUR

STAN ZACHOWANIA:
- zarysowania powierzchni

5

JULIA KEIŁOWA
(1902 - 1943)

Patera, lata 30. XX w.

Fabryka Wyrobów Platerowanych i Brązowych Braci Henneberg, Warszawa

plater, 3,3 x 27 x 27,5 cm

na spodzie znaki wytwórni: 'B.HENNEBERG | WARSZAWA | 2014'

estymacja: 2 000 - 3 000 PLN
500 - 700 EUR

STAN ZACHOWANIA:
- zarysowania powierzchni

6

JULIA KEIŁOWA
(1902 - 1943)

Patera, lata 30. XX w.

Fabryka WYROBÓW SREBRNYCH I PLATEROWANYCH JÓZEFA FRAGETA, WARSZAWA

plater, 3,7 x 23,5 x 23,5 cm

na spodzie znaki wytwórni: 'FRAGET | N | PLAQUE | 3144'

estymacja: 1 800 - 3 000 PLN
450 - 700 EUR

STAN ZACHOWANIA:

- w części środkowej zarysowania powierzchni

7

JULIA KEIŁOWA
(1902 - 1943)

Patera, lata 30. XX w.

NORBLIN I S-KA, WARSZAWA

plater, 4,7 x 24 x 24 cm

na spodzie znaki wytwórni: 'BM NORBLIN I SKA | GALV. | WARSZAWA | 2966'

estymacja: 2 000 - 3 000 PLN
500 - 700 EUR

STAN ZACHOWANIA:

- zarysowania powierzchni, wżery

8

JULIA KEILOWA

(1902 - 1943)

Cukiernica, lata 30. XX w.

Fabryka Wyrobów Platerowanych i Brązowych Braci Henneberg, Warszawa

plater, 7,5 x 9,5 x 9,5 cm

na spodzie znaki wytwórni: '46 | B.HENNEBERG | WARSZAWA | 2437'

estymacja: 6 500 - 8 000 PLN

1 600 - 1 900 EUR

STAN ZACHOWANIA:

- wewnątrz ślady złączenia
- niewielkie przetarcia srebrzeń na nóżkach

9

JULIA KEILOWA
(1902 - 1943)

Pojemnik na papierosy, lata 30. XX w.

Fabryka Wyrobów Platerowanych i Brązowych Braci Henneberg, Warszawa

plater, drewno, 15 x 15 x 6,5 cm

na boku znaki wytwórni: 'BCIA HENNEBERG | 410'

grawerowana dedykacja: 'Jasiowi | Mokwa'

estymacja: 15 000 - 17 000 PLN

3 500 - 4 000 EUR

10

JULIA KEILOWA

(1902 - 1943)

Stojak na nożyki do owoców, lata 30. XX w.

Fabryka Wyrobów Platerowanych i Brązowych Braci Henneberg, Warszawa

plater, 18 x 16,3 x 4,7 cm

na spodzie znaki wytwórni: 'B.HENNEBERG | WARSZAWA | 2662'

estymacja: 3 200 - 4 500 PLN

750 - 1 100 EUR

STAN ZACHOWANIA:

- sześć nożyków dobieranych, Fabryka Wyrobów Srebrnych
i Platerowanych Józefa Frageta, Warszawa (na trzonach znak wytwórni:
'FRAGET | BM | PLAQUE', na ostrzach: 'J. FRAGET')

11

JULIA KEILOWA

(1902 - 1943)

Podstawa na cytryny, lata 30. XX w.

Fabryka Wyrobów Platerowanych i Brązowych Braci Henneberg, Warszawa

plater, szkło, 4,5 x 10,5 x 10,5 cm

na spodzie znaki wytwórni: 'B.HENNEBERG | WARSZAWA | 3336'

estymacja: 1 500 - 2 000 PLN

350 - 500 EUR

12

JULIA KEILOWA

(1902 - 1943)

Stojak na nożyki do owoców, lata 30. XX w.

Fabryka Wyrobów Platerowanych i Brązowych Braci Henneberg, Warszawa

plater, 10,5 x 10 x 4,5 cm

na boku przy podstawie znaki wytwórni: 'BCiA HENNEBERG | 2659'

estymacja: 3 200 - 4 500 PLN

750 - 1 100 EUR

Pokój mieszkalny proj. Zofii Dziewulskiej w ramach wystawy „Architektura Wnętrza – Wnętrze Mieszkalne”
Instytut Propagandy Sztuki, Warszawa 1937, fot. dzięki uprzejmości Stefana Mieleśkiewicza

Zofia Dziewulska to architektka, projektantka, jedna z najważniejszych postaci międzywojennej awangardy. Wraz z mężem Stanisławem zrealizowała wiele projektów z zakresu architektury i wnętrz. Była autorką m.in. projektu pokoju dziecięcego w Polskim Pawilonie na Wystawie Światowej w Nowym Jorku w 1939 roku. Dziś realizacje wnętrzarskie i meblarskie Dziewulskiej znane są jedynie z dokumentacyjnych fotografii. Nie pojawiają się na rynku, nie zachowały się także w kolekcjach muzealnych. Znanym jest jedynie barek jej projektu, prezentowany obecnie na wystawie stałej w Galerii Wzornictwa Polskiego w Muzeum Narodowym w Warszawie. Tym bardziej podkreślić należy fakt, jak cennym i unikatowym obiektem jest prezentowany fotel.

Z projektem publiczność po raz pierwszy miała okazję zapoznać się w ramach wystawy „Architektura Wnętrza - Wnętrze Mieszkalne” w Instytucie Propagandy Sztuki w Warszawie w 1937 roku. Fotel stanowił część wyposażenia pokoju mieszkalnego autorstwa Zofii Dziewulskiej. Zorganizowana przez Studium Wnętrz i Sprzętu (powstałe przy Zakładzie Architektury Polskiej i Historii Sztuki na Politechnice Warszawskiej) wystawa prezentować miała meble dostępne dla osób średnio majątnych. Jednym z podstawowych celów, jakie wyznaczyło sobie Studium, było właśnie tworzenie mebli tanich, przeznaczonych dla niezamożnych, m.in. robotników.

Na ekspozycję złożyły się różne typy wnętrz mieszkalnych: jadalnia, pokój stołowy, „pokój pani” itp. urządzone meblami projektowanymi przez członków

Studium, m.in. Jana Bogusławskiego, Stefana Sienickiego, Niny Jankowskiej, Marka Leykama i Zofii Dziewulskiej. Niestety, w ramach wystawy twórcom tym nie udało się zrealizować swojego programu stworzenia taniego polskiego mebla. Sienicki problem upatrywał w rozdziwieniu pomiędzy projektami a niechętnym ich przyjęciem przez rzemiosło. W Studium bowiem wyraźnie rozgraniczono rolę projektanta od wykonawcy, uważając, że ten pierwszy może mieć śmielsze pomysły, kiedy nie jest ograniczany materiałami. Polski, rodzimy charakter mebli na wystawie został przez krytyków i odbiorców zauważony i doceniony. Pokój mieszkalny Zofii Dziewulskiej wzbudzał różne opinie. Jedni komplementowali jego kolorystykę, inni przeciwnie – uznali ją za największy mankament tego projektu. W prasie pojawiły się także komentarze, że realizacja Dziewulskiej była „gwoździem wystawy”, ponieważ odpowiadała na potrzeby społeczeństwa dysponującego coraz mniejszymi powierzchniami mieszkalnymi. Dziewulskiej udało się osiągnąć jedno z założeń wystawy – łączenie różnych funkcji w pomieszczeniu – a to za sprawą ustawionej na jego środku kanapy z przesuwanym oparciem. Rozdzielająca pokój na dwie części: salon z kominkiem, fotelem, sekretarzykiem oraz jadalnię ze stołem i krzesłami, w zależności od pozycji belki w oparciu przynależała albo do jednej, albo do drugiej jego części. Fotel ustawiony obok kominka stanowił komplet z kanapą. Jego wygodę docenił m.in. prezydent Ignacy Mościcki, który na otwarciu wystawy pozował do fotografii właśnie w tym fotelu (por. Anna Kosztyńska Miłoś, Polskie Meble 1918-1939. Forma-Funkcja-Technika, Warszawa, 2005).

13

ZOFIA DZIEWULSKA

(1907 - 1999)

Fotel, 1937 r.

drewno, tkanina, 94 x 90 x 59 cm

estymacja: 12 000 - 16 000 PLN

2 800 - 3 800 EUR

STAN ZACHOWANIA:

- współczesne poszycie

WYSTAWIANY:

- Przyszłość będzie inna. Wizje i praktyki modernizacji społecznych po roku 1918, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa, 2018
- Architektura Wnętrza – Wnętrze Mieszkalne, Instytut Propagandy Sztuki, Warszawa, 1937 (inny egzemplarz)

LITERATURA:

- Anna Kostrzyńska-Miłosz, Polskie Meble 1918-1939. Forma-Funkcja-Technika, Warszawa, 2005, s. 115-116, 290 (il.)
- por. Irena Huml, Polska sztuka stosowana XX wieku, Warszawa, 1978, s. 127 (il.)

TERESA KRUSZEWSKA

(1927 - 2014)

Krzesło Muszelka, 1956 r.

Spółdzielnia Artystów Plastyków ŁAD

drewno, sklejka, 69,5 x 49 x 40 cm

estymacja: 50 000 - 80 000 PLN

11 600 - 18 600 EUR

STAN ZACHOWANIA:

- przetarcia lakieru

LITERATURA:

- por. Ogólnopolska Wystawa Architektury Wnętrz, Katalog wystawy, Warszawa 1958, s. 79, il. 57
- por. Anna Maga, Meblarstwo „ŁADU” po 1945 roku [w:] red. Anna Frąckiewicz, Spółdzielnia Artystów ŁAD 1926-1996, t. I, Warszawa 1998, s. 120
- por. Henryka Noskiewicz-Gałązka, Teresa Kruszevska. Architekt wnętrz. Twórczość, Katalog wystawy, Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, 2012, s. 24-27, okładka (il.)
- por. Krystyna Łyczak-Surówka, Teresa Kruszevska. Meble dla dzieci [w:] red. Czesława Frejlich, Rzeczy niepospolite. Polscy projektanci XX w., Kraków 2013, s. 266-267
- por. Irma Kozina, Polski design, Warszawa 2015, s. 123

WYSTAWIANY:

- ŁAD XXX 1926-1956, Zachęta, Warszawa, 1956 (inny egzemplarz)
- Ogólnopolska Wystawa Architektury Wnętrz, Zachęta, Warszawa 1957 (inny egzemplarz)
- Chcemy być nowocześni. Polski design 1955-1968, Muzeum Narodowe w Warszawie, 2011 (inny egzemplarz)
- Teresa Kruszevska. Architekt Wnętrz. Twórczość, Salon Akademii, Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, 2012 (inny egzemplarz)
- Galeria Wzornictwa Polskiego, Muzeum Narodowe w Warszawie, ekspozycja stała (inny egzemplarz)

„Chciałam zrobić coś nowatorskiego. Sklejka jest cudownym materiałem, bardzo plastycznym – odkrywaliśmy wtedy jej możliwości. Ład produkował 'Muszelkę', ale na zasadzie 'hand made'. Jak dwadzieścia pięć sztuk pojechało na wystawę do Paryża, to już nie wróciło. Francuzi na pniu wszystko kupili, a u nas klienci musieli czekać kilka miesięcy na kolejną niewielką partię krzesel. Stolarze narzekali, że to wymagający, pracochłonny mebel”.

– TERESA KRUSZEWSKA

Pani profesor Teresa Kruszevska mówiła o sobie „architekt wnętrza”. Zwracało to moją uwagę, podobnie jak jej talent, ambicja i otwartość na drugiego człowieka. Zawsze ciekawa tego, co nowe w projektowaniu. Nowych projektów, nowych materiałów i technologii. Lubiła nie tylko opowiadać o swoim projektowaniu, o niełatwych czasach, w których przyszło jej tworzyć. Lubiła także słuchać. Każdy mój powrót z targów designu zwieńczony był wizytą u niej z pokazem zdjęć i opowieściami. To był jeden z naszych rytuałów.

Kiedy udało mi się kupić „Muszelki” – co zawsze było moim marzeniem marzeń, punktem zero na kolekcjonerskiej liście – parę dni w czasie naszych rozmów telefonicznych utrzymywałam to przed nią w tajemnicy chcąc zrobić jej niespodziankę. Udało się. Czekala na mnie w oknie i dopiero wtedy zobaczyła jak wyciągam z auta dwie „Muszelki”. Kiedy szłam po schodach już od drugiego piętra (mieszkanie i pracownia pani profesor była na czwartym) słyszałam jej podekscytowany głos „nie wierzę, nie wierzę”. Wtedy nawet ja sama nie wierzyłam jeszcze własnemu szczęściu. Tego dnia siedzieliśmy na „Muszelkach” rozmawiając najpierw długo o nich, o tym jaki to cud, że przetrwały tyle lat w tak dobrym stanie i trafiły akurat do mnie. Potem rozmawialiśmy o innych jej projektach, porządkowałyśmy archiwum. Jak zawsze zjadłyśmy jej ulubioną kaszę i barszczyk. To był nasz dzień na „Muszelkach”. Jedną właśnie z tych, na których Teresa Kruszevska siedziała wraz ze mną tego dnia (zapewniam, bo zamienialiśmy się miejscami w ciągu dnia) wystawiam na aukcję. Warto dzielić się tym, co najlepsze a ta ikona polskiego designu ma w sobie najlepszą energię.

„Muszelka” jest nie tylko projektem ikonicznym. Jest mądrym świadkiem swojego czasu. Rok 1956 to czas wielu przemian. „Muszelka” jest materializacją tych cech, które utożsamiam z filozofią projektową Kruszevskiej. Ma w sobie mądrość konstrukcyjnej prostoty i zarazem poszukiwania formy ciekawej plastycznie. Ma pamięć o geometrii bez ortodoksyjnego poddawania się jej oraz ograniczoność kształtów nie dosłowną, tylko zinterpretowaną dla dobra danego modelu. To cechy jej projektów mebli dla dorosłych i dla dzieci, widoczne od wczesnych lat jej twórczości. „Muszelka” jest nie tylko ikoną. Jest także dowodem na to jak świadomą projektantką była od samego początku Kruszevska. Myślę, że poza pięknem samego mebla właśnie to decyduje o tym jakim uznaniem i zainteresowaniem cieszy się on nieprzerwanie od swego debiutu na wystawie XXX-lecia ŁADu w roku 1956. Krzeselko nazwane „Muszelka” – perła polskiego projektowania już od ponad 60 lat.

KRYSTYNA ŁUCZAK-SURÓWKA

Teresa Kruszevska we wnętrzu pracowni, lata 50. XX w.
fot. [za:] Teresa Kruszevska. Architekt wnętrz. Twórczość,
Katalog wystawy Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, 2012

15

TERESA KRUSZEWSKA

(1927 - 2014)

Fotel, lata 50.-60. XX w., projekt z roku 1958

Spółdzielnia „Kolor” w Piasecznie

rukno metalowa malowana, drewno, sznurek, 70 x 70 x 61,5 cm

estymacja: 4 000 - 6 000 PLN

1 000 - 1 400 EUR

WYSTAWIANY:

- Chcemy być nowocześni. Polski design 1955-1968, Muzeum Narodowe w Warszawie, 2011 (inny egzemplarz)
- Teresa Kruszevska. Architekt Wnętrz. Twórczość, Salon Akademii, Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, 2012 (inny egzemplarz)
- Spaghetti dla każdego albo aneks do Nowoczesności, Galeria Kordegarda, Warszawa 2016
- Galeria Wzornictwa Polskiego, Muzeum Narodowe w Warszawie, ekspozycja stała (inny egzemplarz)

LITERATURA:

- por. Krystyna ȳczak-Surówka, Teresa Kruszevska. Meble dla dzieci [w:] red. Czesława Frejlich, Rzeczy niepospolite. Polscy projektanci XX w., Kraków 2013, s. 275 (il.)
- por. Chcemy być nowocześni. Polski design 1955-1968 z kolekcji Muzeum Narodowego w Warszawie, red. Anna Demska, Anna Frąckiewicz, Anna Maga, Warszawa 2011, s. 65 (il.)
- por. Henryka Noskiewicz-Gałązka, Teresa Kruszevska. Architekt Wnętrz. Twórczość, Warszawa 2012, s. 28

16

MAGDALENA BIELESZ

(ur. 1977)

Teresa Kruszevska - design dla dzieci, 2014 r.

olej/ płótno, 40 x 60 cm

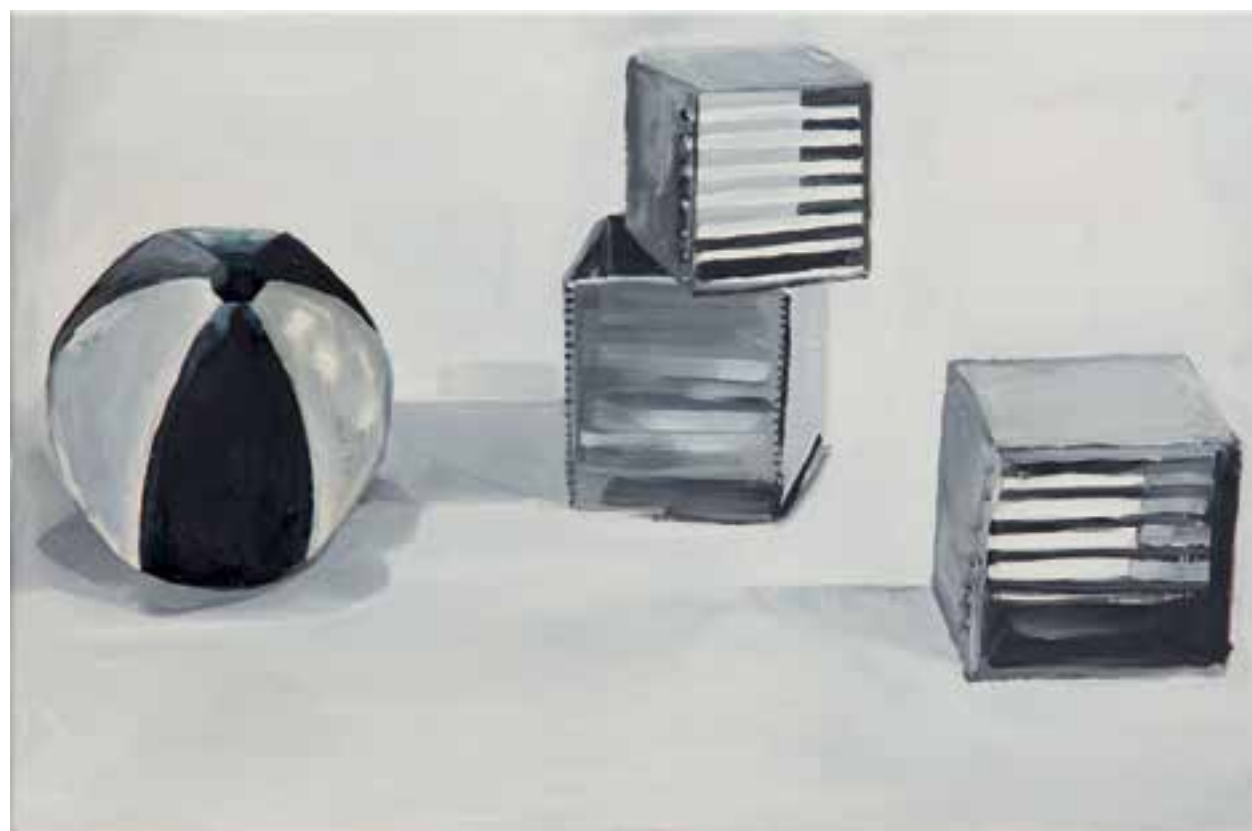
sygnowany, datowany i opisany na odwrociu:

'Magda Bieleś / 40 x 60 / "Teresa Kruszevska - design dla dzieci" / 2014'

estymacja: 4 000 - 6 000 PLN

1 000 - 1 400 EUR

Magda Bieleś w swoich pracach ucieka w świat dzieciństwa. Mitologizuje go. Jak sama twierdzi, maluje to, czego jej brakowało, poprzez obrazy realizuje swe dziecięce marzenia. Prezentowana praca, przedstawiająca zabawki dla dzieci, może być właśnie przykładem powrotu do świata dziecięcych zabaw. Obraz namalowany jest w charakterystycznym dla artystki stylu - czysty kadr, prosta kompozycja - pojedyncze przedmioty o zgeometryzowanych kształtach na białym tle. Wydawać by się mogło, że te porzucone zabawki pozbawione są kontekstów i znaczeń. Tymczasem, co również typowe dla prac Bieleś, obraz powstał na podstawie fotografii. Zdjęcie, które stanowiło pierwowzór, pochodzi z dokumentacji polskiej ekspozycji w ramach wystawy „Świat przedmiotów dziecka” (Jabłonec, Czechosłowacja, 1975) i przedstawia zabawki dla dzieci projektowane przez Teresę Kruszevską. Pracę Bieleś w zestawieniu z realizacjami profesor Kruszevskiej, odczytywać można jako hołd dla projektantki, złożony jej przez młodszą artystkę.

17

MARIA CHOMENTOWSKA

(1924 - 2013)

Fotel, 1957 r.

Zakład Meblarski Instytutu Wzornictwa Przemysłowego w Warszawie

brzość, tkanina, 79 x 57 x 63 cm

estymacja: 30 000 - 50 000 PLN

7 000 - 11 600 EUR

STAN ZACHOWANIA:

- po renowacji

LITERATURA:

- por. Anna Maga, Maria Chomentowska. Pod znakiem IWP [w:]
red. Czesława Frejlich, Rzeczy niepospolite. Polscy projektanci XX w.,
Kraków 2013, s. 239
- por. Irma Kozina, Polski design, Warszawa 2015, s. 128

„Najbardziej charakterystyczne dla tego mebla jest zawieszenie przedniej części siedzenia na wysuniętych ku przodowi drewnianych podłokietnikach. Projektantka użyła do tego szerokich pasów tkaniny. Ukośne poprowadzenie nóg i leżakowaty charakter siedziska nadają fotelowi dynamikę i lekkość”.

– ANNA MAGA

MARIA CHOMENTOWSKA

(1924 - 2013)

Krzesło Pajk (typ 288), 1956 r.

Instytut Wzornictwa Przemysłowego

drewno, sklejka, 72,5 x 40,5 x 44,5 cm

estymacja: 20 000 - 30 000 PLN

4 700 - 7 000 EUR

STAN ZACHOWANIA:

- przetarcia lakieru

WYSTAWIANY:

- Chcemy być nowoczesni. Polski design 1955-1968, Muzeum Narodowe w Warszawie, 2011 (inny egzemplarz)
- Wiecznie młode. Polski vintage, Instytut Wzornictwa Przemysłowego, Warszawa, 2007

LITERATURA:

- por. Anna Maga, Maria Chomentowska. Pod znakiem IWP [w:] red. Czesława Frejlich, Rzeczy niepospolite. Polscy projektanci XX w., Kraków 2013, s. 239-340 (il.)
- por. Chcemy być nowoczesni. Polski design 1955-1968 z kolekcji Muzeum Narodowego w Warszawie, red. Anna Demska, Anna Frąckiewicz, Anna Maga, Warszawa, 2011, s. 75 (il.)

Choć krzesło typ 288 wyprodukowane zostało jedynie w krótkiej serii przez Fabrykę Mebli Giętych w Radomsku, po raz drugi pojawia się w naszej ofercie aukcyjnej. Nic dziwnego, bo obok „Muszelki” Teresy Kruszeńskiej, „Pajk” należy do najbardziej poszukiwanych przez kolekcjonerów polskich siedzisk. Zaprojektowany przez Marię Chomentowską w 1956 roku „Pajk” jest też jedną z najbardziej znanych realizacji w dorobku autorki. Podobnie jak krzesło „Płucka” z tego samego roku, został doceniony za lekkość formy - uzyskaną dzięki zastosowaniu giętej sklejki - i za oryginalną linię, która wynikała z inspiracji kształtami organicznymi. Oba modele, wielokrotnie były prezentowane na wystawach jako jedne z najbardziej rozpoznawalnych projektów IWP. Dziś krzesło to uchodzi za prawdziwą ikonę polskiego designu. Znajduje się m.in. w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie.

19

MARIA CHOMENTOWSKA

(1924 - 2013)

Para krzesel, typ 200-102, lata 50.-60. XX w., projekt z roku 1959

Zakłady im. Wielkiego Proletariatu w Elblągu

drewno, sklejka, 76 x 40 x 40 cm

estymacja: 2 000 - 3 000 PLN

500 - 700 EUR

STAN ZACHOWANIA:

- po renowacji

LITERATURA:

- por. Anna Maga, Maria Chomentowska. Pod znakiem IWP [w:] red.
Czesława Frejlich, Rzeczy niepospolite. Polscy projektanci XX w., Kraków
2013, s. 239-340 (il.)

20

HANNA LACHERT

(ur. 1927)

Stolik, lata 50.-60. XX w., projekt z roku 1956

Spółdzielnia Artystów Plastyków ŁAD

drewno, szkło, 64 x 64 x 64 cm

na spodzie zachowany fragment mełki wytwórni

estymacja: 1 800 - 2 400 PLN

450 - 600 EUR

Hanna Lachert to jedna z najbardziej rozpoznawalnych polskich projektantek drugiej połowy XX wieku. Zastąpiła przede wszystkim z mebli produkowanych seryjnie przez warszawską Spółdzielnię Ład, z którą związała się już na początku zawodowej kariery. Zaproszona przez swojego profesora Jana Kurzątkowskiego, współzałożyciela spółdzielni, znalazła się w elitarnym gronie młodych artystów uczestniczących w konkursie i wystawie zorganizowanych

LITERATURA:

- por. Anna Maga, Meblarstwo „ŁADU” po 1945 roku [w:] red. Anna Frąckiewicz, Spółdzielnia Artystów ŁAD 1926-1996, t. I, Warszawa 1998, s. 120

w 1956 roku z okazji trzydziestolecia Ładu. Biurko jej projektu zostało wówczas wyróżnione i nagrodzone obok prac tak zasłużonych projektantów starszego pokolenia, jak Czesław Kłoth czy Władysław Wincze. Mebel ten wszedł do produkcji w Ładzie, podobnie jak prezentowane w tym katalogu i pochodzące z tego samego okresu: stolik o charakterystycznym czarnym, szklanym blacie oraz foteliki „Muszelki”.

21

HANNA LACHERT

(ur. 1927)

Para krzeseł Muszelka, lata 50.-60. XX w., projekt z roku 1956

Spółdzielnia Artystów Plastyków ŁAD

drewno, tkanina, 74 x 73 x 50 cm (x2)

sygnowany pod siedziskiem wypalonym znakiem wytwórni:
'ŁAD | WARSZAWA'

estymacja: 7 000 - 10 000 PLN

1 700 - 2 400 EUR

„Artystka zaprojektowała łupinowe siedzisko ze sklejki, oparte na drewnianej konstrukcji nośnej (...) pokryte tapicerką, co okazało się rozwiązaniem oczekiwanym zarówno przez użytkownika, jak i przez stolarnię. Tapicerka zwalniała stolarzy z mozolnych prac wykończeniowych i można było pod nią ukryć dodatkowe wzmocnienia czyniące mebel bardziej trwałym. Nagrodzone biurko Hanny Lachert o lekkiej, zgrabnej konstrukcji oraz jej stolik z czarnym,

STAN ZACHOWANIA:

- po renowacji

LITERATURA:

- por. Anna Maga, Meblarstwo „ŁADU” po 1945 roku [w:] red. Anna Frąckiewicz, Spółdzielnia Artystów ŁAD 1926-1996, t. I, Warszawa 1998, s. 120-121

WYSTAWIANY:

- 90-lecie Spółdzielni ŁAD, Warszawa, 2016 (inny egzemplarz)

szklanym blatem – utracone w dobie poszukiwań nowoczesności, przyniosły sukces także komercyjny” (Anna Maga, Meblarstwo „ŁADU” po 1945 roku, [w:] red. Anna Frąckiewicz, Spółdzielnia Artystów ŁAD 1926-1996, t. I, Warszawa 1998, s. 120). Meble te zyskały ogromną popularność handlową i stały się nie tylko wizytówką nowoczesnej produkcji ładu, lecz także polskiego wzornictwa czasu odwilży.

22

HANNA LACHERT

(ur. 1927)

Regał, 1970 r.

Spółdzielnia Artystów Plastyków ŁAD

drewno, 200 x 89 x 24 cm
z tyłu metalowa wytwórnia

estymacja: 3 500 - 5 000 PLN

850 - 1 200 EUR

STAN ZACHOWANIA:
- po renowacji

23

HANNA LACHERT

(ur. 1927)

Sekretarzyk, 1975 r.

Spółdzielnia Artystów Plastyków ŁAD

drewno, 114 x 85 x 43 cm
z tyłu zachowana metka wytwórni

estymacja: 2 600 - 4 000 PLN

650 - 1 000 EUR

24

IZABELLA SZERSKA-STERNIŃSKA
(1928 - 2003)

Biurko-półka, lata 50.-60. XX w.
Spółdzielnia Artystów Plastyków ŁAD

sosna palona, 156 x 108 x 32 cm

estymacja: 4 000 - 6 000 PLN
1 000 - 1 400 EUR

25

IZABELLA SZERSKA-STERNIŃSKA
(1928 - 2003)

Komoda, lata 60.-70. XX w.
Spółdzielnia Artystów Plastyków ŁAD

drewno, 72 x 72,5 x 45 cm

estymacja: 2 600 - 3 500 PLN
650 - 850 EUR

26

IZABELLA SZERSKA-STERNIŃSKA
(1928 - 2003)

Komoda, lata 60.-70. XX w.
Spółdzielnia Artystów Plastyków ŁAD

drewno, 72 x 72,5 x 45 cm

estymacja: 2 600 - 3 500 PLN
650 - 850 EUR

Meble z zestawu Jajo, lata 70. XX w.
 fot. archiwum Ireny Huml

Izabella Sternińska należała do pokolenia projektantek, które studia z zakresu architektury wnętrz ukończyły w pierwszej połowie lat 50. XX wieku i niedługo potem rozpoczęły aktywną działalność zawodową. Swoje prace prezentowała już w 1956 roku na wystawie z okazji trzydziestolecia Ładu oraz rok później w ramach Ogólnopolskiej Wystawy Architektury Wnętrz w Zachęcie. Związała się z Cepelią, współpracowała z podległymi jej spółdzielniami, m.in. Rzut w Toruniu oraz warszawskim Ładem. Największą popularność zyskały jej meble produkowane w Ładzie: biurko-półka dla dzieci z początku lat 60. XX wieku oraz dekadę późniejszy zestaw „Jajo”, którego elementy reprodukowane są na stronach tego katalogu.

„Powstały ok. 1973 roku zestaw ‘Jajo’ wziął swoją nazwę od owalnego przeszklenia drzwiczek górnej części serwantki. Jej dolna część produkowana była w dwóch wersjach: z szufladkami i z drzwiczkami pełnymi, również

sprzedawana osobno, jako samodzielna komoda. Do kompletu należała biurko i fotel. Dwie delikatne fale wznoszące się w środku i opadające na zewnątrz, w które wpisane jest jajowate przeszklenie, tworzą dekoracyjne zwieńczenie serwantki. Podobna faliasta linia powtarza się w dolnych krawędziach drzwiczek zamykających szafki biurka i komody (albo dolnej części serwantki). Podkowiasto wygięte oparcie fotela również unosi się faliście w środkowej części. Dla całego kompletu charakterystyczne są miętko wygładzone krawędzie i zaokrąglone narożniki niektórych elementów mebli. Wytworna, nie przesłodzona dekoracyjność tych realizacji Sternińskiej sprawiła, że na dobre trafiły do produkcji ‘Ładu’ (zwłaszcza komody), mimo że stolarze narzekali na ich stosunkowo dużą pracochłonność” (Anna Maga, *Meblarstwo „ŁADU” po 1945 roku*, [w:] red. Anna Frąckiewicz, *Spółdzielnia Artystów ŁAD 1926-1996*, t. I, Warszawa 1998, s. 131).

27

IZABELLA SZERSKA-STERNIŃSKA
(1928 - 2003)

Fotel z zestawu Jajo, 1974 r.

Spółdzielnia Pracy Architektów Wnętrz ŁAD

brzość, tkanina, 71 x 46 x 52 cm
pod siedziskiem zachowana metka wytwórni

estymacja: 3 000 - 4 000 PLN
700 - 1 000 EUR

STAN ZACHOWANIA:

- po renowacji

LITERATURA:

- por. Anna Maga, Meblarstwo „ŁADU” po 1945 roku [w:] red. Anna Frąckiewicz, Spółdzielnia Artystów ŁAD 1926-1996, t. I, Warszawa 1998, s. 130-131

Zestaw mebli proj. Ireny Żmudzińskiej, 1969 r.
fot. archiwum Ireny Huml

28

IRENA ŻMUDZIŃSKA
(1921 - 2014)

Krzesło, lata 60.-70. XX w.

drewno, tkanina, 80 x 41 x 52 cm

estymacja: 2 000 - 3 000 PLN
500 - 700 EUR

STAN ZACHOWANIA:
- po renowacji

29

IRENA ŻMUDZIŃSKA
(1921 - 2014)

Fotel, 1971 r.

Spółdzielnia Pracy Architektów Wnętrz ŁAD

drewno, tkanina, 78 x 59,5 x 58,5 cm
na spodzie siedziska mełka wytwórni

estymacja: 2 400 - 3 500 PLN
600 - 850 EUR

STAN ZACHOWANIA:
- po renowacji

30

IRENA ŻMUDZIŃSKA
(1921 - 2014)

Fotel, lata 70. XX w.
Spółdzielnia Pracy Architektów Wnętrz ŁAD

drewno, tkanina, 73 x 75 x 79 cm

estymacja: 3 000 - 4 000 PLN
700 - 1 000 EUR

STAN ZACHOWANIA:
- po renowacji

31

BARBARA FENRYCH-WĘCŁAWSKA
(1921 - 2014)

Para foteli, typ 364, lata 60. XX w.
Bystrzyckie Fabryki Mebli

drewno, tkanina, 79 x 56 x 67 cm (x2)

estymacja: 3 000 - 4 000 PLN
700 - 1 000 EUR

STAN ZACHOWANIA:
- po renowacji

32

DANUTA WIDAJEWICZ-TURKIEWICZ

(1930 - 2014)

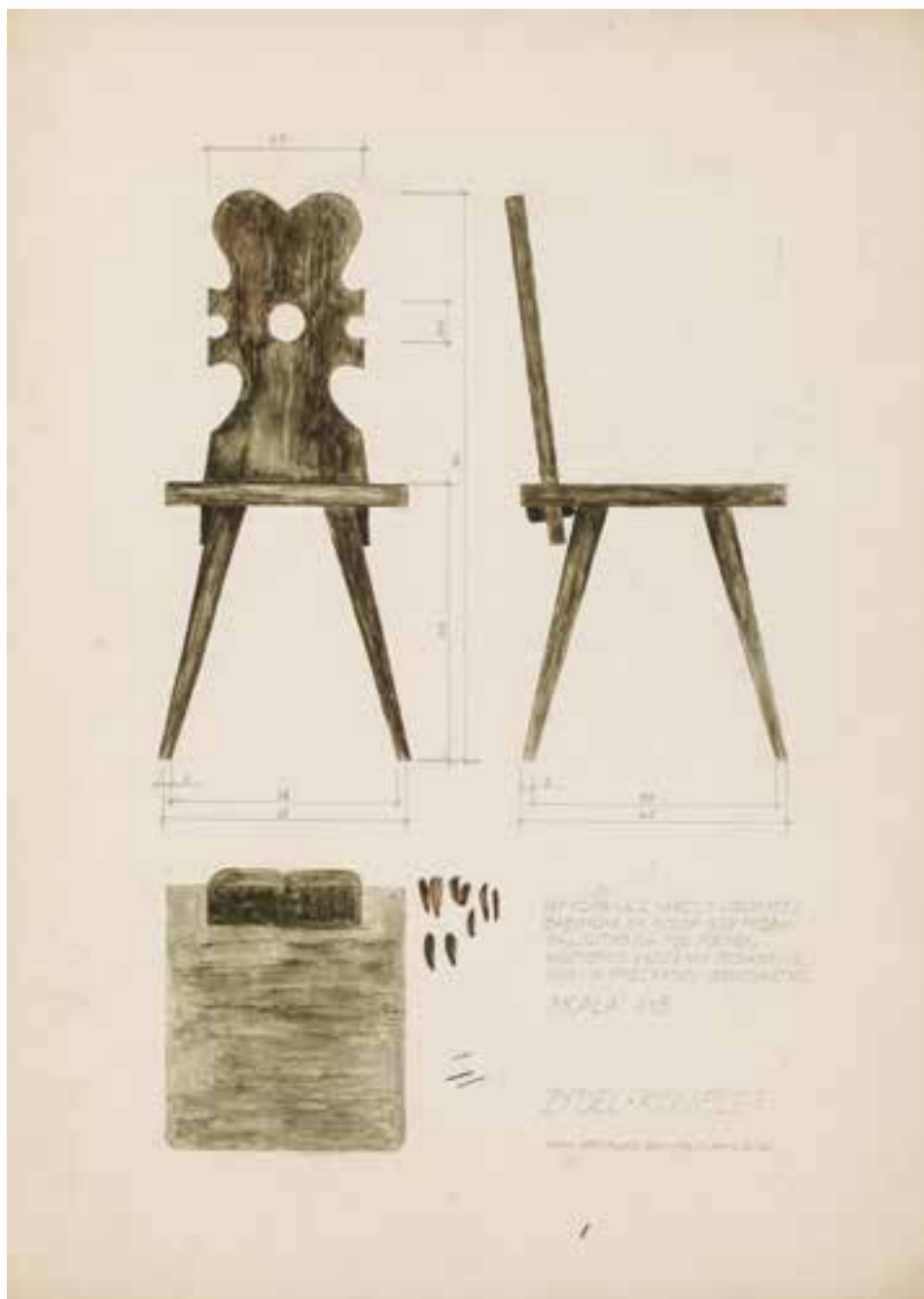
Projekt zydla, 1969 r.

gwasz, ołówek/papier, 42 x 30 cm

sygnowany, datowany i opisany u dołu: 'PROJ: ART. PLAST. DANUTA TURKIEWICZ |
ZYDEL | 6/12e/69 | 11 II 60 | pieczęć Komisji Ocen Artystycznych | nieczytelny podpis'
u dołu pieczęć Centrali Komisji Ocen Artystycznych

estymacja: 1 500 - 2 000 PLN

350 - 500 EUR

33

DANUTA WIDAŻEWICZ-TURKIEWICZ

(1930 - 2014)

Projekt zydlu, około 1969 r.

gwasz, ołówek/papier, 42 x 30 cm

sygnowany i opisany l.d.: 'ZYDEL KOMPLET | PROJ. ART. PLAST. DANUTA TURKIEWICZ'

estymacja: 1 500 - 2 000 PLN

350 - 500 EUR

Zydlę proj. Danuty Widajewicz-Turkiewicz, lata 70. XX w.
fot. Archiwum rodzinne artystki

Danuta Widajewicz-Turkiewicz mimo ogromnego dorobku na polu architektury wnętrz i meblarstwa pozostaje dziś projektantką stosunkowo mało rozpoznawalną, choć można zaryzykować stwierdzenie, że meble jej autorstwa zna w Polsce chyba każdy.

Po ukończeniu studiów na Wydziale Architektury wrocławskiej PWSSP pod kierunkiem Władysława Winczega, wraz z mężem Witoldem Turkiewiczem, projektantem szkła, osiada najpierw w Stroniu Śląskim, następnie w Szczytnie Śląskiej, gdzie podejmuje w lokalnych hutach prace związane ze wzornictwem szkła oraz nauczaniem hutników. W 1968 roku wiąże się z cepeliowską spółdzielnią Meblart w Kłodzku, kontynuującą działalność miejscowego oddziału warszawskiej spółdzielni ład. Widajewicz-Turkiewicz na równo dziesięć lat obejmuje stanowisko kierownika nadzoru artystycznego w Meblarcie, następnie współpracuje ze spółdzielnią jako samodzielny plastyk. Z tego okresu pochodzą jej najbardziej znane projekty zdyktowane w popularnej wówczas ludowej stylistyce. Jej prace otrzymują pozytywne opinie Komisji Artystycznej, zdobywają nagrody na zagranicznych targach. Do produkcji wchodzi zestawy drewnianych mebli opartych na etnograficznych wzorach z regionu dolnośląskiego. „Dolny Śląsk”, „Bolków”, „Barlinek”, „Wilda”, „Muflon”, „Bieszczady”, „Bircza” to tylko część dorobku artystki. Meble te w dużej części eksportowane są za graniczne rynki, m.in. do Czechosłowacji, Niemczech, Austrii, Belgii i Skandynawii. W Polsce stanowią głównie wyposażenie stylizowanych na ludowo kuchni mieszkań oraz różnego typu restauracji, karczm i zajazdów. W 1973 roku w warszawskiej Zachęcie za meble wiejskie otrzymuje brązowy medal.

Na drugim biegunie projektowej twórczości Danuty Widajewicz-Turkiewicz ustawić można zestawy metalowych mebli do ogródków kawiarnianych. W 1976 roku na Wystawie Ogólnokrajowego Zrzeszenia Producentów Mebli Gastronomicznych we Wrocławiu zestaw „Parana” zdobywa I miejsce w konkursie na „najefektywniejszy wzór mebla gastronomicznego”. Do masowej produkcji wchodzi także „Amelia”, oba zestawy utrzymane w stylu retro wykonane z giętego pręta, zwykle w białym kolorze szybko stają się stałym elementem krajobrazu polskich miast i miasteczek lat 70. i 80. XX wieku.

Poza działalnością na polu projektowania mebli artystka zajmowała się wnętrzarstwem, wystawiennictwem, metaloplastyką a także grafiką i projektowaniem szkła.

34

KRYSTYNA STRACHOCKA-ZGUD

(1924 - 2013)

Projekt kompozycji ceramicznych dla Pijalni Wód Mineralnych w Krynicy, 1969 r.

technika własna, kolaż/karton

projekt składa się z siedmiu nieregularnych plansz:

30,7 x 29,8 cm

35,7 x 30 cm

36 x 30 cm

33 x 30 cm

36,8 x 30 cm

33,5 x 29,7 cm

36,2 x 46,8 cm;

każda plansza sygnowana na odwrociu, oraz opatrzony pieczętką: 'KOLEGIUM

RZECZOZNAWCÓW | P. P. Pracownie Sztuk Plastycznych | Oddział w Krakowie |

zatwierdzone | przez Ministerstwo Kultury i Sztuki | pracę zatwierdziło | Dnia: 17.V.69'

estymacja: 7 000 - 10 000 PLN

1 700 - 2 400 EUR

LITERATURA:

- por. Bożena Kostuch, Kolor i blask. Ceramika architektoniczna oraz mozaiki w Krakowie i Małopolsce po 1945 roku, Kraków 2015, s. 326-330

- por. Stanisław Spyt, Nowa Pijalnia Wód Mineralnych w Krynicy, „Architektura”, 1973, nr 2, s. 78-81

35

NATALIA BOBER

Obraz inkrustowany, około 1929 r.

drewno, inkrustacja, 43,5 x 108 cm
 sygnowany na odwrocie znakiem wytwórni: 'ZAKŁAD INKRUSTACJI
 I MOZAIKI | NATALIA BOBER | WARSZAWA', na odwrociu nalepka
 Powszechnej Wystawy Krajowej, Poznań, 1929

STAN ZACHOWANIA:

- przetarcia i ubytki lakieru na ramie
- punktowe ubytki forniru
- zarysowania i przetarcia lakieru na powierzchni
- lg. widoczne ślady po owadach

estymacja: 4 000 - 6 000 PLN †
 1 000 - 1 400 EUR

36

EUGENIA ŁACHOWA

Kilim Kasztany, 1924 r.

wełna, 90 x 150 cm
sygnowany i datowany przy krawędzi: 'Et. 1924.'

estymacja: 6 000 - 9 000 PLN
1 400 - 2 100 EUR

Et. 1924.

37

ANNA ŚLEDZIEWSKA
(1900 - 1979)

Żakard Drzewko życia

Spółdzielnia Pracy Architektów Wnętrz ŁAD

tkanina żakardowa, 190 x 70 cm

estymacja: 1 500 - 2 500 PLN
350 - 600 EUR

LITERATURA:

- por. Hubert Bilewicz, Żakardy w „Ładzie”, [w:] red. Anna Frąckiewicz, Spółdzielnia Artystów ŁAD 1926-1996, t. I, Warszawa 1998, s. 202-203
- por. red. Ksawery Piwocki, Tkanina polska, Warszawa 1959, il. 206

38

DANUTA JAWORSKA-THOMAS

(ur. 1920)

Kilim z orłem, lata 70. XX w.

Spółdzielnia Pracy Architektów Wnętrz ŁAD

tkanina żakardowa, 80 x 35 cm

plomba ŁAD na sznureczku

estymacja: 800 - 1 200 PLN

200 - 300 EUR

39

PROJEKTANTKI TKANIN SPÓŁDZIELNI ŁAD

Wzornik tkanin żakardowych, lata 90. XX w.
Spółdzielnia Pracy Architektów Wnętrz ŁAD

tkanina żakardowa, 830 x 150 cm

estymacja: 3 200 - 5 000 PLN
750 - 1 200 EUR

STAN ZACHOWANIA:
- zabrudzenia i zacieki
- miejscami poluzowane sploty

40

ZOFIA MATUSZCZYK-CYGAŃSKA
(1915 - 2011)

Kamienie, lata 60. XX w., wzór z roku 1960

Spółdzielnia Pracy Architektów Wnętrz ŁAD

tkanina żakardowa, 392 x 142 cm

sygnowany i datowany na odwrociu u dołu na wszywcze z płótna:

'392 x 142 | (pieczęć artystki) | ZOFIA MATUSZCZYK-CYGAŃSKA | „KAMIENIE”

estymacja: 10 000 - 13 000 PLN

2 400 - 3 100 EUR

LITERATURA:

- por. Hubert Bilewicz, Żakardy w „ŁADZIE” [w:] red. Anna Frąckiewicz,
Spółdzielnia Artystów ŁAD 1926-1996, t. I, Warszawa 1998 r., s. 208

Zofia Matuszczyk-Cygańska to jedna z najbardziej uznanych polskich projektantek tkanin unikatowych i dekoracyjnych. W latach 1932 do 1939 studiowała w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Ukończyła Wydział Malarstwa – dyplom w pracowni profesora Mieczysława Kotarbińskiego oraz Wydział Architektury Wnętrz – w pracowni profesora Wojciecha Jastrzębowskiego. Już jako studentka została zaproszona do pracy w Spółdzielni Artystów ŁAD. W latach 1950-54 pełniła funkcję kierownika artystycznego Pracowni Tkaniny Żakardowej.

Do 1972 roku w warsztatach Ładu wprowadzono do produkcji ponad pięćdziesiąt wzorów jej autorstwa. Bardzo często dekorowały one wnętrza gmachów publicznych i użytkowych m.in.: Pałacu Kultury i Nauki, Filharmonii Warszawskiej, Pałacu Kazimierzowskiego, Hotelu Bristol a także kin: Stolica i Ochota.

Podobnie jak w przypadku prezentowanej tkaniny, w swoich pracach, artystka chętnie stosowała geometryczne, precyzyjne układy form przypominające barwne, świetliste mozaiki. Osiągała przy tym ciekawe fakturowe efekty. Niezwykle ważnym w projektach Matuszczyk-Cygańskiej był kolor – mocny i nasycony. Unikała wrażenia barwnej monotypii. Utrzymane w odcieniach oranżu oraz żółci Kamienie to jeden z najciekawszych wzorów nowoczesnego żakardu

41

ZOFIA MATUSZCZYK-CYGAŃSKA
(1915 - 2011)

Projekt tkaniny, lata 60. XX w.

gwasz/papier, 64 x 48 cm
sygnowany ld.: 'ZMat Cygańska | CYGAŃSKA', opisany u dołu:
'2500 | 01', na odwrociu pieczęć: 'Wyrażam zgodę | na wywóz za granicę'
oraz pieczęć Urzędu Konserwatorskiego

estymacja: 1 200 - 1 600 PLN
300 - 400 EUR

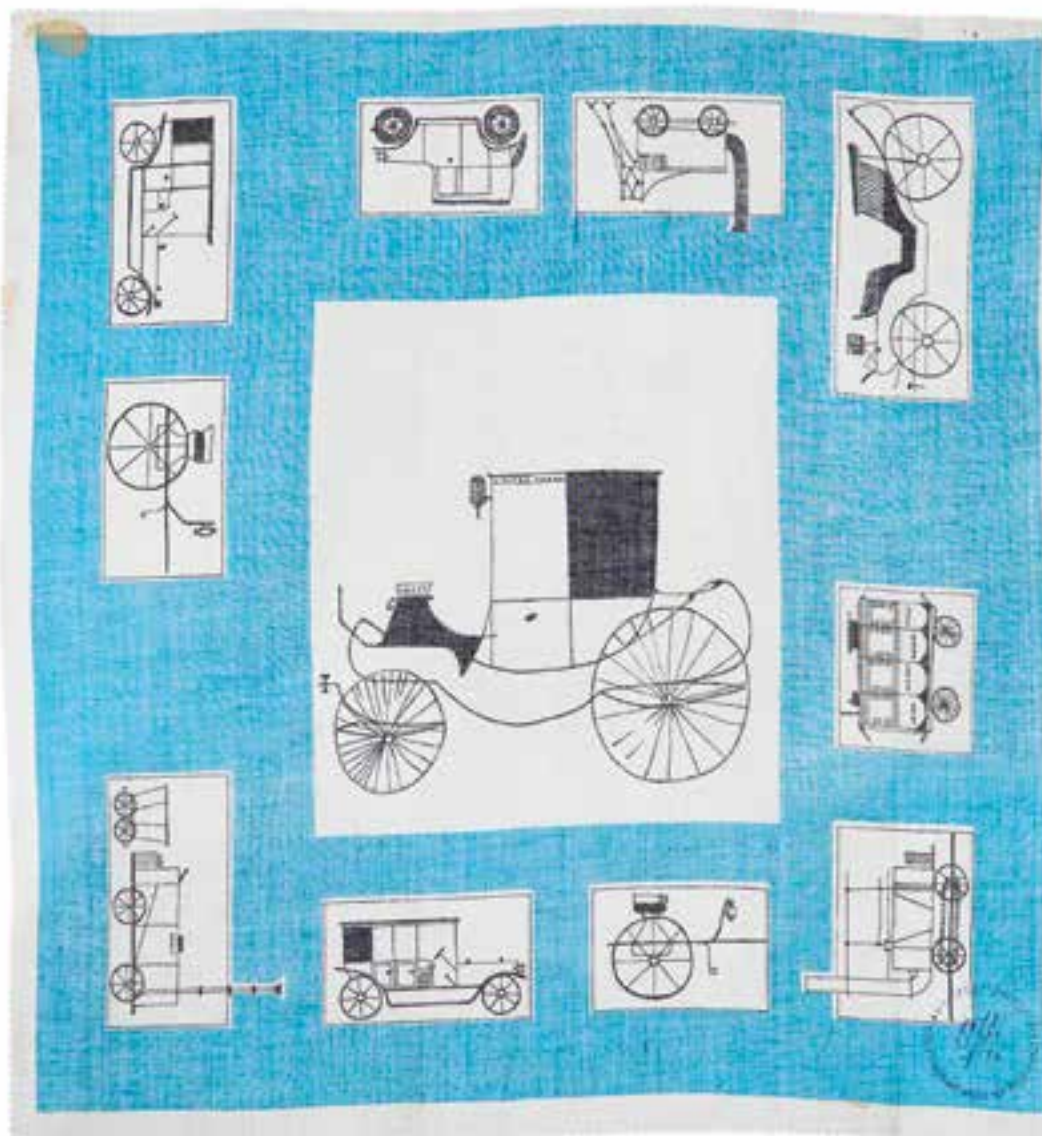
STAN ZACHOWANIA:
- zabrudzenia wokół projektu
- delikatne naddarcie lewej krawędzi

01

Ellen Koppelman

October 1987

42

ALICJA WYSZOGRODZKA

(ur. 1928)

Chustka Podróż w czasie, lata 50.-60. XX w.

Centralne Laboratorium Przemysłu Bawełnianego

druk/łkanina, 49 x 45 cm

p.d. pieczęć wytwórni

estymacja: 1 200 - 1 600 PLN

300 - 400 EUR

43

ALICJA WYSZOGRODZKA

(ur. 1928)

Chustka Jazz, lata 50.-60. XX w.

Centralne Laboratorium Przemysłu Bawełnianego

druk/tkanina, 50 x 51,5 cm

estymacja: 1 200 - 1 600 PLN

300 - 400 EUR

W historii polskiego designu Alicja Wyszogrodzka zapisała się jako jedna z najważniejszych twórczyni tkaniny drukowanej. Jej charakterystyczne, wyraziste projekty nie tyle były odpowiedzią na nowoczesny styl we wzornictwie lat powojennych, co styl ten tworzyły.

Alicja Wyszogrodzka ukończyła Wydział Tkaniny Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Łodzi. W latach 1953-60 związana była z Instytutem Wzornictwa Przemysłowego. To z tego okresu pochodzą jej najśłynniejsze prace. Zatrudniona była w Zakładzie Tkaniny jako projektantka wzorów, ale prowadziła również badania, szkolenia i seminaria dla innych projektantów. Wyjeżdżała za granicę, np. na Targi do Frankfurtu skąd przywoziła wzorniki, próbki tkanin, fotografie modnych na zachodzie wzorów. Dzięki temu produkowane w Polsce tkaniny nie odbiegały od aktualnych światowych trendów. Obok prostych graficznych, czarno-białych wzorów jej specjalnością były barwne kompozycje złożone powtarzalnych znaków o różnorodnej tematyce. Motywem mogła być ryba, stołowe naczynia, wzór z ludowej pisanki lub nocny pejzaż z miejską latarnią. Uprozczone i zmultiplikowane tworzyły gęsty wzór na całej powierzchni tkaniny.

Szczególnym rodzajem druków na tkaninę, były te, które artystka tworzyła dla dzieci, np. jako chustki na głowę i chusteczki do nosa. Wyszogrodzka wychodziła z założenia, że przede wszystkim nie mogą one być nudne. Motywy, którymi wypełniała kompozycję projektowała niezależnie od siebie. Były to szybkie szkice powstające mimochodem na przypadkowych kartkach, rodzaj wizualnych notatek, z których następnie tworzyła kolaże. Niewielkich rozmiarów tkaniny wypełniała wizerunkami zwierząt, dzieci, scenami zabaw. Przedstawienia te charakteryzował delikatny, subtelny rysunek połączony z plamami kolorów. To swego rodzaju ilustracje na tkaninie. Prezentowane w katalogu chusteczki są prawdziwymi unikatami. Pochodzą z próbnej serii koloryzacji wykonanej w Centralnym Laboratorium Przemysłu Bawełnianego. Na rynku nie ma jednak tego typu obiektów nawet pochodzących z masowej produkcji. Ze względu na to, że przeznaczone były dla najmłodszych użytkowników, dość mocno eksploatujących odzież, większość z nich nie przetrwała do naszych czasów.

Alicja Wyszogrodzka na tle projektu tkaniny swojego autorstwa, 2019
fot. P. Bobrowski

44

ALICJA WYSZOGRODZKA

(ur. 1928)

Chustka Latający cyrk, lata 50.-60. XX w.

Centralne Laboratorium Przemysłu Bawełnianego

druk/łkanina, 47 x 49,5 cm

p.g. pieczęć wytwórni oraz melka z numerem kolorystyki: '3'

estymacja: 1 200 - 1 600 PLN

300 - 400 EUR

45

ALICJA WYSZOGRODZKA

(ur. 1928)

Chustka Dziewczęta, lata 50.-60. XX w.

Centralne Laboratorium Przemysłu Bawełnianego

druk/łkanina, 49 x 47,5 cm

p.d. pieczęć wytwórni oraz metka z numerem koloryzacji: '5'

estymacja: 1 200 - 1 600 PLN

300 - 400 EUR

46

DANUTA PAPROWICZ-MICHNO
(1926 - 2016)

Kupon tkaniny łaźnia, lata 50.-60. XX w., projekt z roku 1958

druk/tkanina, 170 x 127 cm

estymacja: 4 000 - 6 000 PLN
1 000 - 1 400 EUR

STAN ZACHOWANIA:

- delikatne przebarwienia w dolnej części
- przetarcie przy górnej krawędzi

LITERATURA:

- por. Chcemy być nowoczesni. Polski design 1955-1968 z kolekcji Muzeum Narodowego w Warszawie, red. Anna Demska, Anna Frąckiewicz, Anna Maga, Warszawa 2011, s. 79 (il.)

WYSTAWIANY:

- Chcemy być nowoczesni. Polski design 1955-1968, Muzeum Narodowe w Warszawie, 2011 (inny egzemplarz)

47

ALEKSANDRA MICHALAK-LEWIŃSKA
(ur. 1927)

Kupon tkaniny Śledzie, lata 50. XX w.

druk/tkanina, 240 x 80 cm

estymacja: 4 000 - 6 000 PLN
1 000 - 1 400 EUR

STAN ZACHOWANIA:

- zabrudzenia w części środkowej

LITERATURA:

- por. Chcemy być nowocześni. Polski design 1955-1968 z kolekcji Muzeum Narodowego w Warszawie, red. Anna Demska, Anna Frąckiewicz, Anna Maga, Warszawa 2011, s. 39 (il.)

WYSTAWIANY:

- Chcemy być nowocześni. Polski design 1955-1968, Muzeum Narodowe w Warszawie, 2011 (inny egzemplarz)

48

JOLANTA OWIDZKA

(ur. 1927)

Projekt tkaniny Słoneczna etiuda, około 1965 r.

druk, gwasz/papier, 20 x 33,2 cm

sygnowany, datowany i opisany na odwrociu:

'MOJEJ PIERWSZEJ RECENZENTCE PROF. IRENIĘ HUML

'SŁONECZNĄ ETIUDĘ' 1965 | JOLANTA OWIDZKA 20 LUTY

2008 WARSZAWA'

estymacja: 1 500 - 2 500 PLN †

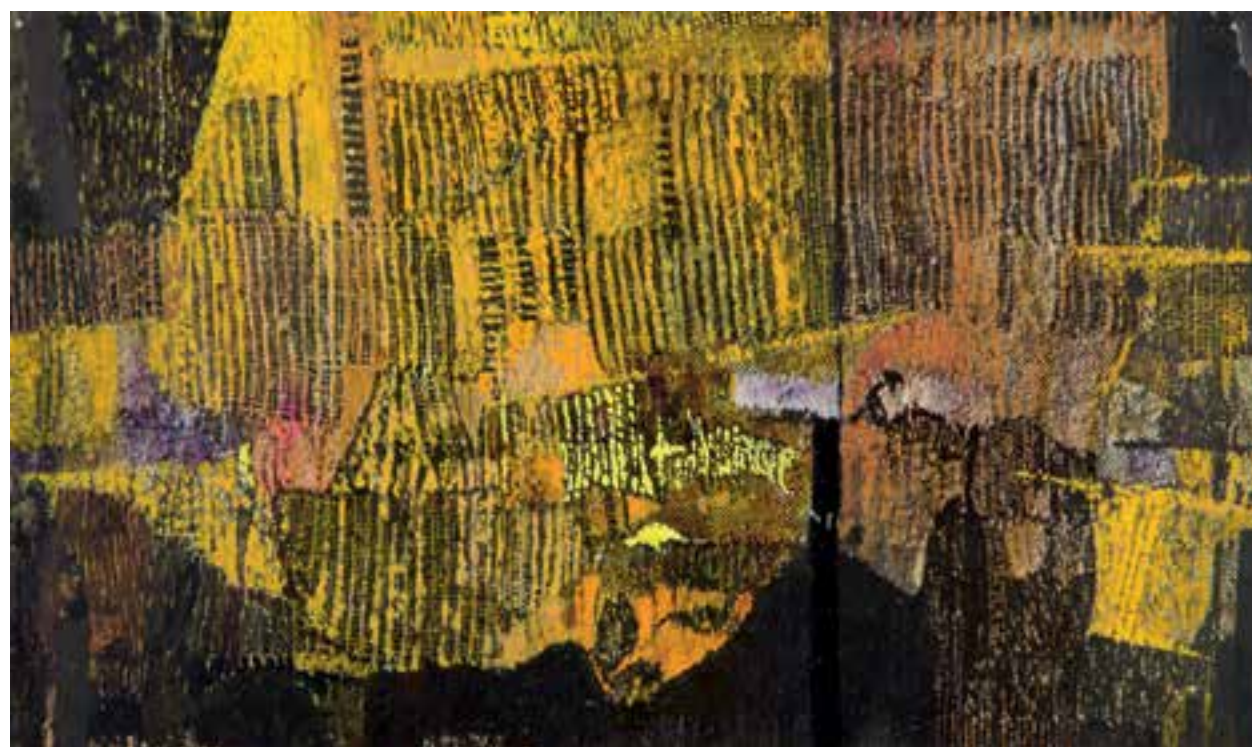
350 - 600 EUR

POCHODZENIE:

- kolekcja Ireny Huml

„Owidzka rozumie tkaninę tak, jak się ją rozumiało przez całe wieki – jako swoisty ciepły obraz, który rozbraja geometrię murów z ich surowej pierwotności, i może być szlachetną towarzyszką zwykłego życia. Nie ma wielkiej różnicy w tym, czy kompozycja jest tylko pochwalną rozgrywką koloru, strukturą abstrakcyjną, czy też proponuje nam opowieść czy anegdotę. Dobrze jest wszystko to, co ożywia w nas potrzebę piękna, rodzi pytania i pobudza odpowiedzi. To, co jest zdolne zatrzymać nas w galopie czasu i pośród codzienności, nie w muzeum, ale we własnym domu, zbawiać od banału i marności”.

– DANUTA WRÓBLEWSKA

49

MARIA TERESA CHOJNACKA
(ur. 1931)

Splot z cyklu Ziemia, 1993 r.

wełna, juta, 59 x 37 cm

sygnowany, datowany i opisany na odwrociu:

'MARIA CHOJNACKA | "SPLOT Z CYKLU ZIEMIA" 1256 |
WYM 38x59 ROK 1993 | TECH. WŁASNA WEŁNA JUTA |
WARSZAWA DĄBROWIECKA 27'

estymacja: 1 500 - 2 000 PLN

350 - 500 EUR

50

MARIA TERESA CHOJNACKA

(ur. 1931)

Splot z cyklu Ziemia, 1993 r.

wełna, juta, 38 x 59 cm

sygnowany, datowany i opisany na odwrociu: 'MARIA
CHOJNACKA | "SPLOT Z CYKLU ZIEMIA" 1259 | WYMIARY
38x59 ROK 1993 | TECHNIKA WŁASNA WEŁNA JUTA |
WARSZAWA DĄBROWIECKA 27'

estymacja: 1 500 - 2 000 PLN

350 - 500 EUR

51

KAZIMIERA KISIEL

Gobelin, lata 60. XX w

wełna, 290 x 140 cm

estymacja: 5 000 - 8 000 PLN[†]
1 200 - 1 900 EUR

52

MARTA NIEDBAŁ

(ur. 1986)

Dywan z cyklu Ognisko Domowe, 2018 r.

wełna, 170 x 126 cm

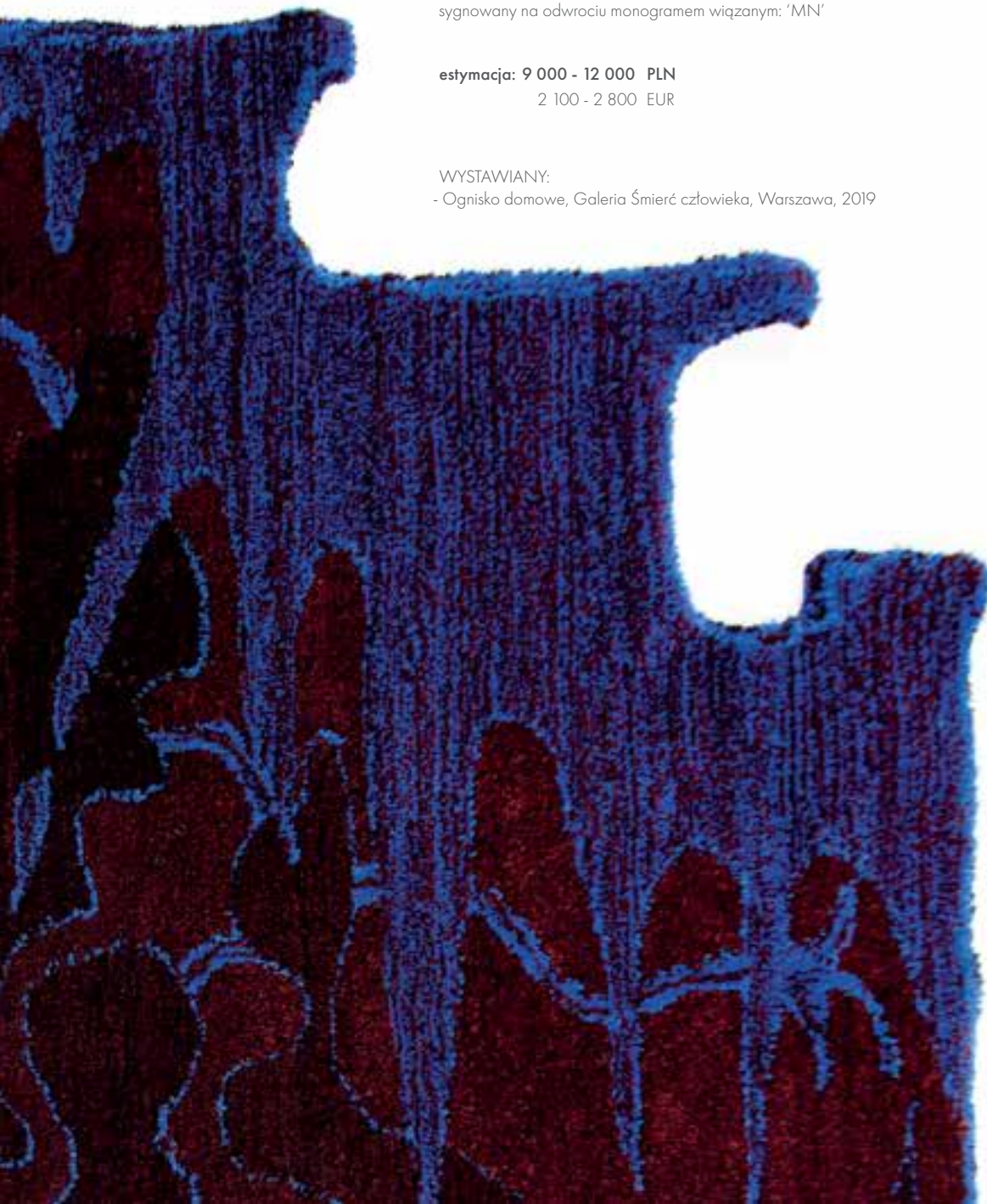
sygnowany na odwrociu monogramem wiązonym: 'MN'

estymacja: 9 000 - 12 000 PLN

2 100 - 2 800 EUR

WYSTAWIANY:

- Ognisko domowe, Galeria Śmierć człowieka, Warszawa, 2019

53

LUDMIŁA POKORNIANKA
(1920 - 1987)

Patera dekoracyjna Ptaki, 1947 r.

mosiądz, 4 x 25 x 25 cm
sygnowany, datowany i opisany na spodzie:
'L. POKORNIANKA | P.W.S.S.P. | 1947'

estymacja: 3 500 - 5 000 PLN †
900 - 1 200 EUR

54

STANISŁAWA FELICJA PIĘTKOWA
(1907 - 1983)

Misa, lata 50.-60. XX w.

ceramika szklwiona, 7,5 x 23 x 23 cm
sygnowany w masie na spodzie: 'P' i opisany: 'P/43-51 - 1 | ZGSKP'

estymacja: 1 500 - 2 000 PLN[†]
350 - 500 EUR

55

ALEKSANDRA WEJCHERT
(1921 - 1995)

Forma przestrzenna - Misa, lata 60.-70. XX w.

brąz patynowany, 13 x 20,5 x 18 cm

estymacja: 4 000 - 6 000 PLN
1 000 - 1 400 EUR

Prace Aleksandry Wejchert trudno przypisać i umieścić w jednym nurcie, czy też konkretnej dyscyplinie sztuki. Jej słynne reliefy mogą być zarówno op-artowymi obrazami, jak i rzeźbami. Jest abstrakcjonistką, ale nawiązuje do różnych tradycji sztuki nieprzedstawieniowej. Podobnie trudno sklasyfikować prezentowany tu obiekt. Autorka pozostawia go na pograniczu rzeźby – kameralnej formy przestrzennej, co sztuki użytkowej i dekoracyjnej. Bez wątpienia jest projektantką (ukończyła studia na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej, a następnie w latach 1952-56 studiowała na Wydziale Grafiki warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych pod kierunkiem Leona Michalskiego), projektowe wykształcenie dało jej swobodę w tworzeniu form przestrzennych i łączenia ich z otoczeniem. Plenerowe realizacje twórczyni można podziwiać w wielu irlandzkich miastach, m.in. w Dublinie czy w Limerick, w 1965 roku bowiem artystka na stałe przeniosła się do Irlandii.

Na przełomie lat 50. i 60. XX wieku w wytwórniach zajmujących się produkcją ceramiki pojawił się nowy profil w ofercie – ceramika w typie archeologicznym. Inspirowane licznymi odkryciami wykopaliskowymi, np. popielnic z okresu kultury łużyckiej, a lansowane głównie przez Cepelię w podległych jej spółdzielniach, naczynia naśladujące formy pradziejowych urn, czarek, dzbanów stały się jednymi z popularniejszych wyrobów tego okresu. Sprzedawano je jako dekoracyjne – zwykle, aby oddać wygląd pierwowzorów, nie szkliwiono ich, a jedynie angobowano, co sprawiało, że przepuszczały wodę, dlatego ich użyteczność była stosunkowo niewielka. W swoich ofertach wyroby tego typu miały między innymi: toruński Rzut, łysogórska Kamionka, czy włocławska Przyjaźń. Wraz ze zbliżającą się rocznicą Tysiąclecia Chrztu Polski przypadającą w 1966 roku produkcja ceramiki archeologicznej nasiliła się, wyroby te stały się niejako okolicznościową pamiątką. Powstawały też specjalnie na potrzeby licznie wówczas organizowanych jubileuszowych wystaw. Taka jest również geneza prezentowanego naczynia. Zostało ono wykonane na wystawę w Muzeum Archeologicznym w 1966 roku. Hanna Oknińska-Wiśniewska, autorka pracy, absolwentka warszawskiej ASP (dyplom w pracowni prof. Eugeniusza Eibischa, 1955 rok), w latach 60. i 70. XX wieku zastępną z naczyń ceramicznych inspirowanych sztuką archaiczną, których przykładem jest prezentowana forma. Temat ten podejmowała również w twórczości rzeźbiarskiej, m.in. w pracy z 1967 roku „Lech, Czech i Rus”.

56

HANNA OKNIŃSKA-WIŚNIEWSKA

(ur. 1924)

Naczynie w typie archeologicznym, 1966 r.

ceramika szklwiona, 16 x 19,5 x 21 cm

estymacja: 1 500 - 2 000 PLN †
350 - 500 EUR

STAN ZACHOWANIA:

- pęknięcie w dolnej części naczynia powstałe podczas wypału

POCHODZENIE:

- kolekcja Ireny Huml

57

HANNA ŻUŁAWSKA

(1909 - 1988)

Postaci, 1970 r.

ceramika szklwiona, 49 x 25 x 16,5 cm
sygnowany, datowany i opisany na papierowej metce na
spodzie: '(nieczytelne) | (nieczytelne) 1970 | Hanna Żuławska
| ul. Westerplatte 25 | Sopot'

estymacja: 4 000 - 6 000 PLN †

1 000 - 1 400 EUR

58

STANISŁAWA FELICJA PIĘTKOWA
(1907 - 1983)

Para figurek, lata 50.-60. XX w.

ceramika szklwiona

9,5 x 10,5 x 5,5 cm

9 x 5 x 6 cm

jedna z figurek sygnowana w masie na spodzie: 'Piętkowa'

estymacja: 2 800 - 3 500 PLN [†]
650 - 850 EUR

Prezentowana patera jest zapisem, w zasadzie jednorazowej, przygodny Anny Jarnuszkiewicz z ceramiką, jaka miała miejsce pod koniec jej studiów. Patera stanowi bowiem część pracy dyplomowej artystki, przygotowanej w pracowni profesor Wandy Golakowskiej. Po ukończeniu akademii zarówno Anna jak i Krystian Jarnuszkiewiczowie planowali działalność na polu ceramiki, jednak rodzinna pracownia Jarnuszkiewiczów przy Nowym Świecie dostosowana była raczej do prac w metalu, brak miejsca i środków na piec ceramiczny w tamtym czasie spowodowały, że artyści obrali inne drogi twórczej działalności.

Utrzymana w picassowskiej stylistyce patera wpisuje się w modną w końcu lat 50. i 60. XX wieku formę malarstwa na talerzach i paterach oraz zastępowania nimi obrazów we wnętrzu. Spośród innych wyróżnia ją jednak niezwykle ekspresja przedstawienia, podkreślona grą materiałów, kolorów i faktur.

60

ANNA JARNUSZKIEWICZ

(ur. 1935)

Patera dekoracyjna, około 1958 r.

szamot szklwiony, 4 x 33,5 x 33,5 cm
opisany na spodzie: 'W259'

estymacja: 4 000 - 6 000 PLN

1 000 - 1 400 EUR

61

HELENA HUSARSKA

(1922 - 2009)

Patera dekoracyjna, lata 60. XX w.

ceramika szklowana, złocenie, 4,5 x 33 x 33 cm

sygnowany na odwrociu: 'H.Husarska', na odwrociu zachowana
papierowa metka Spółdzielczego Zrzeszenia "PLiA" - Kraków

estymacja: 4 000 - 6 000 PLN †

1 000 - 1 400 EUR

62

ZOFIA CZERWOSZ

(1919 - 2009)

Płyta dekoracyjna, 1962 r.

Zakłady Porcelitu Stołowego „Pruszków” w Pruszkowie

porcelit malowany, szkliony, 40,5 x 22,5 x 2,5 cm
sygnowany w masie l.d.: 'ZCZ', sygnowany, datowany i opisany w masie
na odwrociu: '1962 | Pruszków | (znak artystki)', opisany na odwrociu
nr inwentaryzacyjnym: 'N 144'

estymacja: 4 000 - 6 000 PLN

1 000 - 1 400 EUR

WYSTAWIANY:

- Zofia Czerwosz: Wystawa ceramiki dekoracyjnej,
Galeria Kordegarda, Warszawa, 1962
- Czerwoszowie - artyści z Saskiej Kępy, Galeria PROM, Warszawa, 2018

LITERATURA:

- Cezary Lisowski, Zofia Czerwosz, „Szkło i ceramika” nr 4/2019, s. 41

63

ZOFIA CZERWOSZ

(1919 - 2009)

Plakieta dekoracyjna, 1962 r.

Zakłady Porcelitu Stołowego „Pruszków” w Pruszkowie

porcelit malowany, szklony, 31 x 19,5 x 2 cm

sygnowany, datowany i opisany w masie na odwrociu: '[znak artystki] | 1962 | Pruszków', opisany na odwrociu nr inwentaryzacyjnym: 'N 136'

WYSTAWIANY:

- Zofia Czerwosz. Wystawa ceramiki dekoracyjnej, Galeria Kordegarda, Warszawa, 1962
- Czerwoszowie - artyści z Saskiej Kępy, Galeria PROM, Warszawa 2018

LITERATURA:

- Cezary Lisowski, Zofia Czerwosz, „Szkło i ceramika” nr 4/2019, s. 41

estymacja: 3 500 - 5 000 PLN

850 - 1 200 EUR

Zofia Czerwos w pracowni, lata 80. XX w.
fot. archiwum rodzinne artystki

„Ceramika tego typu to doskonałe wykończenie współczesnego wnętrza. Na wystawie nikt nie umiał poinformować, czy artystka sprzedaje swoje prace; można jednak mieć nadzieję, że Desa się nimi zainteresuje i będą do zdobycia”.

„ZWIERCIADŁO”, NR 36, 9 WRZEŚNIA 1962

Działalność Zofii Czerwosz na polu ceramiki dekoracyjnej bezpośrednio powiązana jest z przemianami, jakie miały miejsce w polskim przemyśle ceramicznym w okresie powojennym. W połowie lat 50. XX wieku w fabryce fajansu w Pruszkowie zmieniono profil produkcji przez wprowadzenie do niej nowego tworzywa – porcelitu. Same zakłady otworzyły wówczas się na współpracę z projektantami z Instytutu Wzornictwa Przemysłowego w Warszawie oraz plastykami, którzy mogli realizować tam swoje autorskie pomysły. Jedną z artystek działających w Zakładach Porcelitu Stołowego w Pruszkowie była Zofia Czerwosz. To powstałe na początku lat 60. XX wieku malarsko-reliefowe kompozycje na porcelitowych płytach, z których dwie prezentowane są w tym katalogu, przyniosły jej największe uznanie.

W 1962 roku Czerwosz wykonała w Pruszkowie kilkadziesiąt płyt, plaket i kafli głównie o abstrakcyjnej dekoracji lub zdobionych sylwetkami zwierząt i ludzi w modnej „picassowskiej” stylistyce. Prace te, prezentowane w tym samym roku na wystawie w warszawskiej Kordegardzie, doceniono za wyjątkowe walory dekoracyjne. Artystka doskonale wykorzystała możliwości, jakie dawał porcelit. Najpierw formowała kształty i faktury płyt (część z nich, ze względu na połalowaną powierzchnię, nazywana jest „falistymi”), wykonywała reliefowy rysunek, który wypełniała warstwą malarską, a następnie szkliwiła. W kolejnych latach w swoich pracach używała glinki szamotowej. Jej późniejsze kompozycje, o intensywnych, głębokich barwach wyróżniała surowa, mocna forma i szorstka, matowa powierzchnia. Do ulubionych motywów artystki należały wodne ptaki, syreny oraz architektura miast.

Zofia Czerwosz ma również swój wkład w organizację plenerów malarstwa na porcelanie w Chodzieży w połowie lat 60. XX wieku oraz w utworzenie w latach 70. grupy KERAMOS skupiającej warszawskich ceramików. Wraz z artystami z KERAMOSU wielokrotnie wystawiała swoje prace na wystawach zbiorowych w kraju i zagranicą. Wiele z ceramicznych kompozycji wykonywała we współpracy z mężem, znanym warszawskim rzeźbiarzem Wojciechem Czerwoszem.

64

HANNA GŁÓWCZEWSKA
(1908 - 1980)

Wazon, lata 60. XX w.

ceramika szklwiona, 25 x 21 x 14 cm
sygnowany na spodzie: 'H. GŁÓWCZEWSKA | POLAND'

estymacja: 2 200 - 3 000 PLN †
550 - 700 EUR

65

HANNA GŁÓWCZEWSKA
(1908 - 1980)

Miseczka, lata 60. XX w.

ceramika szklwiona, 9,5 x 19 x 15 cm
sygnowany na spodzie: 'H. GŁÓWCZEWSKA | POLAND'

estymacja: 1 800 - 2 400 PLN [†]
450 - 600 EUR

66

HANNA GŁÓWCZEWSKA
(1908 - 1980)

Misa, lata 60. XX w.

ceramika szklwiona, 7,5 x 21 x 21 cm
sygnowany podszkliwnie na spodzie: 'H. Główczevs | POLAND'

estymacja: 1 800 - 2 400 PLN [†]
450 - 600 EUR

Zestaw miseczek wykonany został w tradycyjnej technice toczenia na kole garncarskim, charakterystycznej dla twórczości ceramicznej Katarzyny Koczyńskiej-Kielan. Podkreślenie techniki jest w tym przypadku o tyle istotne, że artystka, absolwentka PWSSP we Wrocławiu, uczennica prof. Krystyny Cybińskiej, związana zawodowo z macierzystą uczelnią, od 1991 roku prowadzi w ramach Wydziału Ceramiki i Szklarstwa stworzoną przez siebie autorską Pracownię Koła Garncarskiego, w której reaktywowała nauczanie technik garncarskich. Jak wspomina autorka: „We wrocławskiej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych, od lat 50. aż po lata 70. XX wieku, toczenie na kole garncarskim było wykorzystywane przez założycielkę wrocławskiej ceramiki prof. Julię Kotarbińską jedynie do realizacji małych form naczyniowych, które

według jej projektów oraz studenckich, wykonywał na kole garncarz Teodor Fedrowski. Wraz z jego odejściem na emeryturę technika ta, jako sposób formowania, zniknęła zupełnie z pracowni ceramicznych Katedry”. Koczyńska-Kielan zbudowała od podstaw nową pracownię, opracowała dla niej program, receptury mas i szklów, technologie wypału, przywracając tym samym do edukacji akademickiej jedną z najstarszych tradycyjnych technik ceramicznych. Zaslugą projektantki jest uczynienie z koła garncarskiego równorzędnego z innymi współczesnymi sposobami kształtowania materii ceramicznej. Potrzeba opanowania od podstaw techniki garncarskiej przeniosła zainteresowania artystki w stronę formy naczyniowej, czego prezentowany zestaw miseczek jest świetnym przykładem.

67

KATARZYNA KOCZYŃSKA-KIELAN

(1927 - 2014)

Zestaw trzech miseczek, 1991-93 r.

ceramika szklwiona,
8 x 14 x 14 cm
7 x 10,5 x 10,5 cm
5 x 9 x 9 cm

estymacja: 1 800 - 2 400 PLN †
450 - 600 EUR

POCHODZENIE:
- kolekcja Ireny Huml

WYSTAWIANY:
- Szkło i ceramika artystów wrocławskich, Galeria GRA, Warszawa, 1996

„Przedmioty podkreślają charakter przestrzeni, jak przyprawy smak potraw”.

– KRYSZYNA CYBIŃSKA

68

KRYSZYNA CYBIŃSKA
(ur. 1931)

Wazon, lata 60. XX w.

ceramika szklwiona, 22,5 x 23 x 14,5 cm
sygnowany na spodzie w masie monogramem wiązonym: 'KC'

estymacja: 3 000 - 5 000 PLN ↑
700 - 1 200 EUR

69

KRYSZYNA CYBIŃSKA
(ur. 1931)

Wazon, lata 60. XX w.

ceramika szklwiona, 11,5 x 12 x 7,5 cm

estymacja: 1 500 - 2 200 PLN ↑
350 - 550 EUR

IRENA LIPSKA-ZWORSKA

(ur. 1931)

Zestaw naczyń ceramicznych, 2001-2002, projekt z lat 60. XX w.

porcelit szklwiony,
w skład zestawu wchodzi:
butla (70,5 x 11 x 11 cm) oraz miseczka (6,5 x 15 x 15 cm)
sygnowany w masie na spodzie butli: 'IL| Z'

estymacja: 5 000 - 7 000 PLN

1 200 - 1 700 EUR

STAN ZACHOWANIA:

- drobny ubytek przy podstawie butli

WYSTAWIANY:

- Irena Lipska-Zworska. Moje światy',
Muzeum Porcelany w Wałbrzychu, 2015-2016

LITERATURA:

- Irena Lipska-Zworska. Moje światy',
Katalog wystawy, Wałbrzych, 2015, s. 38

„Mówiąc o ceramice, myślę o tworzywie zrodzonym z ognia i ziemi. W tym stwierdzeniu zamykam nie tylko uproszczony proces pozyskiwania form ceramiki, ale i pewną analogię do prawnie procesy tworzenia się skał skorupy Ziemi. W tym sensie ceramika jest dla mnie tworzywem najstarszym i najbardziej pierwotnym”.

IRENA LIPSKA-ZWORSKA

(ur. 1931)

Forma dekoracyjna Grzyb z cyklu Natura Lasu, 1974 r.

porcelit szklwiony, 14,5 x 36 x 36 cm

estymacja: 5 000 - 7 000 PLN

1 200 - 1 700 EUR

WYSTAWIANY:

- Irena Lipska-Zworska. Moje światy,
Muzeum Porcelany w Wałbrzychu, 2015-2016

LITERATURA:

- Irena Lipska-Zworska. Moje światy,
Katalog wystawy, Wałbrzych, 2015, s. 32

72

JULIA FLIS

(1938 - 2015)

Misa, lata 70. XX w.

ceramika szklwiona, 16,5 x 29 x 29 cm
sygnowany na spodzie: 'JFLIS'

estymacja: 2 400 - 3 000 PLN †
600 - 700 EUR

Prezentowana misa autorstwa Julii Flis jest przykładem mniej popularnych w twórczości artystki form naczyniowych. Ceramiczka znana jest przede wszystkim z rzeźbiarskich obiektów o kształtach silnie inspirowanych naturą. Prace z cyklu „Wiry” oraz „Fale” przywodzą na myśl kształty muszli, kwiatów, fakturę kory drzew lub hub. Dekoracja misy również ma charakter florystyczny, kojarzy się z roślinną wicią oplatającą naczynie. Żłobiony ornament w całości podporządkowany jest tradycyjnej formie, nadaje naczyniu okazałych rozmiarów, lekkości i czyni je niezwykle dekoracyjnym.

Julia Flis pochodziła z tysej Góry. Nie była jednak nigdy bezpośrednio związana

z ceramicznymi warsztatami miejscowej Spółdzielni „Kamionka”. Ukończyła technikum ceramiczne w rodzinnej miejscowości, następnie Wydział Ceramiki i Szkła wrocławskiej PWSSP. Dyplom obroniła w pracowni prof. Rudolfa Krzywca. Na początku lat 70. XX wieku związała się z krakowską Spółdzielnią „Kafel”, której została najpierw kierownikiem artystycznym, następnie prezesem. Jej twórczość w zakresie ceramiki artystycznej była niezwykle różnorodna. Obok autorskich przedmiotów użytkowych, jak wazon czy misy, z jej pracowni w Krakowie – Dąbii, a następnie w tysej Górze wychodziły np. rzeźby o tematyce sakralnej.

73

HALINA GABI-KŁOSOWICZ

Forma dekoracyjna, lata 70. XX w.

ceramika szklwiona, 16,5 x 29 x 26 cm

sygnowana w masie na spodzie monogramem wiązonym: 'HK'

estymacja: 1 200 - 1 600 PLN †

300 - 400 EUR

„Zupełnie czym innym jest słyszeć o formach tłuczonych, ciętych piłą a potem scalanych na nowo, a czym innym zobaczyć jak 'pracują'. Masa próbująca wydostać się przez linie podziału, w pewnym momencie, oczywiście zastygnie. Najpierw jednak sama wybierze drogę, jaką wypełni „blizny” formy. Dekonstrukcja formy, by tchnąć w nią nowe życie wymaga odwagi i umiejętności, ale najbardziej potrzebuje miłości do procesu powstawania porcelany. Dzięki niej Transformy Plus dają życie za każdym razem nowej porcelanowej istocie. Widać w nich rodzinne podobieństwo wyznaczone cechami charakteru, nie dosłownością. (...) Wszyscy jesteśmy kompilacją różnych doświadczeń i emocji. Podobnie jest z porcelaną. Traumatyczne przeżycia, tak jak rozczłonkowana forma, dają podstawy by narodzić się na nowo. To czego dotykam wraz z pracami Patuszyńskiej, to nie tylko szlachetność porcelany. To szczerłość. Szczerłość materiału, który pomimo wielowiekowej tradycji potrafi znaleźć dla siebie nowy język wypowiedzi”.

– KRYSZYNA ŁUCZAK-SURÓWKA

Monika Patuszyńska wśród swoich prac
fot. dzięki uprzejmości artystki

74

MONIKA PATUSZYŃSKA

(ur. 1973)

Zestaw form naczyniowych z serii TransForms Plus, 2013 r.

porcelana, 38 x 31,5 x 30,5 cm (x2)

estymacja: 10 000 - 12 000 PLN
2 400 - 2 800 EUR

WYSTAWIANY:

- Obszary sensualne, Arsenal Miejski, Wrocław, 2016
- Gäste aus Polen, Keramikmuseum Westerwald, Höhr-Grenzhausen, Niemcy, 2016
- European Prize for Applied Arts, Les anciens abattoirs, Mons, Belgia, 2015

LITERATURA:

- Magdalena Zięba. Form, Texture and Deconstruction. Contemporary Lynx. The Art Magazine. 2(4)2015.
- Symbole polskiego designu. Paulina Kucharska. Bookmark & Fundacja Kocham Polskę, 2015

75

MONIKA PATUSZYŃSKA

(ur. 1973)

Forma naczyniowa z serii TransForms Plus, 2018 r.

porcelana, 18,5 x 31 x 31,5 cm

estymacja: 2 600 - 3 500 PLN
650 - 850 EUR

76

OLGA NIEWSKA

(1898 - 1943)

Uśmiech, 1921 r.

fajans szklwiony, 28,5 x 24 x 24 cm
sygnowany w masie przy podstawie, sygnatura nieczytelna

estymacja: 4 000 - 6 000 PLN

1 000 -- 1 400 EUR

STAN ZACHOWANIA:

- spękania szklwa

Olga Niewska to wyjątkowa postać na tle polskiej rzeźby okresu dwudziestolecia międzywojennego. Ukończyła pracownię Konstantego Laszczki na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, a następnie kontynuowała studia w Paryżu pod opieką Antoine'a Bourdelle'a. Artystka regularnie wystawiała swoje prace w Towarzystwie Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie, w warszawskiej Zachęcie a także na licznych wystawach za granicą.

Twórczość Niewskiej trudno poddać jednoznacznej klasyfikacji stylu czy gatunku. Artystka podejmowała różnorodne tematy, eksperymentowała z używanymi materiałami. Tworzyła w glinie, gipsie, metalu. Sięgała po kamień, drewno, beton oraz ceramikę.

Prezentowana praca to studium portretowe oddającego się medytacji mnicha o tajemniczym uśmiechu. Praca powstała na początku lat dwudziestych, kiedy artystka pozostawała pod wyraźnym wpływem swoich mentorów - Laszczki oraz Dunikowskiego. Figurka zdobyła ogromną popularność i powielana była w wielu egzemplarzach.

77

HANNA ORTHWEIN

(1916 - 1963)

Salamandra, lata 50.-60. XX w., projekt z roku 1956
Zakłady Porcelany Stołowej „Ćmielów” w Ćmielowie

porcelana malowana, 4,5 x 14 x 8 cm
na spodzie znak wytwórni pod szklivem oraz wypis: 'C-604-984'

estymacja: 1 000 - 1 300 PLN
250 - 350 EUR

78

HANNA ORTHWEIN

(1916 - 1963)

Salamandra, lata 50.-60. XX w., projekt z roku 1956
Zakłady Porcelany Stołowej „Ćmielów” w Ćmielowie

porcelana malowana, 4,5 x 14 x 8 cm
na spodzie znak wytwórni pod szklivem, wypis: 'C-604-984 | 20'
oraz stempel: '35'

estymacja: 1 000 - 1 300 PLN
250 - 350 EUR

79

HANNA ORTHWEIN

(1916 - 1963)

Słoń, lata 50.-60. XX w., projekt z roku 1959

Zakłady Porcelany Stołowej „Ćmielów” w Ćmielowie

porcelana malowana natryskowo, 8,5 x 6,5 x 6,5 cm
na spodzie stemple: '28 zł', '48', '924'

estymacja: 1 000 - 1 500 PLN

250 - 350 EUR

80

HANNA ORTHWEIN

(1916 - 1963)

Murzyn, lata 50.-60. XX w., projekt z roku 1957

Zakłady Porcelany Stołowej „Ćmielów” w Ćmielowie

porcelana malowana, natrysk wybierany, 14 x 12 x 8 cm
na spodzie znak wytwórni oraz odręczny wypis: '29 | 9-106-644'

estymacja: 900 - 1 200 PLN

250 - 300 EUR

81

HANNA ORTHWEIN

(1916 - 1963)

Struś, lata 50.-60. XX w., projekt z roku 1955

porcelana malowana, 18 x 7,5 x 7 cm

estymacja: 700 - 1 000 PLN

200 - 250 EUR

82

IRENA DRÓŹDŹ-HYŻY

(1925 - 1984)

Sarenka i kaczuszka, lata 50. XX w., projekt z roku 1954

kamionka szklwiona

sarenka (14,5 x 8,5 x 6 cm)

kaczuszka (5,5 x 7,5 x 4,5 cm)

estymacja: 1 800 - 2 400 PLN

450 - 600 EUR

Twórczość Ireny Dróżdż-Hyży na polu ceramiki była bogata i mocno zróżnicowana, obejmowała bowiem zarówno kameralne figurki, naczynia użytkowe i dekoracyjne, czy wreszcie rzeźbę. Mimo to prezentowane tu figurki to prawdopodobnie jedno z najbardziej popularnych i rozpoznawalnych prac artystki. Te niewielkich rozmiarów zwierzęce postaci stanowiły część pracy dyplomowej Dróżdż-Hyży, obronionej w pracowni profesora Rudolfa Krzywca na wrocławskiej PWSSP w 1952 roku. Obok kaczuszki i sarenki artystka zaprojektowała także figurki zajączka i słonika. Projekt dyplomowy realizowała w warsztatach Spółdzielni „Ceramika Artystyczna” w Bolestawcu, gdzie również po ukończeniu studiów wykonywała swoje projekty. Charakterystyczne dla pierwszego okresu jej twórczości są nawiązania do tradycji ludowych, ryte dekoracje, malowanie rozkiem. W kolejnych latach projektantka upraszczała formy i zaczęła eksperymentować ze szklwami. Stosowała barwne glazury, szklwa redukcyjne i spływające.

83

ZBIGNIEWA ŚLIWOWSKA-WAWRZYNIAK
(1931 - 2003)

Dziewczyna z koszem, lata 50.-60. XX w., projekt z roku 1957
Zakłady Porcelany Stołowej „Krzysztof” w Wałbrzychu

porcelana malowana, 18 x 6 x 5 cm
na spodzie znak wytwórni pod szklivem oraz stempel: '1—52'

estymacja: 500 - 800 PLN
150 - 200 EUR

84

ZBIGNIEWA ŚLIWOWSKA-WAWRZYNIAK
(1931 - 2003)

Wazon Calypso, lata 60. XX w.
Zakłady Porcelany Stołowej „Ćmielów” w Ćmielowie

porcelana malowana, natrysk wybierany, 35,5 x 13,5 x 12 cm
na spodzie znak wytwórni oraz wypis: 'C-516-977'

estymacja: 800 - 1 200 PLN
200 - 300 EUR

85

ZBIGNIEWA ŚLIWOWSKA-WAWRZYNIAK
(1931 - 2003)

Wazon Calypso, lata 60. XX w.

porcelana, natrysk, 36,5 x 14 x 12 cm

estymacja: 500 - 800 PLN
150- 200 EUR

86

ZBIGNIEWA ŚLIWOWSKA-WAWRZYNIAK
(1931 - 2003)

Wazon Kropla, lata 50.-60. XX w., projekt z roku 1957
Zakłady Porcelany Stołowej „Ćmielów” w Ćmielowie

porcelana malowana, natrysk wybierany, 37 x 15 x 15 cm
na spodzie znak wytwórni oraz wypis: 'C-515-976'

estymacja: 1 800 - 2 400 PLN
450 - 600 EUR

87

ZBIGNIEWA ŚLIWOWSKA-WAWRZYNIAK
(1931 - 2003)

Wazon Kropla, lata 50.-60. XX w., projekt z roku 1957
Zakłady Porcelany Stołowej „Krzysztof” w Wałbrzychu

porcelana malowana, natrysk wybierany, 21,5 x 9,5 x 9,5 cm
na spodzie znak wytwórni oraz stempel: '1 193'

estymacja: 1 000 - 1 600 PLN
250 - 400 EUR

STAN ZACHOWANIA:
- widoczne stłuczenie przy wlewie

88

DANUTA DUSZNIAK

(ur. 1926)

Serwis do kawy Prometeusz, lata 50.-60. XX w., projekt z roku 1959

Zakłady Porcelany Stołowej „Chodzież” w Chodzieży

porcelana malowana,
w skład zestawu wchodzi: dzbanek (23,5 x 18,5 x 10,5 cm),
mlecznik (10,5 x 9,5 x 6 cm), cukierница (8,5 x 9 x 9 cm),
sześć filiżanek (6 x 7,5 x 6 cm), sześć spodków (2 x 11,5 x 11,5 cm)
na spodzie znak wytwórni

estymacja: 3 500 - 5 000 PLN

850 - 1 200 EUR

STAN ZACHOWANIA:

- zamaskowany odprysk na rancie jednego ze spodków

LITERATURA:

- por. Joanna Hübner-Wojciechowska, Lata 60. XX w.
Sztuka Użytkowa. Przewodnik dla kolekcjonerów,
Warszawa 2014, s. 229 (il.)

89

DANUTA DUSZNIAK

(ur. 1926)

Wazon Pień, lata 60. XX w.

Zakłady Porcelitu Stołowego „Tułowice” w Tułowicach

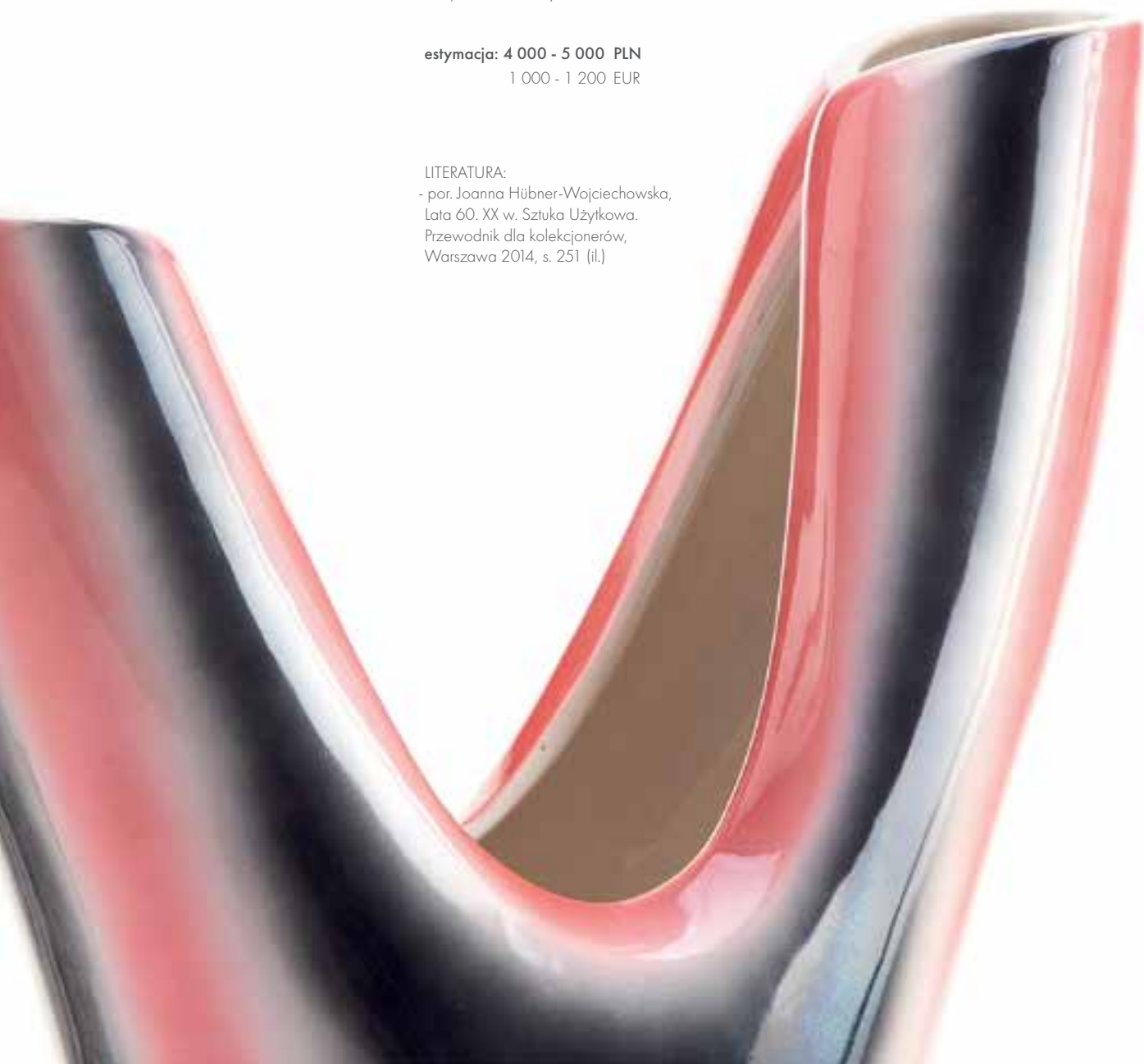
porcelit malowany, 35 x 36,5 x 15 cm
na spodzie znak wytwórni

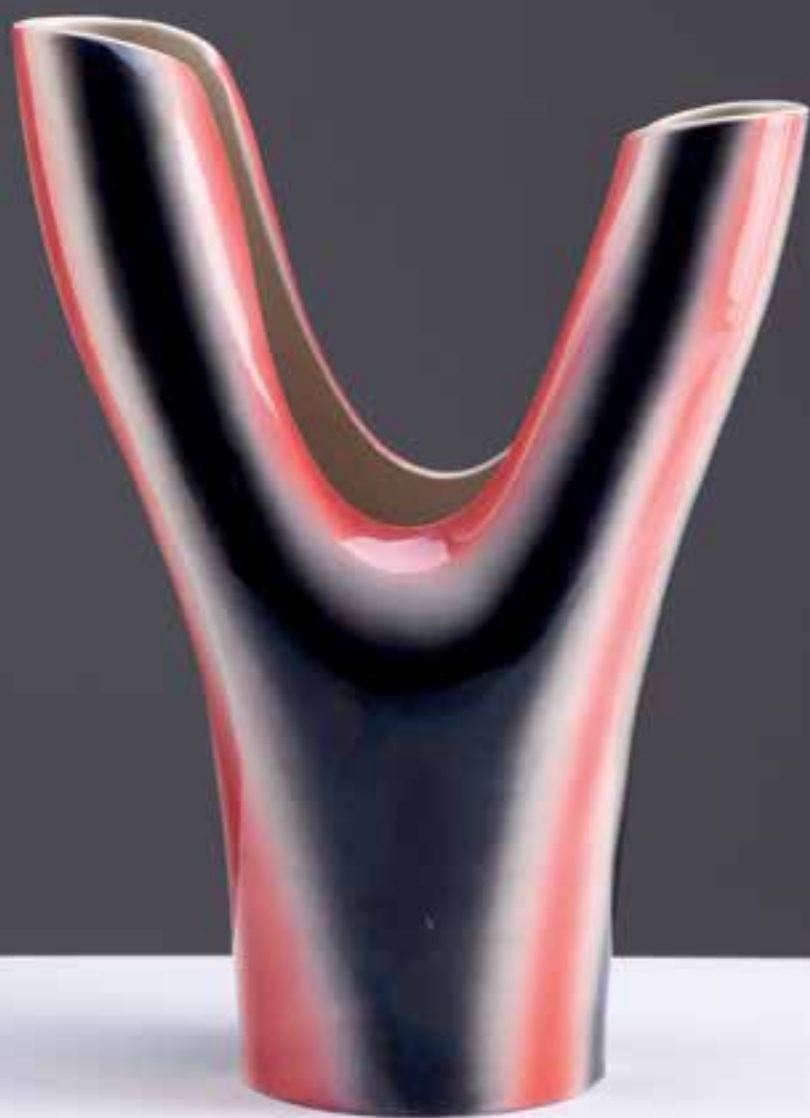
estymacja: 4 000 - 5 000 PLN

1 000 - 1 200 EUR

LITERATURA:

- por. Joanna Hübner-Wojciechowska,
Lata 60. XX w. Sztuka Użytkowa.
Przewodnik dla kolekcjonerów,
Warszawa 2014, s. 251 (il.)

90

DANUTA DUSZNIAK

(ur. 1926)

Wazon Rock'n'Roll, lata 50.-60. XX w.

Zakłady Porcelany Stołowej „Krzysztof” w Wałbrzychu

porcelana malowana, natrysk, 24 x 9 x 9 cm
na spodzie znak wytwórni pod szklivem

estymacja: 1 200 - 2 000 PLN

300 - 500 EUR

LITERATURA:

- por. Joanna Hübner-Wojciechowska, Lata 60. XX w.
Sztuka Użytkowa. Przewodnik dla kolekcjonerów,
Warszawa 2014, s.253 (il.)

- por. Barbara Banaś, Polski New Look. Ceramika użytkowa
lat 50. i 60., Wrocław 2011, s.34 (il.)

91

DANUTA DUSZNIAK

(ur. 1926)

Wazon Rock'n'Roll, lata 50.-60. XX w.

Zakłady Porcelany Stołowej „Krzysztof” w Wałbrzychu

porcelana, natrysk, 24,5 x 8,5 x 8 cm
na spodzie znak wytwórni pod szklivem

estymacja: 1 200 - 2 000 PLN

300 - 500 EUR

STAN ZACHOWANIA:

- zarysowania malatury

LITERATURA:

- por. Joanna Hübner-Wojciechowska, Lata 60. XX w. Sztuka Użytkowa. Przewodnik dla kolekcjonerów, Warszawa 2014, s.253 (il.)
- por. Barbara Banaś, Polski New Look. Ceramika użytkowa lat 50. i 60., Wrocław 2011, s.34 (il.)

92

DANUTA DUSZNIAK

(ur. 1926)

Wazon, 2018 r.

ceramika szklwiona, 28,5 x 18 x 18 cm
sygnowany wyciskiem na spodzie: 'Danuta Dusznik | Da-Du | 2018'

estymacja: 3 000 - 4 000 PLN
700 - 1 000 EUR

93

DANUTA DUSZNIAK

(ur. 1926)

Wazon, 2018 r.

ceramika szklwiona, 28,5 x 18 x 18 cm
sygnowany wyciskiem na spodzie: 'Danuta Dusznik | Da-Du | 2018'

estymacja: 3 000 - 4 000 PLN
700 - 1 000 EUR

94

DANUTA DUSZNIAK

(ur. 1926)

Wazon, 2018 r.

ceramika szklwiona, 28,5 x 18 x 18 cm
sygnowany wyciskiem na spodzie: 'Danuta Dusznik | Da-Du | 2018'

estymacja: 3 000 - 4 000 PLN
700 - 1 000 EUR

95

DANUTA DUSZNIAK

(ur. 1926)

Wazon, 2018 r.

ceramika szklwiona, 28,5 x 18 x 18 cm
sygnowany wyciskiem na spodzie: 'Danuta Dusznik | Da-Du | 2018'

estymacja: 3 000 - 4 000 PLN
700 - 1 000 EUR

Ja niestety mam talent!

Z Danutą Duszniak rozmawia Cezary Lisowski

Od czasu pierwszych Pani projektów opracowywanych dla Instytutu Wzornictwa Przemysłowego minęło ponad sześćdziesiąt lat, tymczasem w ramach aukcji „Design. Sztuka Kobiet” będzie miała miejsce premiera najnowszych prac Pani autorstwa – serii wazonów. Czy projektowała Pani przez cały ten czas?

Wazony nie są moimi najnowszymi pracami. Są z ubiegłego roku. Teraz pracuję nad nowym serwisem. Ja bardzo szybko odcinam się od swoich projektów. Poświęcam się im w pełni, kiedy nad nimi pracuję. Zawsze kiedy chodziłam do pracowni narzucałam sobie wręcz pewien rygor, teraz muszę pracować, projektować. Gdy coś skończę, chcę, aby to było własnym życiem. Kiedyś swoje prace również sprzedawałam za pośrednictwem Desy, w salonie przy Nowym Świecie. Moje autorskie formy z ceramiki stały tam na takich wysokich kubkach. Do Desy wszedł klient, mężczyzna w kapeluszu, odłożył kapelusz na jednym z tych postumentów i zaczął oglądać obrazy na ścianach, Stażewskiego. Po czym zabrał kapelusz, pod nim moją pracę i wyszedł. Jak wielkie było zakłopotanie pań z Desy, kiedy zadzwoniły do mnie, przepraszając za tę sytuację i próbując zrehabilitować mi tę stratę. Ja nie potrzebowałam żadnej rekompensaty, miałam wręcz wielką satysfakcję, że moja praca spodobała się komuś tak bardzo, że postanowił ją wykraść. Uznałam to za komplement.

Już niebawem w Desie pojawią się kolejne Pani prace. Na szczęście wazony, które przygotowaliśmy na tę okazję nie mieszczą się pod kapeluszem. Ale są też zupełnie inne niż wcześniejsze Pani projekty, w których również był ruch, ale ich forma była zdecydowanie bardziej płynna i organiczna.

Ponieważ teraz myślę o przedmiotach zupełnie inaczej. Kiedy, już prawie siedemdziesiąt lat temu, studiowałam na Wydziale Rzeźby warszawskiej akademii, jej rektorem był profesor Marian Wnuk. Chodziłam do niego na wykłady, nie były one obowiązkowe, ale bardzo ceniłam profesora. Na jednym z tych wykładów, usłyszałam jednak, że praca artysty, jego plastyczna koncepcja, nie może być determinowana materiałem, w którym pracuje. Strasznie się wtedy oburzyłam i obraziłam na profesora, ta teza była dla mnie nie do zaakceptowania. Uważałam, że zawsze trzeba myśleć o materiale, szanować go. Ja tak pracowałam. Po tych sześćdziesięciu, czy nawet siedemdziesięciu latach doszłam jednak do wniosku, że profesor Wnuk miał rację. To nie ja muszę liczyć się z materiałem, tylko on ze mną. Trzeba dostosowywać technologię do pomysłu. Ja rzucam koncepcję, a fachowcy muszą podążyć jej torem.

Dlatego zaprojektowała Pani, myślę, dość skomplikowane w produkcji formy, na które być może wcześniej by sobie Pani nie pozwoliła.

Na szczęście współpracowałam z najlepszym formierzem, który w przestrzeń przeniósł dokładnie to, co ja narysowałam na papierze. W projektowaniu liczą się milimetry. W tych formach wszystkie się zgadzają.

Czyli jest Pani zadowolona z efektu, mimo, że te prototypy, które prezentujemy, jeszcze wciąż przeciekają...

A miały już nie przeciekać! Kiedy je zobaczyłam, byłam zachwycona. Uważam, że te formy pięknie grają w świetle, jest ono ważną składową tego projektu. Światło gra z nimi, ożywia je, zmienia ich kształty. Kiedy stały u mnie w mieszkaniu uwielbiałam patrzeć jak poruszają się w nim, w rzeczywistości jednak zmieniał się tylko kąt padania światła a wazony stały na swoim miejscu. Przygotowałam też dla nich wzory dekoracji, takie wersje też są przewidziane, ale w tym jednolitym, gładkim szkliwie pracują najlepiej. Nie było to moją inspiracją, ale widzę w nich ducha modernistycznej architektury spod znaku Le Corbusiera.

Znamy już efekt, ale proszę jeszcze powiedzieć, jak wyglądał sam proces projektowania, jak Pani teraz pracuje?

Koncepcja tych form bardzo długo tkwiła gdzieś w mojej podświadomości. W końcu kiedy przeniosłam ją na papier, wstawałam w nocy, żeby zobaczyć to co narysowałam. To moja częsta praktyka. Wstaję w nocy, żeby zobaczyć swój projekt, oglądam go wtedy „na świeżo”, z dystansem, jakbym robiła korekty komuś innemu. Na chłodno, bez emocji, oglądam, poprawiam, oceniam. W przypadku tych wazonów było jednak inaczej, wszystko mi się w nich podobało, nieskromnie uznałam, że są doskonałe. Cóż ja na to poradzę, że jak śpiewał Jerzy Stuhr, ja niestety mam talent!

Obecnie pracuje Pani nad nowym fasonem serwisu, co będzie kolejnym projektem?

Fontanna! W projektach wazonów ujarzmiłam światło, teraz pora na żywioł wody.

96

HANNA MODRZEWSKA-NOWOSIELSKA
(1917 - 2008)

Serwis do kawy, 1959 r.

porcelana malowana, złocenia
poszczególne elementy zestawu pochodzą z różnych wytwórni
w skład zestawu wchodzi: dzbanek (18 x 16 x 11 cm), mlecznik (10 x 10 x 7 cm),
cukiernica (7 x 10 x 10 cm), sześć filiżanek (4,2 x 7 x 5,8 cm)
sześć spodków (1,5 x 11 x 11) oraz miseczka (5 x 8 x 5 cm)
sygnowany i datowany na spodzie mlecznika: 'Mal. | H. Modrzevska | H 59'

estymacja: 3 000 - 4 000 PLN †
700 - 1 000 EUR

Przygoda Hanny Modrzewskiej-Nowosielskiej z ceramiką rozpoczęła się około 1966 roku i z chwilowego zainteresowania przerodziła w sposób na życie. Wraz z mężem Leszkiem Nowosielskim zaczynała od dekoracji gotowych wyrobów ceramicznych, by z biegiem lat wyspecjalizować się w kameralnej rzeźbie ceramicznej oraz pomagać Leszkowi w realizacji wielkoformatowych kompozycji. Nowosielscy szybko stali się cenionymi twórcami, a prowadzony przez nich dom-galeria w Podkowie Leśnej, jednym z najważniejszych miejsc spotkań i wydarzeń dla środowiska artystycznego lat 60. i 70. XX wieku.

Prezentowane w katalogu wyroby sygnowane przez Hannę Nowosielską należą do pierwszego typu jej działalności ceramicznej. Nowosielscy nabywali w wytwórniach w Ćmielowie, Wałbrzychu czy Chodzieży gotowe naczynia z białej porcelany i tworzyli na nich własne dekoracje. Każde z nich miało w tym swój własny styl. Nowosielski podejmował tematy historyczne, sceny batalistyczne, naczynia zdobił postaciami rycerzy i wojów. Hannę inspirowały kostiumy teatralne, ubiory ludowe. Prace bardzo często wykonywane były na zamówienie. Znajdowały zainteresowanie nie tylko wśród klientów indywidualnych, lecz także przedsiębiorstw, instytucji państwowych, wręczane były jako nagrody bądź podarunki dla ówczesnych przywódców i dostojników. Bywało, że miały charakter propagandowy i reklamowy. Taka sytuacja miała miejsce w przypadku prezentowanych obiektów. Serię różnego typu naczyń: wazonów, talerzy i pater, popielnic i innych, motywem warszawskiej syrenki dekorowała Modrzewska-Nowosielska prawdopodobnie na zlecenie Warszawskiej Fabryki Syntetyków Zapachowych, przekształconej w firmę Pollena-Aroma, zajmującej się produkcją perfum. Niezwykle wysmakowane, subtelne dekoracje o graficznym charakterze wzbogacały formę naczyń i z przedmiotów codziennego użytku czyniły kameralne dzieła sztuki.

97

HANNA MODRZEWSKA-NOWOSIELSKA
(1917 - 2008)

Popielnica reklamowa AROMA, lata 60. XX w.

porcelana, natrysk wybierany, 3,5 x 16,5 x 11,5 cm
sygnowany i opisany na spodzie: 'H. Modrzewska | Hand painted'

estymacja: 1 000 - 1 500 PLN ↑
250 - 350 EUR

98

HANNA MODRZEWSKA-NOWOSIELSKA
(1917 - 2008)

Patera reklamowa AROMA, lata 60. XX w.

porcelana, natrysk wybierany, 3 x 25,5 x 25,5 cm
sygnowany i opisany na spodzie: 'H. Modrzewska | Hand painted'

estymacja: 1 500 - 2 400 PLN ↑
350 - 600 EUR

Hanna Modrzewska-Nowosielska we wnętrzu swojego domu, lata 70. XX w.
fot. Narodowe Archiwum Cyfrowe

99

HANNA MODRZEWSKA-NOWOSIELSKA
(1917 - 2008)

Popielnica reklamowa AROMA, lata 60. XX w.

porcelana, natrysk wybierany, 2,5 x 18,5 x 12 cm
sygnowany na spodzie: 'H. Modrzevska'

estymacja: 1 000 - 1 500 PLN [†]
250 - 350 EUR

100

HANNA MODRZEWSKA-NOWOSIELSKA
(1917 - 2008)

Popielnica reklamowa AROMA, lata 60. XX w.

porcelana, natrysk wybierany, 4 x 13 x 11,5 cm

estymacja: 1 000 - 1 500 PLN [†]
250 - 350 EUR

101

WIESŁAWA GOŁAJEWSKA
(1928 - 2015)

Lampka

Zakłady Porcelitu Stołowego „Pruszków” w Pruszkowie

porcelit szklwiony, tworzywa sztuczne,
podstawa 23 x 11 x 11 cm, abażur 15 x 17,5 x 17,5 cm

estymacja: 800 - 1 200 PLN
200 - 300 EUR

102

WIESŁAWA GOŁAJEWSKA
(1928 - 2015)

Paterka, lata 60. XX w., projekt z roku 1963

Zakłady Porcelitu Stołowego „Pruszków” w Pruszkowie

porcelit szklwiony, 7 x 12 x 12 cm

estymacja: 300 - 500 PLN
100 - 150 EUR

„Szkliwo zbiegające to mój pomysł. A właściwie mojego męża Zygmunta - mam do dziś patent. Mąż pracował w Instytucie Ceramiki i Szkła, był inżynierem ceramikiem i opracował technologię tego szkliwa, ja wraz z zakładowym technologiem, panią Werner, wprowadziłyśmy je do produkcji. Tu wszystko zależało od tego, jak długo przedmiot stał w piecu - jeśli wyciągnięto go szybko, to faktura była rozlana, im dłużej stał, tym drobniejsze były te grudeczki, nawet tak, że wyglądały jak drobne zamrożone igielki. Ale w ciągłej produkcji nie było na to czasu”.

– WIESŁAWA GOŁAJEWSKA

103

WIESŁAWA GOŁAJEWSKA
(1928 - 2015)

Ikebana, lata 60. XX w.
Zakłady Porcelitu Stołowego „Pruszków” w Pruszkowie

porcelit szkliwiony, 9 x 17 x 17 cm
na spodzie znak wytwórni

estymacja: 300 - 500 PLN
100 - 150 EUR

104

ZOFIA PRZYBYSZEWSKA
(1901 - 1966)

Wazon, lata 50.-60. XX w., projekt z roku 1958
Zakłady Porcelitu Stołowego „Pruszków” w Pruszkowie

porcelit szkliwiony, 21,5 x 9,5 x 8 cm
na spodzie znak wytwórni

estymacja: 700 - 1 000 PLN
200 - 250 EUR

105

WIESŁAWA GOŁAJEWSKA
(1928 - 2015)

Wazon, lata 60. XX w.
Zakłady Porcelitu Stołowego „Pruszków” w Pruszkowie

porcelit szklwiony, 37,5 x 18 x 18 cm

estymacja: 500 - 800 PLN
150 - 200 EUR

106

WIESŁAWA GOŁAJEWSKA
(1928 - 2015)

Wazon, lata 60. XX w.
Zakłady Porcelitu Stołowego „Pruszków” w Pruszkowie

porcelit szklwiony, 44,5 x 19 x 19 cm

estymacja: 400 - 700 PLN
100 - 200 EUR

107

GABRIELA ŚLEŻEWSKA-HOFFMAN

(ur. 1923)

Zestaw deserowy Ryszard, lata 60. XX w.

Zakłady Porcelitu Stołowego „Pruszków” w Pruszkowie

porcelit szklwiony

w skład zestawu wchodzi:

patera (4 x 25,5 x 24,5 cm) oraz sześć talerzyków (3 x 15,5 x 15 cm)

estymacja: 800 - 1 200 PLN

200 - 300 EUR

108

GABRIELA ŚLEŻEWSKA-HOFFMAN

(ur. 1923)

Zestaw deserowy Ryszard, lata 60. XX w.

Zakłady Porcelitu Stołowego „Pruszków” w Pruszkowie

porcelit malowany, szklwiony

w skład zestawu wchodzi:

patera (4 x 25,5 x 25 cm) oraz sześć talerzyków (2,5 x 15,5 x 15 cm)

na spodzie znak wytwórni

STAN ZACHOWANIA:

- delikatne ryski i przetarcia malatury

estymacja: 700 - 1 000 PLN

200 - 250 EUR

109

ZOFIA PRZYBYSZEWSKA
(1901 - 1966)

Zestaw do napojów, lata 60. XX w.
Zakłady Porcelitu Stołowego „Pruszków” w Pruszkowie

porcelit malowany, szklwiony
w skład zestawu wchodzi:
dzbanek (26 x 9 x 10,5 cm) oraz cztery kubki (8,5 x 6,7 x 9 cm)
na spodzie znak wytwórni pod szklwem

STAN ZACHOWANIA:
- włosowate pęknięcie na uchu jednego z kubków

estymacja: 500 - 800 PLN
150 - 200 EUR

110

ZOFIA GALIŃSKA

(1913 - 1998)

Serwis do kawy Kajtek, lata 60. XX w.

Zakłady Porcelitu Stołowego „Pruszków” w Pruszkowie

porcelit szklwiony, złocenie

w skład zestawu wchodzi dzbanek (19 x 16,5 x 12,5 cm),
mlecznik (11 x 8,5 x 8,5 cm), cukierница (7 x 8,5 x 8,5 cm), dwanaście filiżanek
(5,5 x 7,5 x 6,2 cm), dwanaście spodków (1,5 x 11,5 x 11,5 cm)
na spodzie znak wytwórni

estymacja: 1 000 - 1 500 PLN

250 - 350 EUR

WYSTAWIANY:

- Galeria Wzornictwa Polskiego, Muzeum Narodowe w Warszawie, ekspozycja stała (inny egzemplarz)
- Rzeczy pospolite – polskie produkty 1988-1999, Muzeum Narodowe w Warszawie, 2000 (inny egzemplarz)

LITERATURA:

- por. Joanna Hübner-Wojciechowska, Lata 60. XX w. Sztuka użytkowa. Przewodnik dla kolekcjonerów, Warszawa 2014, s. 237 (il.)
- por. Barbara Banaś, Polski New Look. Ceramika użytkowa z lat 50. i 60., Wrocław 2011, s. 45 (il.)
- red. Czesława Frejlich, Rzeczy pospolite, Polskie wyroby 1899-1999, Olszanica 2001, s. 154-155

111

ZOFIA GALIŃSKA

(1913 - 1998)

Serwis do kawy Kajtek, lata 60. XX w.

Zakłady Porcelitu Stołowego „Pruszków” w Pruszkowie

porcelit szklwiony,
w skład zestawu wchodzi dzbanek (19 x 16,5 x 12,5 cm), mlecznik
(11 x 8,5 x 8,5 cm), cukiernica (7 x 8,5 x 8,5 cm), sześć filiżanek
(5,5 x 7,5 x 6,2 cm), sześć spodków (1,5 x 11,5 x 11,5 cm)
na spodzie znak wytwórni

estymacja: 800 - 1 200 PLN

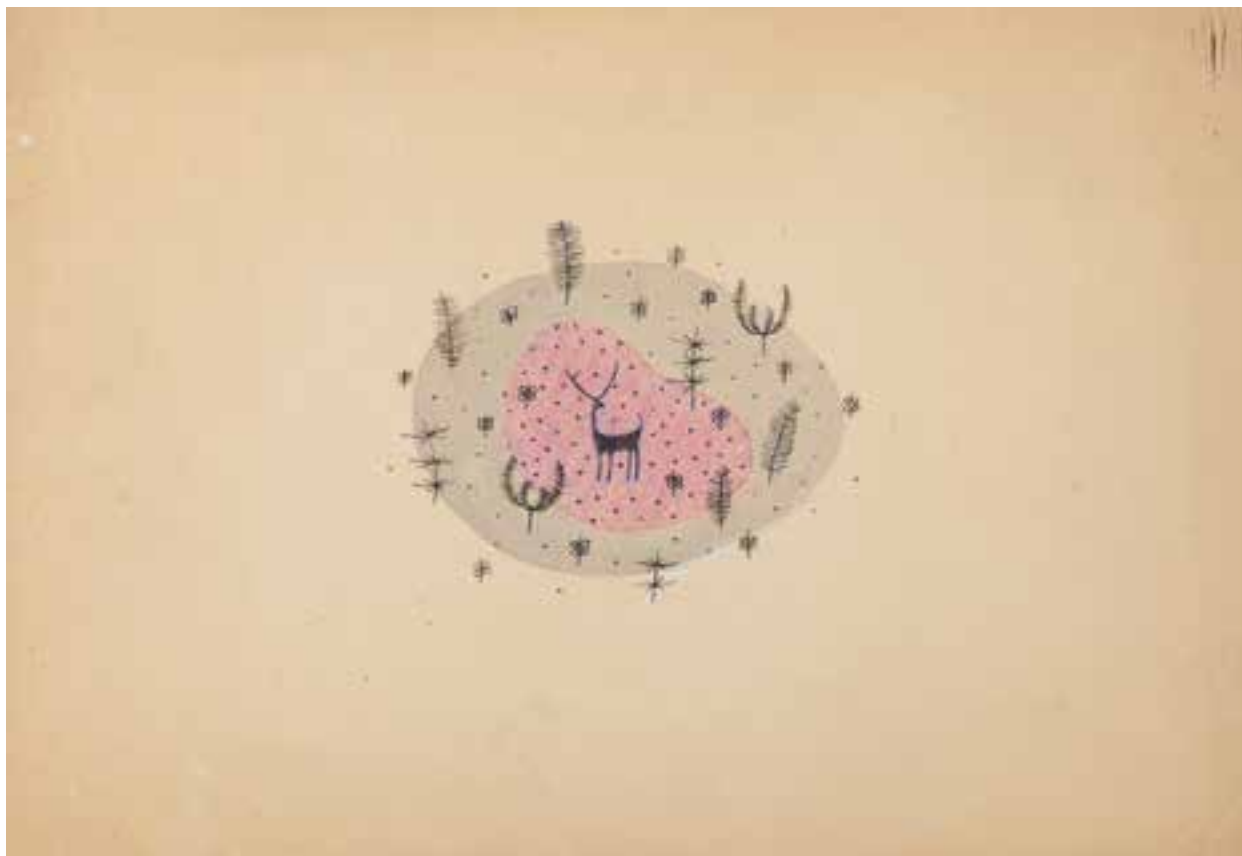
200 - 300 EUR

WYSTAWIANY:

- Galeria Wzornictwa Polskiego, Muzeum Narodowe w Warszawie, ekspozycja stała (inny egzemplarz)
- Rzeczy pospolite – polskie produkty 1988-1999, Muzeum Narodowe w Warszawie, 2000 (inny egzemplarz)

LITERATURA:

- por. Joanna Hübner-Wojciechowska, Lata 60. XX w. Sztuka użytkowa. Przewodnik dla kolekcjonerów, Warszawa 2014, s. 237 (il.)
- por. Barbara Banaś, Polski New Look. Ceramika użytkowa z lat 50. i 60., Wrocław 2011, s. 45 (il.)
- red. Czesława Frejlich, Rzeczy pospolite, Polskie wyroby 1899-1999, Olszanica 2001, s. 154-155

112

ZOFIA GALIŃSKA
(1913 - 1998)

Projekt dekoracji na porcelanę, około 1958 r.

akwarela, tusz/papier, 16 x 23 cm

estymacja: 1 200 - 1 600 PLN
300 - 400 EUR

STAN ZACHOWANIA:
- zażółcenie papieru

Obok wielu form naczyń ceramicznych wdrożonych do produkcji, spośród których to niewątpliwie serwis do kawy Kajtek, produkowany w Pruszkowskich Zakładach Porcelitu zyskał największą popularność, Zofia Galińska projektowała również dekoracje, które za pomocą kalki przenoszone były na porcelanę. Niezwykle subtelny, delikatny charakter jej wzorów podkreślał delikatność porcelanowych form. Bez wątpienia wpływ na styl dekorów Galińskiej mogło mieć jej doświadczenie związane z projektowaniem tkanin, zdobyte najpierw w Fabryce Jedwabiu Naturalnego w Milanówku, następnie w Zakładzie Druków na Tkaninie Instytutu Wzornictwa Przemysłowego, które poprzedzało pracę w Zakładzie Ceramiki i Szkła IWP. Związana przez kilkanaście lat z Instytutem artystka stworzyła dziesiątki projektów naczyń użytkowych, w tym dla gastronomii, hoteli i przedszkoli.

113

ZOFIA GALIŃSKA
(1913 - 1998)

Projekty dekoracji na porcelanę Targ, 1958 r.

tusz/papier, 21,2 x 30 cm
opisany na odwrociu: 'Cs/58/4/6 Targ'

estymacja: 1 200 - 1 600 PLN
300 - 400 EUR

STAN ZACHOWANIA:
- zażółcenie papieru

Talerzyk z dekoracją Targ autorstwa Zofii Galińskiej, lata 50. XX w.
fot. archiwum rodzinne artystki

114

ZOFIA PRZYBYSZEWSKA

(1901 - 1966)

Wazon, lata 50.-60. XX w., projekt z roku 1959

Zakłady Porcelitu Stołowego „Tułowice” w Tułowicach

porcelit, natrysk wybierany, 47 x 22 x 16 cm
na spodzie znak wytwórni

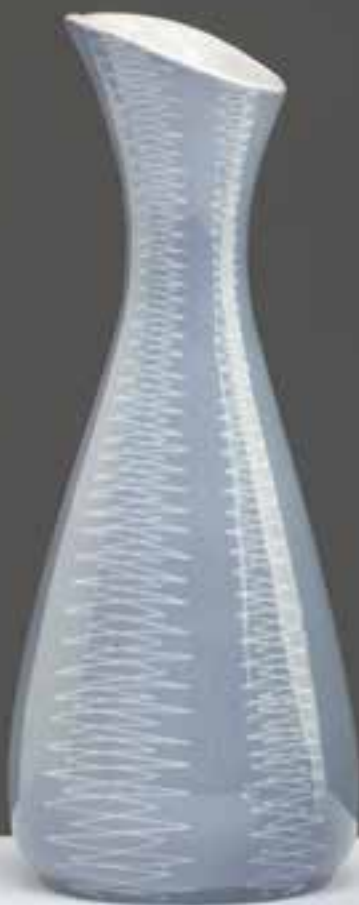
estymacja: 2 600 - 3 500 PLN

650 - 850 EUR

STAN ZACHOWANIA:

- naprawiane pęknięcie na wlewie

115

LUDMIŁA POKORNIANKA
(1920 - 1987)

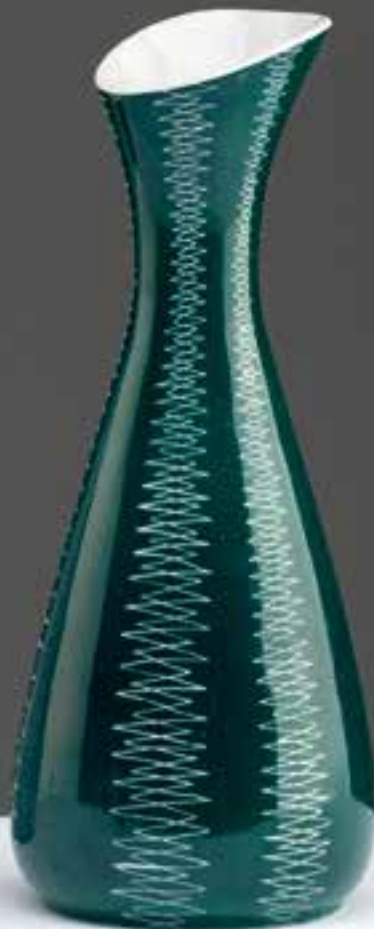
Wazon, lata 60. XX w.

Zakład Porcelany Stołowej „Wałbrzych” w Wałbrzychu

porcelana, natrysk wybierany, 23 x 9 x 9 cm
na spodzie znak wytwórni pod szklivem, wycisk: '177',
oraz wypis: 'Hand painted | L. Pokornianka | 22678/12'

estymacja: 800 - 1 200 PLN

200 - 300 EUR

116

LUDMIŁA POKORNIANKA
(1920 - 1987)

Wazon, lata 60. XX w.

Zakład Porcelany Stołowej „Wałbrzych” w Wałbrzychu

porcelana, natrysk wybierany, 23 x 9 x 9 cm
na spodzie znak wytwórni pod szklivem, wycisk: '177',
oraz wypis: 'Hand painted | pr. L. Pokornianka | W 12/2269 | 7'

estymacja: 800 - 1 200 PLN

200 - 300 EUR

117

ZOFIA PRZBYSZEWSKA
(1901 - 1966)

Wazon Kręgiel, lata 50.-60. XX w., projekt z roku 1959
Zakłady Porcelany Stołowej „Ćmielów” w Ćmielowie

porcelana malowana, 21 x 10 x 8 cm
na spodzie znak wytwórni

estymacja: 1 400 - 1 800 PLN
350 - 450 EUR

118

ZOFIA PRZBYSZEWSKA
(1901 - 1966)

Popielniczka, lata 50.-60. XX w., projekt z roku 1956
Zakłady Porcelany Stołowej „Ćmielów” w Ćmielowie

porcelana malowana, złocenia, 6,5 x 17,5 x 17,5 cm
na spodzie znak wytwórni

estymacja: 500 - 800 PLN
150 - 200 EUR

STAN ZACHOWANIA:
- przetarcia złoteń

119

ADA CHMIEL

(ur. 1941)

Serwis do kawy Kakadu, lata 60. XX w.

Wytwórnia Wyrobów Ceramicznych „Steatyt” w Katowicach

porcelana malowana, złoceń

w skład zestawu wchodzi: dzbanek (26,5 x 10 x 16 cm), mlecznik (13 x 6,5 x 10 cm),
cukiernica (12 x 7,5 x 7,5 cm), sześć filiżanek (6 x 8,5 x 6 cm), sześć spodków
(2,5 x 11 x 10,5 cm) oraz sześć talerzyków deserowych (3 x 15,5 x 14,5)
na spodzie znak wytwórni

estymacja: 4 500 - 6 000 PLN

1 100 - 1 400 EUR

„Dlaczego 'kakadu'? Bo ten serwis był tak kolorowy jak papuga. Dodatkowo przykrywki dzbanka i cukiernicy, miały tak zadarte uchwyty jak kakadu czubek. W Steatycie podczas projektowania poza naszą fantazją ograniczały nas tylko możliwości technologiczne. Dlatego nim taki serwis powstał robiliśmy próby. Czy forma w piecu nie 'siądzie', czy nie 'pójdzie na boki'. Raz w tygodniu był wypał w dużym piecu, wtedy dokładaliśmy tam próbne formy, zwykle były to filiżanki. Jeśli się nie udało – trudno, zmarnowało się jedynie trochę masy, ale jeśli wszystko wypaliło się dobrze – to była radocha!”.

– ADA CHMIEL

STAN ZACHOWANIA:

- przetarcia na złączeniach
- naprawiane pęknięcie jednego z talerzyków

LITERATURA:

- por. Barbara Banaś, Wytwórnia Wyrobów Ceramicznych Steatyt w Katowicach, Wrocław 2015, s. 110-111 (il.), 214

WYSTAWIANY:

- Wytwórnia Wyrobów Ceramicznych Steatyt w Katowicach, Muzeum Narodowe we Wrocławiu, 2015 (inny egzemplarz)

Ada Chmiel we wnętrzu pierwszej siedziby Steatytu, lata 60. XX w.
fot. [za:] Barbara Banaś, Wytwórnia Wyrobów Ceramicznych
Steatyt w Katowicach, Wrocław 2015, s. 177

„Jestem absolwentką liceum plastycznego ze specjalizacją metaloplastyka. W moich pierwszych projektach dla Steatytu zawsze wykorzystywałam swoje umiejętności wyniesione ze szkoły, łączyłam porcelanę z metalem. Wszystkie świeczniki i inne metaloplastyczne wyroby Steatytu są moimi projektami”.

– ADA CHMIEL

120

ADA CHMIEL

(ur. 1941)

Świecznik, lata 60. XX w.

Wytwórnia Wyrobów Ceramicznych „Steatyt” w Katowicach

metal, porcelana, natrysk, złocenia, 14 x 19 x 9 cm
znak wytwórni na spodzie

estymacja: 1 000 - 1 500 PLN

250 - 350 EUR

LITERATURA:

- por. Barbara Banaś, Wytwórnia Wyrobów Ceramicznych Steatyt w Katowicach, Wrocław 2015, s. 160

WYSTAWIANY:

- Wytwórnia Wyrobów Ceramicznych Steatyt w Katowicach, Muzeum Narodowe we Wrocławiu, 2015 (inny egzemplarz)

121

ADA CHMIEL

(ur. 1941)

Świecznik, lata 60. XX w.

Wytwórnia Wyrobów Ceramicznych „Steatyt” w Katowicach

metal, porcelana, natrysk, złocenia, 14 x 19 x 9 cm
znak wytwórni na spodzie

estymacja: 1 000 - 1 500 PLN

250 - 350 EUR

LITERATURA:

- por. Barbara Banaś, Wytwórnia Wyrobów Ceramicznych Steatyt w Katowicach, Wrocław 2015, s. 160

WYSTAWIANY:

- Wytwórnia Wyrobów Ceramicznych Steatyt w Katowicach, Muzeum Narodowe we Wrocławiu, 2015 (inny egzemplarz)

122

MARIA GRALEWSKA
(1910 - 1972)

Wazonik, lata 60. XX w.

fajans malowany szklwiony, 10,5 x 9,5 x cm
sygnowany w masie na spodzie: 'M. GRALEWSKA'
oraz monogram wiazany: 'MG'

estymacja: 700 - 1 000 PLN [†]
200 - 250 EUR

Maria Gralewska studiowała w przedwojennej Miejskiej Szkole Sztuk Zdobniczych i Malarstwa w Warszawie. Od początku swojej działalności artystycznej pasję do malarstwa łączyła z ceramiką, tworząc malarskie dekoracje na naczyniach i płytach ceramicznych. W okresie powojennym należała do warszawskiej grupy artystów „Zespół”, która już w pierwszej połowie lat 50. XX wieku swoje projekty realizowała m.in. w Zakładach Fajansu we Włocławku. Prócz Gralewskiej do „Zespołu” należeli: Maria Wolska-Berezowska, Marta Podolska-Koch, Henryk Gaczyński. Artyści ci jeszcze przed wprowadzeniem do produkcji we Włocławku picassowskich wzorów rozpoczęli zdobienie fajansowych naczyń w nowoczesny sposób. Gralewska, podobnie jak inni członkowie grupy korzystała z zasobów włocławskich zakładów. Projektowała własne formy, ale również wykorzystywała modele będące w produkcji, na które nanosiła autorskie dekoracje. W późniejszych latach Maria Gralewska poświęciła się rzeźbie ceramicznej. Tworzyła płaskorzeźby – wiele z nich zrealizowanych zostało w warszawskich wnętrzach m.in. w Domu Rzemiosł Różnych. Jest autorką ceramicznego ołtarza w jednym z kościołów w Porto Alegre w Brazylii.

123

MARIA GRALEWSKA

(1919 - 1972)

Para talerzyków dekoracyjnych, lata 50.-60. XX w.

fajans malowany szklwiony

2 x 17,3 x 17 cm

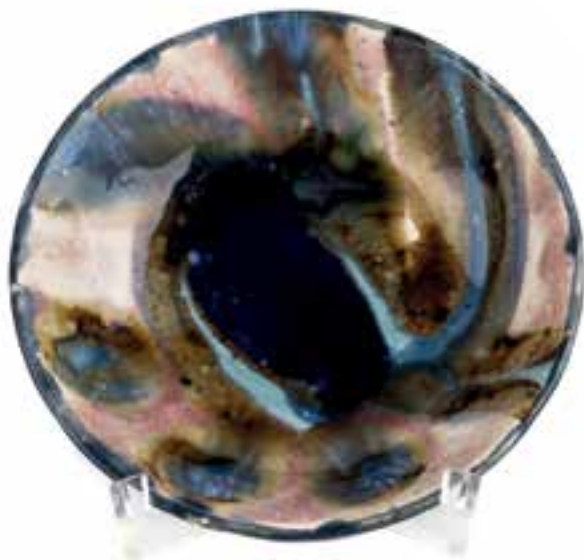
1,5 x 11,7 x 11,7 cm

oba talerzyki sygnowane podszkliwnie na spodzie:

'M. GRALEWSKA | POLAND' oraz monogramem wiązonym: 'MG'

estymacja: 900 - 1 200 PLN ↑

250 - 300 EUR

124

HANNA ŁĄCKA

Miseczka, lata 60. XX w.

fajans malowany szklwiony, 3 x 12,5 x 12,5 cm
sygnowany podszkliwnie na spodzie: 'H. Łącka'

estymacja: 400 - 600 PLN [†]
100 - 150 EUR

125

HANNA ŁĄCKA

Patera, lata 60. XX w.

fajans malowany szklwiony, 3,5 x 24 x 24 cm
sygnowany podszkliwnie na spodzie: 'H. Łącka'

estymacja: 500 - 800 PLN [†]
150 - 200 EUR

126

HANNA ŁĄCKA

Patera, lata 60. XX w.

fajans malowany szklwiony, 4 x 24,5 x 24,5 cm
sygnowany podszklnie na spodzie: 'H. Łącka'

estymacja: 700 - 1 000 PLN †
200 - 250 EUR

127

WALENTYNA GOROSZENIK
(1923 - 2004)

Patera Przyjaciele, lata 60. XX w.

Zakłady Porcelany Stołowej „Krzysztof” w Wałbrzychu

porcelana malowana, natrysk wybierany, 4,5 x 32 x 32 cm
na spodzie znak wytwórni, stemple: 'hand painted | G' oraz wypis:
"Przyjaciele" | 1-34 | Nagroda Quiz'

estymacja: 1 500 - 2 000 PLN
350 - 500 EUR

128

TERESA WALIGÓRSKA

Paterka dekoracyjna Drzewa, lata 60. XX w.

Zakłady Porcelany Stołowej „Krzysztof” w Wałbrzychu

porcelana malowana, natrysk wybierany, 2 x 9,3 x 9,3 cm
sygnowana na spodzie: znak wytwórni oraz odręczny wypis:
"Drzewa" | proj. T. Waligórska'

estymacja: 1 000 - 1 500 PLN

250 - 350 EUR

STAN ZACHOWANIA:

- spękania od spodu

129

TERESA WALIGÓRSKA

Paterka dekoracyjna Zamczysko, lata 60. XX w.

Zakłady Porcelany Stołowej „Krzysztof” w Wałbrzychu

porcelana malowana, natrysk wybierany, 4 x 32 x 32 cm

estymacja: 1 500 - 2 000 PLN

350 - 500 EUR

130

ELŻBIETA PIWEK-BIAŁOBORSKA
(1922 - 1989)

Wazonik, wzór nr 166, lata 50-60. XX w., projekt z roku 1956
Zakłady Fajansu „Włocławek” we Włocławku

fajans malowany podszkliwnie, 11 x 11,5 x 11,5 cm
na spodzie znak wytwórni pod szkliwem

estymacja: 500 - 800 PLN
150 - 200 EUR

LITERATURA:

- por. Piotr Nowakowski, Fantastyczna ceramika użytkowa. Włocławskie fajanse z lat 1953-65 z kolekcji Muzeum Ziemi Kujawskiej i Dobrzyńskiej we Włocławku, 2008, s. 33

131

ELŻBIETA PIWEK-BIAŁOBORSKA
(1922 - 1989)

Wazonik, wzór nr 166, lata 50-60. XX w., projekt z roku 1956
Zakłady Fajansu „Włocławek” we Włocławku

fajans malowany podszkliwnie, 11 x 11,5 x 11,5 cm
na spodzie znak wytwórni pod szkliwem oraz wypis: '544/166'

estymacja: 500 - 800 PLN
150 - 200 EUR

LITERATURA:

- por. Piotr Nowakowski, Fantastyczna ceramika użytkowa. Włocławskie fajanse z lat 1953-65 z kolekcji Muzeum Ziemi Kujawskiej i Dobrzyńskiej we Włocławku, 2008, s. 33

132

ELŻBIETA PIWEK-BIAŁOBORSKA

(1922 - 1989)

Garnitur do ciast, wzór nr 185, lata 50.-60. XX w., projekt z roku 1957

Zakłady Fajansu „Włocławek” we Włocławku

fajans malowany podszkliwnie

w skład zestawu wchodzi: patera (2,5 x 29,5 x 29,5 cm)

oraz sześć talerzyków (1,5 x 18 x 18 cm)

na spodzie znak wytwórni pod szkliwem oraz stemple:

'Hand | painted', 'Made | in Poland', '3185' (numer dekoracji)

LITERATURA:

- por. Piotr Nowakowski, *Fantastyczna ceramika użytkowa.*

Włocławskie fajanse z lat 1953-65 z kolekcji Muzeum

Ziemi Kujawskiej i Dobrzyńskiej we Włocławku, 2008, s. 38

estymacja: 800 - 1 200 PLN

200 - 300 EUR

Gdy w 1953 roku Elżbieta Piwek-Białoborska rozpoczęła pracę w Ośrodku Wzorującym Włocławskich Zakładów Fajansu nie mogła nawet przypuszczać, że zwiąże się z nim niemal do końca życia, a do historii polskiego wzornictwa przejdzie jako jedna z najwybitniejszych twórczyń fajansu. We Włocławku artystka stworzyła projekty ponad stu form galanterii fajansowej, projektowała wazony, lampy, misy, popielnice. Wypracowała w tym swój własny styl. Tworząc wzory kolejnych przedmiotów kierowała się tym, by można je było łączyć w komplety. Tak więc wazon jej autorstwa świetnie prezentował się na stole w towarzystwie zaprojektowanej przez nią popielnicy, a rama do lustra z kinkietem na ścianie. Ale największą pasją artystki było projektowanie dekoracji. Spod jej ręki wyszły wzory setek dekorów przeznaczonych na fajansowe naczynia. Opracowywała zdobienia dla własnych form, ale też innych projektantów. Była autorką plastycznej dekoracji nazywanej „kora”, polegającej na nakładaniu na surową wilgotną formę ciekłej masy fajansowej, która po wypaleniu dawała ciekawy wypukły relief. Zdobiła tą dekoracją m.in. patery i misy autorstwa Jana Sowińskiego, ale przede wszystkim formy własne. Do najbardziej charakterystycznych należą również jej zdobienia oparte na asymetrycznym rysunku, zestawieniu nieregularnych plam z czarnymi płynnymi liniami o różnym natężeniu. Poza projektami na papierze tworzyła wzory bezpośrednio na formach. Przykład takiego opracowania (dla formy Jana Sowińskiego) prezentujemy w katalogu.

Elżbieta Piwek-Białoborska

fot. [za:] Krystyna Kotula, Elżbieta Piwek-Białoborska 1922-1989, Jan Sowiński 1911-1990
Katalog wystawy, Muzeum Ziemi Kujawskiej i Dobrzyńskiej, Włocławek 1994

133

ELŻBIETA PIWEK-BIAŁOBORSKA
(1922 - 1989)

Wzór dekoracji, lata 50.-60. XX w.
Wazon, wzór 208, projekt formy Jan Sowinski, 1957 r.
Zakłady Fajansu „Włocławek” we Włocławku

fajans malowany podszkliwnie, 19 x 14 x 10,5 cm
sygnowany i opisany na spodzie: 'mal. | Elż. Piwek | Wzór'

estymacja: 1 000 - 1 500 PLN
250 - 350 EUR

134

ELŻBIETA PIWEK-BIAŁOBORSKA
(1922 - 1989)

Miseczka, lata 50-60. XX w.

fajans malowany podszkliwnie, 5,5 x 9 x 9,5 cm
sygnowany podszkliwnie na spodzie: 'Elż. Piwek'

estymacja: 500 - 800 PLN
150 - 200 EUR

135

JULIA KOTARBIŃSKA

(1895 - 1979)

Serwis do herbaty, wzór nr 21, lata 50.-60. XX w., projekt z roku 1953

Zakłady Fajansu „Włocławek” we Włocławku

fajans malowany podszkliwnie,
w skład zestawu wchodzi: dzbanek (15 x 22 13,5 cm),
mlecznik (8 x 10,5 x 8 cm), cukiernica (11 x 13 x 9,5 cm),
sześć filiżanek (5 x 9,5 x 7,5 cm), sześć spodków (1,5 x 13,5 x 13,5 cm)
na spodzie znak wytwórni pod szkliwem

estymacja: 3 000 - 4 000 PLN

700 - 1 000 EUR

STAN ZACHOWANIA:

- jeden ze spodków pęknięty, poddany nieprofesjonalnej naprawie

LITERATURA:

- por. Piotr Nowakowski, Fantastyczna ceramika użytkowa. Włocławskie fajanse z lat 1953-65 z kolekcji Muzeum Ziemi Kujawskiej i Dobrzyńskiej we Włocławku, 2008, s. 22

136

NADZIEJA KOWALÓW

(1939 - 1998)

Para mis, lata 70.-80. XX w.

Spółdzielnia „Kamionka” w tyśej Górze

ceramika szklwiona,

6,5 x 26 x 25 cm

6,5 x 28,5 x 28 cm

estymacja: 1 500 - 2 000 PLN

350 - 500 EUR

STAN ZACHOWANIA:

- odprysk na rancie jednej z mis

137

NADZIEJA KOWALÓW
(1939 - 1998)

Para mis, lata 70.-80. XX w.
Spółdzielnia „Kamionka” w byšej Górze

ceramika szklwiona
10,5 x 27 x 22,5 cm
10 x 27 x 23 cm

estymacja: 2 400 - 3 000 PLN
600 - 700 EUR

Nadzieja Maria Kowalów była projektantką, która w swojej pracy doskonale wykorzystywała umiejętności zdobyte podczas studiów na Wydziale Rzeźby Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Naczynia jej autorstwa mają zazwyczaj plastyczne, rzeźbiarskie formy. Sprawiają wrażenie bardziej prac odręcznych, niż produkowanych seryjnie. Kowalów projektując, wychodziła od podstawowego kształtu przedmiotu i w pewien sposób deformowała go. Płaszczyzny i krawędzie prowadziła w sposób miękki, płynny. Organiczne formy podkreślała finezyjną dekoracją szklivami. Jest odpowiedzialna za zmianę stylu oferty „Kamionki” w latach 70. i 80. XX wieku. Poza ceramiką, wspólnie z Wiesławem Sawczukiem, projektowała naczynia ze szkła.

138

NADZIEJA KOWALÓW
(1939 - 1998)

Naczynie ceramiczne, lata 70.-80. XX w.
Spółdzielnia „Kamionka” w tyśej Górze

ceramika szklwiona, 14 x 14 x 16 cm

estymacja: 1 000 - 1 300 PLN
250 - 350 EUR

139

NADZIEJA KOWALÓW
(1939 - 1998)

Naczynie ceramiczne, lata 70.-80. XX w.
Spółdzielnia „Kamionka” w tyśej Górze

ceramika szklwiona, 8 x 23 x 22 cm

estymacja: 900 - 1 200 PLN
250 - 300 EUR

140

JOLANTA JEZIORNA

Wazon, lata 70.-80. XX w.

Spółdzielnia „Ceramika Artystyczna” w Bolesławcu

kamionka malowana, szklwiona, 41,5 x 23,5 x 23,5 cm
sygnowany na spodzie: 'J. JEZIORNA'

estymacja: 900 - 1 200 PLN

250 - 300 EUR

Chociaż autorem form prezentowanych tu wazonów był Bronisław Wolanin, bezwzględnie o charakterze tych naczyń decyduje nie ich kształt a fantazyjne zdobienie. Zarówno Jolanta Jeziorna jak i Danuta Sternal, również czuć się musiały co najmniej współautorkami tych prac, dlatego sygnowały je swoimi nazwiskami. W bolesławieckich zakładach były jednymi z najzdolniejszych dekoratorek. W niniejszym katalogu Jeziorna i Sternal reprezentują jednak całą grupę malarzek, dekoratorek, anonimowych pracownic zakładów ceramicznych, które zwykle pomijane są w opracowaniach, a w praktyce, to one tworzyły polskie wzornictwo.

141

DANUTA STERNAL

Wazon, lata 70.-80. XX w.

Spółdzielnia „Ceramika Artystyczna” w Bolesławcu

kamionka malowana, szklwiona, 36,5 x 20 x 12 cm
sygnowany na spodzie: 'STERNAL | DANUTA', na spodzie znaki wytwórni
(wycisk i stempel) oraz stempel: 'HAND PAINTED | POLAND'

estymacja: 900 - 1 200 PLN

250 - 300 EUR

142

DANUTA STERNAL

Wazon, lata 70.-80. XX w.

Spółdzielnia „Ceramika Artystyczna” w Bolesławcu

kamionka malowana, szklwiona, 49 x 20 x 20 cm
sygnowany na spodzie: 'STERNAL | DANUTA | X', na spodzie znak wytwórni

estymacja: 900 - 1 200 PLN

250 - 300 EUR

Dorota i Malwina Grześkiewicz doświadczenia artystyczne rozpoczęły w pracowni ceramiki unikatowej swoich dziadków i taty, gdzie spędziły większość swojego dzieciństwa, uczestnicząc we wszelkich działaniach, które miały tam miejsce. Wspólnie tworzą płaskorzeźby ceramiczne oraz formy użytkowe, eksperymentując i poszerzając swoje doświadczenia nie tylko w dziedzinie ceramiki. Ich prace były kilkakrotnie nagradzane i wyróżniane, a ich obraz ceramiczny został zakupiony do zbiorów Muzeum Narodowego w Gdańsku. Brały udział w wielu wystawach zbiorowych w kraju i za granicą.

Malwina Grześkiewicz zajmuje się ceramiką, grafiką oraz fotografią. W swojej twórczości pasjonuje się formami trójwymiarowymi. Wykorzystuje

motywy geometryczne i organiczne, łączy doświadczenia, które zdobyła w rodzinnej pracowni z doświadczeniami zdobytymi podczas nauki grafiki komputerowej, studiów na kierunku Architektura Wnętrz na PJATK oraz na kierunku Sztuka Mediów na ASP w Warszawie.

Dorota Grześkiewicz, poza pracami na polu ceramiki, uprawia grafikę warsztatową, zajmuje się rzeźbą i konserwacją. Interesują ją formy abstrakcyjne, które zderza z inspiracjami czerpanymi z natury, akcentując powstające w ten sposób napięcia. W swojej twórczości wykorzystuje wiedzę wyniesioną z wcześniejszych studiów przyrodniczych, jak i tą zdobytą na wydziale Rzeźby Warszawskiej ASP.

144

DOROTA GRZEŚKIEWICZ (ur. 1987)
MALWINA GRZEŚKIEWICZ (ur. 1985)

Zestaw trzech lamp Nenu, 2015 r.

ceramika szklowana, klosz (15,5 x 16,5 x 16,5 cm), dł. kabla 250 cm

estymacja: 3 000 - 4 000 PLN
700 - 1 000 EUR

LITERATURA:

- „Szkło i Ceramika” nr 1/2015
- „DesignAlive” nr 15/2015
- „Zwierciadło” nr STYCZEŃ/2018

WYSTAWIANY:

- CERAMIKA by PL, Wawa Design Festiwal, ASP Warszawa, 2015
- Projekt Warszawiak, Wawa Design Festival, 2017
- CERARE – sztuka przemawia, Galeria Lipowa 3, Kraków 2019

145

DOROTA GRZEŚKIEWICZ (ur. 1987)
MALWINA GRZEŚKIEWICZ (ur. 1985)

Lampa Pado, 2015 r.

ceramika szklowana, klosz (15,5 x 16,5 x 16,5 cm), dł. kabla 250 cm

estymacja: 1 000 - 1 500 PLN
250 - 350 EUR

LITERATURA:

- „Szkło i Ceramika” nr 1/2015
- „Veranda” nr 6/2015
- „DesignAlive” nr 15/2015

WYSTAWIANY:

- CERAMIKA by PL, Wawa Design Festiwal, ASP Warszawa, 2015
- Projekt Warszawiak, Wawa Design Festival, 2017

146

WANDA ZAWIDZKA-MANTEUFFEL

(1906 - 1994)

Karafka, lata 40. XX w., projekt z roku 1947

Huta Szkła Gospodarczego „Sudety” w Szczytnej Śląskiej

szkło sodowe, 26 x 15,5 x 6 cm

estymacja: 3 500 - 5 000 PLN

850 - 1 200 EUR

STAN ZACHOWANIA:

- minimalne odpryski na wlewie

LITERATURA:

- por. Wanda Zawadzka-Manteuffel, Szkło, ceramika, tkanina, grafika, katalog wystawy, Muzeum Narodowe w Warszawie, 1994, okładka, s.4 (il), s. 60.

WYSTAWIANY:

- Wanda Zawadzka-Manteuffel, Szkło, ceramika, tkanina, grafika, Muzeum Narodowe w Warszawie, 1994 (inny egzemplarz)

„Szkło jako tworzywo artystyczne obdarzone jest cudownymi właściwościami: daje się kształtować według woli artysty, dysponuje możliwością wyzyskania gry światła oraz dowolnie stosowaną przezroczystością i bogactwem barw”.

– WANDA ZAWIDZKA-MANTEUFFEL

147

WANDA ZAWIDZKA-MANTEUFFEL
(1906 - 1994)

Wazon, lata 60.-70. XX w.

Huta Szkła Gospodarczego „Irena” w Inowrocławiu

szkło sodowe warstwowe, barwione tlenkami metali,
zdobione bezbarwnymi dokładkami, 24 x 14 x 14 cm

estymacja: 3 500 - 5 000 PLN
850 - 1 200 EUR

„Są to dzieła autorskie, bardzo osobiste i właściwie unikatowe. Nie ma w nich nic z modernistycznych, modnych wówczas kierunków – są nieagresywne, bardzo delikatne, nawet liryczne. Charakterystyczna dla tych szkła jest miękka, organiczna forma i wrażenie pewnej archaiczności”.

– WSZEWŁOD SARNECKI

148

WANDA ZAWIDZKA-MANTEUFFEL

(1906 - 1994)

Wazon, lata 60.-70. XX w.

Huta Szkła Gospodarczego „Irena” w Inowrocławiu

szkło sodowe warstwowe, barwione, zdobione wtopionymi płatkami miki, oraz bezbarwnymi dodatkami, 23 x 10,5 x 10,5 cm

estymacja: 3 500 - 5 000 PLN

850 - 1 200 EUR

WYSTAWIANY:

- Wanda Zawidzka-Manteuffel, Szkło, ceramika, tkanina, grafika, Muzeum Narodowe w Warszawie, 1994

LITERATURA:

- Wanda Zawidzka-Manteuffel, Szkło, ceramika, tkanina, grafika, katalog wystawy, Muzeum Narodowe w Warszawie, 1994, s.55 (il), s. 65.

Wanda Zawidzka-Manteuffel, absolwentka warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych, po raz pierwszy z tworzywem szkła zetknęła się w 1946 roku w hucie w Szczytnej Śląskiej. Wcześniejsze doświadczenia z zakresu projektowania zdobywała na polu grafiki, ilustracji i tkaniny. Jej projekty dla przemysłu szklarskiego z lat 40. XX wieku nie weszły do wielkoseryjnej produkcji. Popularność zyskał zestaw naczyń ze szkła prasowanego o perełkowej dekoracji krawędzi, nagrodzony w konkursie Instytutu Wzornictwa Przemysłowego w 1951 roku. W latach 50. XX wieku kilkanaście wzorów jej autorstwa wdrożono w hucie w Szczytnej Śląskiej, wśród nich bombonierki stworzone na zamówienie Zakładów Przemysłu Cukierniczego „22 Lipca”. W kolejnej dekadzie wiele z jej projektów, głównie szklanek, kieliszków i wazonów realizowano w Hucie „Irena” w Inowrocławiu.

Zawidzka-Manteuffel jest również autorką i współautorką wykonywanych w Hucie Szkła Kryształowego w Szklarskiej Porębie kryształowych żyrandoli dla auli SGGW i Ministerstwa Finansów (oba żyrandole przeniesione do Teatru Wielkiego) oraz kinkietów i żyrandoli do wnętrza Pałacu Kultury i Nauki.

Na polu szkła unikatowego, tworzonego „dla siebie”, Zawidzka-Manteuffel wykorzystywała cały szereg technik zdobniczych charakterystycznych dla dawnego szkła śląskiego czy szkła weneckiego. Stosowała nakładanie nitek, gałeczek i guzków, wtapianie metali i minerałów. Unikała szkła barwionego w masie, pracowała w szkle bezbarwnym, barwionym od wewnątrz tlenkami metali. Jej niewielkich wymiarów czarki, miseczki, wazoniki o asymetrycznych kształtach, subtelnych barwieniach i nieregularnych spienieniach, należą dziś do najbardziej poszukiwanych obiektów przez kolekcjonerów szkła.

149

WANDA ZAWIDZKA-MANTEUFFEL

(1906 - 1994)

Zestaw naczyń, wzór Perelki, lata 50.-60. XX w., projekt z roku 1951

Huta Szkła Gospodarczego „Ząbkowice” w Dąbrowie Górniczej

szkło sodowe prasowane

w skład zestawu wchodzi: miska (6,5 x 20,5 x 20,5 cm)

oraz sześć talerzyków (2,5 x 14,5 x 14,5 cm)

estymacja: 500 - 800 PLN

150 - 200 EUR

STAN ZACHOWANIA:

- zarysowania na powierzchni misy

LITERATURA:

- Wanda Zawidzka-Manteuffel, Szkło, ceramika, tkanina, grafika, katalog wystawy, Muzeum Narodowe w Warszawie, 1994, s. 55 (il), s. 38.

- Ceramika i szkło polskie XX wieku. Katalog zbiorów Muzeum Narodowego we Wrocławiu, Wrocław 2004, s. 307

WYSTAWIANY:

- Wanda Zawidzka-Manteuffel, Szkło, ceramika, tkanina, grafika, Muzeum Narodowe w Warszawie, 1994

de
sa

DESIGN
SZTUKA WNETRZA

Autorzy: Eryka Trzewik-Drost, 2019 r.

Eryka Trzewik-Drost, 2019 r.
fot. Cezary Lisowski

150

ERYKA TRZEWIK-DROST

(ur. 1931)

Popielnica, około 1975 r.

Huta Szkła Gospodarczego „Ząbkowice” w Dąbrowie Górniczej

szkło sodowe dmuchane, ręcznie formowane,
szkło opalowe, 7,5 x 18,5 x 10 cm

estymacja: 1 200 - 2 000 PLN

300 - 500 EUR

Eryka Trzewik-Drost dyplom w pracowni profesora Stanisława Dawskiego na wrocławskiej PWSSP obroniła w 1957 roku. Rok później rozpoczęła pracę jako projektantka w Zakładach Porcelany Stołowej „Bogucice” w Katowicach-Bogucicach. Kilka z jej projektów z tego okresu m.in. serwis do kawy Luna, figurka Pierwszy bal czy patera dekoracyjna z motywem dziewczęcej twarzy należą dziś do najbardziej poszukiwanych przedmiotów na rynku polskiego designu. Jednak największą sławę przyniosły artystce wzory jakie stworzyła, także wspólnie z mężem Janem Sylwestrem Drostem, w Hucie Szkła Gospodarczego „Ząbkowice” w Dąbrowie Górniczej. Osiągnięcia małżeństwa Drostów na polu szkła prasowanego nie mają sobie równych w historii polskiego powojennego wzornictwa. Jan Drost pracę w hucie rozpoczął w 1960 roku, Eryka do zespołu projektantów zakładowego ośrodka wzorującego dołączyła w 1966 roku. Wspólnie

WYSTAWIANY:

- Cora, Asteroid, i inne... Eryka Trzewik-Drost, Jan Sylwester Drost.
Porcelana i szkło, Muzeum Śląska Opolskiego, Opole, 2019

przepracowali tam około 40 lat. O ile Jana interesowały zagadnienia związane z procesem produkcyjnym, pracował nad udoskonaleniem technologii, o tyle domeną Eryki było dbanie o stronę plastyczną wytwarzanych tam naczyń. Zajmowała się głównie projektowaniem zdobień, opracowała wiele ciekawych rozwiązań ornamentalnych wykorzystujących naturalne materiały w odlewach do form prasowanych, czego najlepszym przykładem jest użycie wykonanej na szydełku serwetki z frędzlami do stworzenia formy wzoru Cora. Do najbardziej znanych wzorów jej autorstwa należą: Igloo, Conti, Coeur. Doświadczenie, zdobyte w Bogucicach, znajomość procesu projektowania i wykonywania form do produkcji ceramicznej wykorzystwała do tworzenia szklanych form rzeźbiarskich, w tym figuralnego świecznika, pełnoplastycznych figurek i przycisków do papieru. Przykłady tych ostatnich prezentujemy w katalogu.

151

ERYKA TRZEWIK-DROST

(ur. 1931)

Zestaw talerzy, wzór Igloo, lata 70.-80. XX w., wzór z roku 1974

szkło sodowe, prasowane

w skład zestawu wchodzi: dwa talerze (2 x 31 x 31 cm), dwa talerze (5 x 25 x 25 cm), dwa talerze (2,5 x 24,5 x 24,5 cm), dwa talerzyki (2 x 18 x 18 cm) oraz dwa talerzyki (1,5 x 13,5 x 13,5 cm)
na dwóch talerzach papierowe nalepki z ręcznym wypisem: 'Z19-51/14'

estymacja: 400 - 600 PLN

100 - 150 EUR

152

ERYKA TRZEWIK-DROST

(ur. 1931)

Plakietka Kura, lata 70. XX w.

Huta Szkła Gospodarczego „Żąbkowice” w Dąbrowie Górniczej

szkło sodowe lane do formy, 2,5 x 18 x 19 cm
papierowa nalepka z ręcznym wypisem: 'Z47-226/1'

estymacja: 500 - 700 PLN

150 - 200 EUR

STAN ZACHOWANIA:

- obiekt nigdy nieużywany

POCHODZENIE:

- obiekt pochodzi z likwidacji wzorcowni i magazynu huty

153

ERYKA TRZEWIK-DROST

(ur. 1931)

Para przycisków do papieru, lata 70. XX w.

Huta Szkła Gospodarczego „Żąbkowice” w Dąbrowie Górniczej

szkło sodowe prasowane, 11,5 x 7,5 x 3,5 cm (x2)

na obu przyciskach papierowe nalepki z odręcznymi wypisami:
'Z50-409/1', 'Z50-409/2',

POCHODZENIE:

- obiekt pochodzi z likwidacji wzorcowni i magazynu huty

estymacja: 2 600 - 4 000 PLN

650 - 1 000 EUR

154

ERYKA TRZEWIK-DROST

(ur. 1931)

Para wazoników, lata 60.-70. XX w., projekt z roku 1969

Huta Szkła Gospodarczego „Żąbkowice” w Dąbrowie Górniczej

szkło sodowe prasowane, barwione w masie, 11 x 11,5 x 5,5 cm (x2)

estymacja: 600 - 800 PLN

150 - 200 EUR

STAN ZACHOWANIA:

- wewnętrzna rysa na jednym z wazoników

155

ERYKA TRZEWIK-DROST

(ur. 1931)

Wazonik, lata 70. XX w.

Huta Szkła Gospodarczego „Żąbkowice” w Dąbrowie Górniczej

szkło sodowe, prasowane, 9,5 x 8 x 6,5 cm

estymacja: 400 - 500 PLN

100 - 150 EUR

156

EWA GERCZUK-MOSKALUK
(ur. 1947)

Wazon Herkules

szkło sodowe, barwione, dmuchane do formy, 39,5 x 15,5 x 15,5 cm

estymacja: 600 - 800 PLN
150 - 200 EUR

157

EWA GERCZUK-MOSKALUK
(ur. 1947)

Wazon Herkules

szkło sodowe, barwione, dmuchane do formy, 40 x 16,5 x 16,5 cm

estymacja: 600 - 800 PLN
150 - 200 EUR

„Jej zestawy szkła użytkowego cechuje elegancka prostota, a formy unikatowe, często z pogranicza rzeźby, działają kolorem i mają charakter czysto dekoracyjny”.

– Z KATALOGU WYSTAWY „KŁODZKIE SZKŁO ARTYSTYCZNE”

158

EWA GERCZUK-MOSKALUK

(ur. 1947)

Forma dekoracyjna, lata 70.-80. XX w.

Huta Szkła Artystycznego „Barbara” w Polanicy Zdroju

szkło sodowe, wolnoformowane, dwuwarstwowe, barwione w masie, 32 x 13,5 x 12 cm

estymacja: 4 500 - 6 000 PLN [†]

1 100 - 1 400 EUR

159

DANUTA PAŁKA-SZYSZKA

(ur. 1943)

Butla, lata 70. XX w.

Huta Szkła Artystycznego „Barbara” w Polanicy Zdroju

szkło sodowe, barwione w masie, wolnoformowane, 98,5 x 21 x 12 cm

estymacja: 2 200 - 3 000 PLN

550 - 700 EUR

160

DANUTA PAŁKA-SZYSZKA

(ur. 1943)

Forma dekoracyjna, lata 70. XX w.

Huta Szkła Artystycznego „Barbara” w Polanicy Zdroju

szkło sodowe, barwione w masie, wolnoformowane, 27 x 25,5 x 17 cm

estymacja: 2 200 - 3 000 PLN

550 - 700 EUR

161

ZOFIA PASEK

Patera na nodze, lata 70.-80. XX w.

Instytut Szkl w Warszawie, filia w Krakowie

szkło sodowe, barwione w masie, zdobione dokładkami,
22 x 17 x 17 cm

estymacja: 600 - 800 PLN
150 - 200 EUR

162

ZOFIA PASEK

Patera na nodze, lata 70.-80. XX w.

Instytut Szkl w Warszawie, filia w Krakowie

szkło sodowe, barwione w masie, zdobione dokładkami,
18,5 x 18 x 18 cm

estymacja: 600 - 800 PLN
150 - 200 EUR

163

BARBARA ŚWISTACKA

(ur. 1943)

Karafka, lata 70. XX w.

Instytut Szkła w Warszawie, filia w Krakowie

szkło sodowe, barwione w masie, 21,5 x 11,5 x 9 cm

estymacja: 900 - 1 200 PLN

150 - 300 EUR

164

KATARZYNA GEMBORYS

(ur. 1983)

Zestaw kieliszków, 2008 r.

Krośnieńskie Huty Szkła „Krosno”

szkło sodowe bezbarwne i barwione w masie
w skład zestawu wchodzi sześć kieliszków o wymiarach:

56 x 13,5 x 13,5 cm

46,5 x 13,5 x 13,5 cm

31,5 x 17 x 17 cm

44 x 10 x 10 cm

27,5 x 7 x 7 cm (x2)

estymacja: 2 000 - 3 000 PLN [†]

500 - 700 EUR

165

MALWINA KONOPACKA

(ur. 1982)

Wazon Krystal, 2018 r.

szkło ołowiowe szlifowane, malowane, 35 x 19 x 19 cm
sygnowany u dołu: 'MK', na rancie wlewu metka wytwórni
oraz próba szkła

estymacja: 9 000 - 12 000 PLN

2 100 - 2 800 EUR

166

MALWINA KONOPACKA

(ur. 1982)

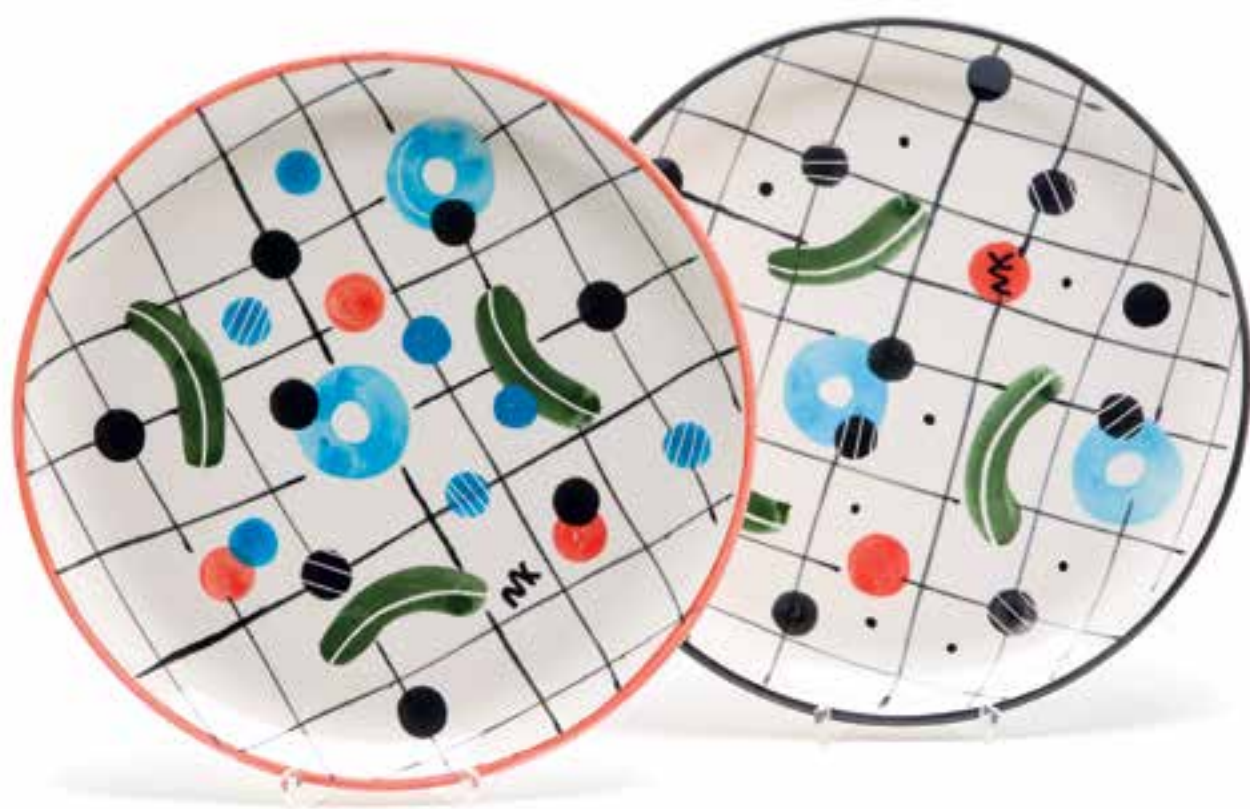
Para pater, 2019 r.

ceramika malowana, szklwiona, 2,5 x 30 x 30 cm (x2)

każda z pater sygnowana w kompozycji: 'MK', sygnowana, datowana
i opisana na spodzie: ' 2019 | Malwina | Konopacka | No (11 i 12) /
KOL | OR | MK'

estymacja: 700 - 1 200 PLN

200 - 300 EUR

Wojciech Weiss, Pejzaż z Kalwarii, lata 30. XX w.

SZTUKA DAWNA XIX WIEK, MODERNIZM, MIĘDZYWOJNIE

Aukcja 24 października 2019, godz. 19

Wystawa obiektów: 14 – 24 października 2019

Dom Aukcyjny Desa Unicum, ul. Piękna 1A, Warszawa, tel. 22 163 66 00, www.desa.pl

Albin Tomaszewski, Forma

RZEŻBA I FORMY PRZESTRZENNE

Aukcja 29 października 2019, godz. 19

Wystawa obiektów: 18 – 29 października 2019

Dom Aukcyjny Desa Unicum, ul. Piękna 1A, Warszawa, tel. 22 163 66 00, www.desa.pl

Udział klienta w aukcji regulują WARUNKI SPRZEDAŻY AUKCYJNEJ, WARUNKI POTWIERDZENIA AUTENTYCZNOŚCI oraz niniejszy PRZEWODNIK DLA KLIENTA. Zachęcamy do zapoznania się z trzyczęściowym regulaminem, który ma na celu przedstawienie stosunku prawnego pomiędzy Domem Aukcyjnym DESA Unicum a kupującym w ramach aukcji. DESA Unicum pełni funkcję pośrednika handlowego pomiędzy komitentami wstawiającymi obiekty na aukcję a kupującymi. Warunki mogą być przez DESA Unicum odwołane lub zmienione poprzez aneksy dostępne w sali aukcyjnej lub poprzez obwieszczenie aukcyjnego.

PRZEWODNIK DLA KLIENTA

I. PRZED AUKcją

1. Cena wywoławcza

Cena wywoławcza jest kwotą, od której aukcjoner rozpoczyna licytację. Zwyczajowo cena wywoławcza zawarta jest między połową a trzy czwarte dolnej granicy estymacji. Cena wywoławcza może być podana w katalogu.

2. Opłata aukcyjna

Do kwoty wylicytowanej doliczamy opłatę aukcyjną. Stanowi ona część końcowej ceny obiektu i wynosi 18%. Opłata aukcyjna obowiązuje również w sprzedaży poaukcyjnej, w przypadku kiedy obiekt nie został sprzedany w ramach aukcji. Kwota wylicytowana wraz z opłatą aukcyjną zawiera podatek od towarów i usług VAT. Na zakupione obiekty wystawiamy faktury VAT marża. Wystawiamy je na wyraźne życzenie klienta, najpóźniej siedem dni od daty zapłaty.

3. Estymacja

Podana w katalogu estymacja jest szacunkową wartością obiektu i ma charakter wskazówki dla zainteresowanego nim klienta. W celu uzyskania dodatkowych informacji odnośnie estymacji rekomendujemy kontakt z naszymi doradcami. Licytacja zakończona w przedziale estymacji lub powyżej górnej granicy estymacji jest transakcją ostateczną. Estymacje nie uwzględniają opłaty aukcyjnej ani żadnych opłat dodatkowych.

4. Estymacje w walutach innych niż polski złoty

Transakcje aukcyjne zawierane są w polskich złotych, jednakże estymacje w katalogu aukcyjnym mogą być podawane w euro lub dolarach amerykańskich. Kurs walut w dniu aukcji może się różnić od tego w dniu druku katalogu, informacja ta ma więc charakter orientacyjny.

5. Cena gwarancyjna

Jest to najniższa kwota, za którą możemy sprzedać obiekt bez dodatkowej zgody sprzedającego. Jest równa bądź niższa niż dolna granica estymacji. Poszczególne obiekty mogą, jednak nie muszą, posiadać ceny gwarancyjnej. Jeżeli w drodze licytacji cena gwarancyjna nie zostanie osiągnięta, zakończenie licytacji skutkuje odczytaniem przez aukcjонера słowa "pass". Oznacza to, że transakcja nie została zawarta. Fakt ten zostaje ogłoszony bez uderzenia młotkiem. Opcjonalnie, jeżeli transakcja nie osiągnie ceny gwarancyjnej, aukcjoner może ogłosić zawarcie transakcji warunkowej. Fakt ten zostaje ogłoszony po uderzeniu młotkiem.

6. Pass

"Pass" zostaje odczytany przez aukcjонера w momencie, kiedy licytacja danego obiektu nie osiągnęła poziomu ceny gwarancyjnej i nie dochodzi do zwrócenia transakcji w ramach aukcji. Klienci zainteresowani takim obiektem mogą zgłaszać oferty zakupu po zakończeniu aukcji. Dom Aukcyjny zastrzega sobie prawo przyjęcia więcej niż jednej oferty poaukcyjnej. Klient, który złożył ofertę w wysokości ceny gwarancyjnej, ma pierwszeństwo zakupu. Dom Aukcyjny zastrzega sobie również prawo do nieoferowania obiektów w sprzedaży poaukcyjnej.

7. Transakcja warunkowa

Możliwość zawierania transakcji warunkowych w ramach aukcji musi być ogłoszona przez aukcjонера przed rozpoczęciem aukcji. Tego typu transakcja zostaje zawarta w momencie, kiedy licytacja nie osiągnęła poziomu ceny gwarancyjnej i aukcjoner ogłosił taki fakt po uderzeniu młotkiem. Transakcja warunkowa traktowana jest jako wiążąca oferta nabycia obiektu po cenie wylicytowanej. Zobowiązujemy się do negocjacji ceny z komitentem, jednak nie gwarantujemy możliwości zakupu po cenie wylicytowanej. Jeżeli w toku negocjacji klient zdecydował się podnieść ofertę do poziomu ceny gwarancyjnej lub zaakceptujemy wylicytowaną kwotę, umowa sprzedaży dochodzi do skutku. Jeżeli negocjacje nie przyniosą pozytywnego efektu w okresie pięciu dni roboczych liczonych od dnia aukcji, obiekt uznajemy za niesprzedany. W okresie tym zastrzegamy sobie prawo do przyjmowania po aukcji ofert równych cenie gwarancyjnej na obiekty wylicytowane warunkowo. W przypadku otrzymania takiej oferty od innego oferenta informujemy o tym fakcie klienta, który wylicytował obiekt warunkowo. W takim przypadku klient ma prawo do podniesienia swojej oferty do ceny gwarancyjnej i wtedy przysługuje mu prawo pierwszeństwa nabycia obiektu. W przeciwnym wypadku transakcja warunkowa nie dochodzi do skutku, a obiekt może zostać sprzedany innemu oferentowi.

8. Obiekty katalogowe

Zapewniamy fachową wycenę oraz rzetelny opis katalogowy powierzonych nam do sprzedaży obiektu. Wykonywane są one w najlepszej wierze z wykorzystaniem doświadczenia i fachowej wiedzy naszych pracowników oraz współpracujących z nami ekspertów. Mimo uwagi poświęconej każdemu z obiektów w procesie opracowywania, dokumentacji pochodzenia, historii wystaw i bibliografii przedstawione informacje mogą nie być wyczerpujące, a w niektórych

przypadkach pewne fakty odnoszące się do kolejnych właścicieli, ekspozycji oraz publikacji, w ramach których obiekt był prezentowany, mogą być celowo nieuwzględnione.

9. Stan obiektu

Opisy katalogowe nie prezentują pełnego stanu zachowania obiektów. Brak takiej informacji nie jest równoznaczny z tym, że obiekt jest wolny od wad i uszkodzeń. Wskazane jest zatem, aby zainteresowani zakupem konkretnego obiektu dokonali jego dokładnych oględzin na wystawie przedaukcyjnej oraz przeprowadzili konsultacje z profesjonalnym konserwatorem, którego na wyraźną prośbę możemy rekomendować. Na specjalne życzenie klienta możemy dostarczyć szczegółowy raport stanu zachowania obiektu. Przygotowując taki raport, nasi pracownicy oceniają stan obiektu, biorąc pod uwagę jego szacunkową wartość oraz charakter aukcji, w ramach której jest on wystawiony na sprzedaż. Mimo że oceny przedmiotów pod tym względem prowadzone są rzetelnie, należy pamiętać, że nasi pracownicy nie są zawodowymi konserwatorami. Jeśli obiekt sprzedawany jest w ramie, nie ponosimy odpowiedzialności za jej stan. W przypadku obiektów nieoprawionych chętnie polecimy profesjonalną pracownię opraw.

10. Wystawa obiektów aukcyjnych

Wystawy przedaukcyjne są bezpłatnie dostępne dla oglądających. W trakcie ich trwania zachęcamy do kontaktu z naszymi ekspertami, którzy chętnie odpowiedzą na wszystkie pytania i przekazą szczegółowe informacje o poszczególnych obiektach.

11. Legenda

Poniższa legenda wyjaśnia symbole, które mogą Państwo znaleźć w niniejszym katalogu:

☐ - obiekty bez ceny gwarancyjnej

↑ - obiekty, do których doliczamy opłatę wynikającą z tzw. droit de suite, tj. prawa twórcy i jego spadkobierców do otrzymywania wynagrodzenia z tytułu dokonanych zawodowo odsprzedaży oryginalnych egzemplarzy dzieł. Powyższa opłata jest obliczana według poniższych stawek:

1) 5% kwoty wylicytowanej, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale do równowartości 50 000 euro (np. dla kwoty wylicytowanej 2 000 euro opłata 100 euro) oraz

2) 3% kwoty wylicytowanej, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale od równowartości 50 000,01 euro do równowartości 200 000 euro (np. dla kwoty wylicytowanej 80 000 euro opłata 3 400 euro) oraz

3) 1% kwoty wylicytowanej, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale od równowartości 200 000,01 euro do równowartości 350 000 euro (np. dla kwoty wylicytowanej 300 tys. euro opłata 8 000 euro) oraz

4) 0,5% kwoty wylicytowanej, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale od równowartości 350 000,01 euro do równowartości 500 000 euro (np. dla kwoty wylicytowanej 400 tys. euro, opłata 8 750 euro) oraz

5) 0,25% kwoty wylicytowanej, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale przekraczającym równowartość 500 000 euro – jednak w kwocie nie wyższej niż równowartość 12 500 euro.

W Polsce droit de suite reguluje art. 19-195 ustawy o prawach autorskich i pokrewnych z dnia 4 lutego 1994 r. z późniejszymi zmianami, zgodnie z obowiązującą w Unii Europejskiej dyrektywą 2001/84/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie prawa autora do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oryginalnego egzemplarza dzieła sztuki. Opłata obliczana będzie z użyciem kursu dziennego NBP z dnia poprzedzającego aukcję. Opłata obliczana będzie, gdy równowartość kwoty wylicytowanej przekroczy 100 EUR.

● - obiekty sprowadzane z państw spoza Unii Europejskiej, do których ceny doliczamy podatek graniczny w wysokości 8% kwoty wylicytowanej

○ - przedmioty wytworzone w całości lub zawierające elementy wytworzone z roślin lub zwierząt określanych jako chronione lub zagrożone

◇ - obiekty z pozwoleniem na wywóz

12. Prenumerata katalogów

W sprawie prenumeraty katalogów prosimy o kontakt pod numerem telefonu: 22 163 66 00 lub drogą mailową na adres: prenumerata@desa.pl. Katalogi dostępne są również na naszej stronie internetowej www.desa.pl. Zachęcamy do pobierania darmowych katalogów w formacie PDF.

II. AUKcja

Udział w licytacji można wziąć osobiście, po uprzednim złożeniu zlecenia licytacji telefonicznej lub zlecenia licytacji z limitem.

1. Przebieg aukcji

Aukcję prowadzi aukcjoner, który wyczytuje obiekty i kolejne postąpienia, wskazuje licytujących, ogłasza zakończenie licytacji oraz wskazuje zwycięzcę. Zakończenie licytacji obiektu następuje w momencie uderzenia młotkiem przez aukcjонера. Jest to równoznaczne z zawarciem umowy

sprzedaży między domem aukcyjnym a licytującym, który zaferował najwyższą kwotę. W razie zaistnienia sporu w trakcie licytacji aukcjoner rozstrzyga spór albo ponownie przeprowadza licytację danego obiektu. Zastrzegamy sobie prawo do utrwalania przebiegu aukcji za pomocą urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk. Zastrzegamy sobie prawo do licytowania jedynie wcześniej zgłoszonych przez uczestników aukcji obiektów. W takiej sytuacji numery obiektów są przed aukcją zgłaszane obsłudze domu aukcyjnego. Aukcjoner ma prawo do dowolnego rozdzielania lub łączenia obiektów oraz do ich wycofania z licytacji bez podania przyczyn. Opisy zawarte w katalogu aukcji mogą być uzupełnione lub zmienione przez aukcjонера lub osobę przez niego wskazaną przed rozpoczęciem licytacji. Aukcja jest prowadzona w języku polskim, jednak na specjalne życzenie uczestnika aukcji niektóre spośród licytacji mogą być równolegle prowadzone w językach angielskim i niemieckim. Prośby takie powinny być składane najpóźniej godzinę przed aukcją wraz z informacją, których obiektów dotyczą. Licytacja odbywa się w tempie 60-100 obiektów na godzinę.

2. Licytacja osobista

W celu licytacji osobistej należy wypełnić formularz udziału w aukcji i odebrać tabliczkę z numerem. Nowi klienci powinni zarejestrować się przynajmniej 24 godziny przed rozpoczęciem aukcji, by dać nam czas na przetworzenie danych. W celu ich weryfikacji możemy poprosić o dokument potwierdzający tożsamość osoby rejestrowanej (dowód osobisty, paszport, prawo jazdy). Dane osobowe klientów są informacjami poufnymi i pozostają do wyłącznej wiadomości DESA Unicum i spółek powiązanych, które mogą przetwarzać dane osobowe uczestników aukcji w zakresie niezbędnym do realizacji zleceń licytacji. Klientom, którzy posiadają nieuregulowane należności z tytułu zakupów na wcześniejszych aukcjach, możemy odmówić udziału w kolejnej. Prosimy o pilnowanie listka aukcyjnego. W przypadku jego zgubienia prosimy o natychmiastowe poinformowanie o tym naszej obsługi. Po zakończeniu aukcji należy zwrócić tabliczkę z numerem w punkcie rejestracji, a w przypadku zakupu należy odebrać potwierdzenie zawartych transakcji.

3. Licytacja telefoniczna

Jeżeli nie mogą Państwo uczestniczyć w aukcji osobiście, istnieje możliwość licytacji przez telefon za pośrednictwem jednego z naszych pracowników. Klienci zainteresowani taką usługą powinni przesłać wypełniony formularz zlecenia najpóźniej 24 godziny przed rozpoczęciem aukcji. Nie ponosimy odpowiedzialności za realizację zleceń dostarczonych później. Formularz zlecenia dostępny jest na ostatnich stronach katalogu, w siedzibie naszego domu aukcyjnego oraz na naszej stronie internetowej. Formularz należy przesyłać faksem, pocztą, mailem lub dostarczyć osobiście. Wraz z formularzem prosimy o przesłanie fotokopii dokumentu tożsamości w celu weryfikacji danych. Nasz pracownik połączy się z klientem przed rozpoczęciem licytacji wybranych obiektów. Nie ponosimy jednak odpowiedzialności za brak możliwości wzięcia udziału w licytacji telefonicznej w przypadku problemów z uzyskaniem połączenia z podanym przez klienta numerem telefonu. Dlatego rekomendujemy wskazanie maksymalnej kwoty (bez opłaty aukcyjnej), do której będziemy mogli licytować w Państwa imieniu. Zastrzegamy prawo do nagrywania i archiwizowania rozmów telefonicznych, o których mowa powyżej. Opisana usługa jest darmowa i poufna.

4. Licytacja w imieniu klienta

Drugą opcją dla klientów, którzy nie mogą osobiście uczestniczyć w aukcji, jest złożenie zlecenia licytacji z limitem. Klienci zainteresowani taką usługą również powinni przesłać wypełniony formularz najpóźniej 24 godziny przed rozpoczęciem aukcji. Obowiązuje ten sam formularz co w przypadku licytacji telefonicznej. Zawarte w formularzu kwoty nie powinny uwzględniać opłaty aukcyjnej i opłat dodatkowych, powinny być wyrażone w polskich złotych oraz zgodnie z tabelą postępień przedstawioną w dalszej części przewodnika. Jeżeli podana kwota nie jest zgodna z kwotami w tabeli postępień zostanie ona obniżona. Nasi pracownicy dolożą wszelkich starań, aby klient zakupił wybrany obiekt w możliwie jak najniższej cenie, nie niższej jednak niż cena gwarancyjna. Jeżeli limit jest niższy niż cen gwarancyjna w wypadku niesprzedania obiektu w czasie aukcji, limit rozpatrywany jest jako oferta poaukcyjna. Opcjonalnie może dojść do zawarcia transakcji warunkowej. W przypadku dwóch lub większej ilości zleceń z takim samym limitem decyduje kolejność zgłoszeń. Opisana usługa jest darmowa i poufna.

5. Tabela postępień

Licytacja rozpoczyna się od ceny wywoławczej. Aukcjoner kolejne postępienia podaje według tabeli postępień. W zależności od przebiegu aukcji może on wedle własnego uznania zdecydować o innej wysokości postępienia.

cena	postępienie
0 – 2 000	100
2 000 – 3 000	200
3 000 – 5 000	200/500/800 (np. 3 200, 3 500, 3 800)
5 000 – 10 000	500
10 000 – 20 000	1 000
20 000 – 30 000	2 000
30 000 – 50 000	2 000/5 000/8 000 (np. 32 000, 35 000, 38 000)
50 000 – 100 000	5 000
100 000 – 300 000	10 000
300 000 – 500 000	20 000
powyżej 500 000	wg uznania aukcjонера

III. PO AUKCJI

1. Płatność

Kupujący zobowiązany jest do zapłaty należności za wycycytowane obiekty w terminie 10 dni od dnia aukcji. Przekroczenie wyznaczonego terminu grozi naliczeniem odsetek ustawowych za okres opóźnienia w zapłacie. Akceptujemy płatność w gotówce, kartami płatniczymi (MasterCard, VISA) oraz przelewem bankowym na konto: mBank S.A. 27 1140 2062 0000 2380 1100 1002, Swift: BREXPLPWWA3. W tytule prosimy wpisać nazwę aukcji, datę aukcji oraz numer obiektu.

2. Płatność w walutach innych niż polski złoty

Wszystkie transakcje zawierane są w polskich złotych. Na specjalne życzenie po wcześniejszym uzgodnieniu dopuszczamy wpłaty w euro, dolarach amerykańskich lub funtach brytyjskich. Wartość transakcji opłacanej w innej walucie niż polski złoty będzie powiększona o opłatę manipulacyjną w wysokości 1%. Przeliczenia dokonujemy po dziennym kursie kupna waluty mBank S.A.

3. Odstąpienie od umowy

W razie opóźnienia nabywcy w zapłacie możemy odstąpić od umowy z nabywcą po bezskutecznym upływie terminu dodatkowego wyznaczonego na zapłatę. W przypadku skorzystania przez DESA Unicum z prawa odstąpienia, określonego w akapicie powyżej, nabywca może zostać obciążony przez DESA Unicum karą umowną odpowiadającą 1,6 (słownie: jednej całej i 60/100) naliczonej opłaty aukcyjnej. Kara umowna określona w zdaniu poprzednim jest płatna na wezwanie Desy Unicum w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania.

4. Reklamacje

Wszelkie możliwe reklamacje rozpatrywane są zgodnie z przepisami prawa polskiego. Reklamację z tytułu niezgodności towaru z umową można zgłosić w ciągu jednego roku od wydania obiektu. Wobec osób niebędących bezpośrednimi nabywcami na aukcji nie ponosimy odpowiedzialności za ukryte wady fizyczne oraz wady prawne zakupionych obiektów.

5. Odbiór zakupionego obiektu

Przy odbiorze zakupionych obiektów wymagamy okazania dokumentu potwierdzającego tożsamość. Obiekty mogą zostać wydane nabywcy lub osobie posiadającej pisemne upoważnienie. Może to nastąpić tylko w momencie pełnej płatności i uregulowania wszystkich zobowiązań wynikających z wcześniejszych zakupów. Zakupione obiekty na aukcji powinny być odebrane w ciągu 30 dni od aukcji. W przeciwnym razie mogą one zostać odesłane do magazynu zewnętrznego, a klient obciążony kosztami transportu oraz magazynowania. Wielkość opłat będzie uzależniona od operatora magazynu oraz rodzaju i wielkości obiektu. Tym samym ponosimy odpowiedzialność za utratę lub uszkodzenie obiektu jedynie przez okres 30 dni od aukcji.

6. Transport i przesyłka

Zapewniamy podstawowe opakowanie zakupionych obiektów umożliwiające odbiór osobisty. Na wyraźne życzenie klienta możemy pomóc w kontakcie z wyspecjalizowaną firmą zajmującą się pakowaniem i wysyłką dzieł sztuki.

7. Pozwolenie na eksport

Przed wzięciem udziału w aukcji potencjalnym licytującym radzimy, aby zorientowali się czy w razie potrzeby wywozu obiektu poza granice Polski nie są wymagane dodatkowe pozwolenia. Przypominamy, że reguluje to ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. nr 162 poz. 1568, z późn. zm.), zgodnie z którą wywóz określonych obiektów poza granice kraju wymaga zgody odpowiednich władz; w szczególności dotyczy to obrazów starszych niż 50 lat o wartości powyżej 40 000 złotych. Nabywca jest zobowiązany do przestrzegania przepisów w tym zakresie, a niemożliwość uzyskania odpowiednich dokumentów lub opóźnienie w ich uzyskaniu nie uzasadniają odstąpienia od sprzedaży ani opóźnienia w uiszczeniu pełnej ceny nabycia za obiekt. Na wyraźne życzenie klienta możemy pomóc w kontakcie z wyspecjalizowaną firmą zajmującą się sprawami formalnymi związanymi z eksportem dzieł sztuki.

8. Zagrożone gatunki

Przedmiotyzrobione z materiału roślinnego lub zwierzęcego albo zawierające, tj. m.in. koralowiec, skóra krokodyla, kość słoniowa, kość wieloryba, róg nosorożca, skóra żółwia, niezależnie od wieku, procentu zawartości, mogą wymagać dodatkowych pozwoleń lub certyfikatów przed wywozem. Prosimy pamiętać, że uzyskanie dokumentów umożliwiających eksport nie jest równoznaczne z możliwością importu do innego państwa. Nabywca jest zobowiązany do przestrzegania przepisów w tym zakresie, a niemożliwość uzyskania odpowiednich dokumentów lub opóźnienie w ich uzyskaniu nie uzasadniają odstąpienia od sprzedaży ani opóźnienia w uiszczeniu pełnej ceny nabycia za obiekt. Obiekty tego typu zostały oznaczone dla Państwa wygodą symbolem „ ” opisanym w legendzie. Nie ponosimy jednak odpowiedzialności za błędy lub uchybienia w oznaczeniu przedmiotów zawierających elementy wytworzone z chronionych lub regulowanych prawem gatunków roślin i zwierząt.

WARUNKI SPRZEDAŻY AUKCYJNEJ I WARUNKI POTWIERDZENIA AUTENTYCZNOŚCI przedstawione poniżej określają prawa i obowiązki licytujących i kupujących z jednej strony oraz Domu Aukcyjnego DESA Unicum i komitentów z drugiej. Wszyscy potencjalni kupujący na aukcji powinni dokładnie przeczytać WARUNKI SPRZEDAŻY AUKCYJNEJ I WARUNKI POTWIERDZENIA AUTENTYCZNOŚCI zanim przystąpią do licytacji.

WARUNKI SPRZEDAŻY AUKCYJNEJ

1. WPROWADZENIE

Każdy obiekt zaprezentowany w katalogu aukcyjnym przeznaczony jest do sprzedaży na warunkach określonych:

- a) w WARUNKACH SPRZEDAŻY AUKCYJNEJ I WARUNKACH POTWIERDZENIA AUTENTYCZNOŚCI,
- b) w innych informacjach podanych w pozostałych częściach katalogu aukcyjnego, w szczególności w PRZEWODNIKU DLA KLIENTA,
- c) w dodatkach do katalogu aukcyjnego lub innych materiałach udostępnionych przez DESA Unicum na sali aukcyjnej. W każdym przypadku zmiana warunków może nastąpić poprzez stosowny aneks bądź ogłoszenie podane do wiadomości przez aukcjoner przed rozpoczęciem aukcji. Poprzez licytację na aukcji, niezależnie czy osobistą, czy za pośrednictwem przedstawiciela, czy też na podstawie złożonego zlecenia licytacji telefonicznej lub z limitem, licytujący i kupujący wyrażają zgodę na brzmienie niniejszych WARUNKÓW SPRZEDAŻY AUKCYJNEJ ze zmianami i uzupełnieniami oraz WARUNKÓW POTWIERDZENIA AUTENTYCZNOŚCI.

2. DESA UNICUM JAKO POŚREDNIK HANDLOWY

DESA Unicum występuje jako zastępca pośredni działający w imieniu własnym, lecz na rachunek komitentów uprawnionych do rozporządzenia obiektem, chyba że inaczej zastrzeżono w katalogu, jego zmianach lub w ogłoszeniach podanych do wiadomości przed aukcją.

3. LICYTOWANIE NA AUKCJI

- 1) DESA Unicum może według swojego uznania odmówić dopuszczenia niektórych osób do udziału w aukcji lub sprzedaży poaukcyjnej. Wszyscy licytujący muszą zarejestrować się przed aukcją, dostarczyć wymagane informacje przewidziane w formularzu rejestracji, okazać dokument potwierdzający tożsamość oraz odebrać tabliczkę z numerem licytacyjnym.
- 2) Dla wygody licytujących, którzy nie mogą uczestniczyć w aukcji osobiście, DESA Unicum może zrealizować pisemne zlecenie licytacji. W takim przypadku nieobecni licytujący powinni wypełnić formularz „zlecenie licytacji”, który można znaleźć w katalogu, na stronie internetowej DESA Unicum lub otrzymać w siedzibie DESA Unicum. Kwoty wskazane przez licytującego w zleceniu licytacji nie powinny zawierać opłaty aukcyjnej i opłat dodatkowych, powinny być wyrażone w polskich złotych oraz zgodnie z tabelą postępień. Jeżeli podana kwota nie jest zgodna z kwotami w tabeli postępień, zostanie ona obniżona. Aukcjoner nie akceptuje zlecenia licytacji, w którym nie ma wskazanej maksymalnej kwoty, do której DESA Unicum może zrealizować zlecenie. DESA Unicum dołoży starań, aby klient zakupił wybrany obiekt w możliwie jak najniższej cenie, nie niższej jednak niż cena gwarancyjna. Jeśli limit podany przez licytującego jest niższy niż cena gwarancyjna, a stanowi jednocześnie najwyższą ofertę, wówczas dochodzi do transakcji warunkowej. W przypadku dwóch lub większej ilości zleceń z takim samym limitem decyduje kolejność zgłoszeń. Wszystkie zlecenia licytacji wraz z fotokopią dokumentu tożsamości umożliwiającym weryfikację danych osobowych powinny być przesłane (pocztą, faksem bądź e-mailem) albo dostarczone osobiście do siedziby DESA Unicum przynajmniej 24 godziny przed rozpoczęciem aukcji. Dostarczone później zlecenia mogą nie być zrealizowane.
- 3) Od osób zainteresowanych licytacją przez telefon wymaga się zgłoszenia chęci licytacji telefonicznej poprzez wypełnienie formularza „zlecenie licytacji”, dostępnego w katalogu, na stronie internetowej DESA Unicum lub w siedzibie DESA Unicum. Wszystkie zlecenia licytacji powinny być przesłane (pocztą, faksem, e-mailem) lub dostarczone osobiście do siedziby DESA Unicum przynajmniej 24 godziny przed rozpoczęciem aukcji. Wymaga się również przesłania fotokopii dokumentu tożsamości w celu weryfikacji danych osobowych. Dostarczone później zlecenia mogą nie być zrealizowane. Licytacja telefoniczna może być nagrywana, złożenie zlecenia jest równoznaczne z wyrażeniem zgody na nagrywanie rozmowy telefonicznej. Na wypadek trudności z połączeniem telefonicznym licytujący może określić na zleceniu limit, do którego pracownik domu aukcyjnego będzie licytował pomimo braku połączenia. Jeśli żaden limit nie jest określony na zleceniu, pracownik domu aukcyjnego uznaje w takim wypadku, że klient oferuje przynajmniej cenę wywoławczą.
- 4) Podczas licytacji, zarówno osobiście, telefonicznej, jak i za pośrednictwem pracownika DESA Unicum, licytujący bierze osobistą odpowiedzialność za zapłatę za wylicytowane obiekty, co opisane jest dokładniej w paragrafie 3 punkcie 5 poniżej, chyba że przed rozpoczęciem aukcji zostało wyraźnie uzgodnione na piśmie z DESA Unicum, że oferent jest pełnomocnikiem zidentyfikowanej osoby trzeciej akceptowalnej przez DESA Unicum.
- 5) Usługa licytacji na podstawie zlecenia licytacji nie podlega żadnej opłacie. DESA Unicum zobowiązuje się dochować należytej staranności w realizacji zleceń, jednak nie ponosi odpowiedzialności za niezrealizowanie takich ofert, chyba że wina za brak realizacji zlecenia leży wyłącznie po stronie DESA Unicum.

4. PRZEBIEG AUKCJI

- 1) O ile nie zastrzeżono inaczej poprzez symbol, każdy obiekt oferowany jest z zastrzeżeniem ceny gwarancyjnej, która jest pełną minimalną ceną sprzedaży uzgodnioną między DESA Unicum i komitentem. Cena gwarancyjna nie może przekroczyć dolnej granicy estymacji.

- 2) Aukcjoner może w każdym momencie aukcji wycofać którykolwiek obiekt, ponownie zaofiarować przedmiot do sprzedaży (również bezpośrednio po uderzeniu młotkiem) w razie zaistnienia błędu bądź sporu co do wyniku licytacji. W powyższym przypadku aukcjoner może podjąć wszelkie działania, które uzna za stosowne i racjonalne. Jeżeli jakkolwiek spór co do wyniku licytacji powstanie po aukcji, wynik sprzedaży w ramach aukcji uznaje się za ostateczny.
- 3) Aukcjoner rozpoczyna licytację i decyduje o wysokości kolejnych postępień. W celu osiągnięcia ceny gwarancyjnej obiektu aukcjoner i pracownicy DESA Unicum mogą składać w toku licytacji oferty w imieniu komitentów bez wskazania, że czynią to w imieniu komitentów, bądź to przez składanie następujących po sobie ofert licytacyjnych, bądź też oferty w odpowiedzi na oferty składane przez innych oferentów. Jeżeli nie ma żadnych ofert na dany obiekt lub oferty są zbyt niskie, aukcjoner może uznać przedmiot za niesprzedany, co sygnalizuje terminem "pass".
- 4) Ceny na aukcji podawane są w polskich złotych i w tej walucie powinna być dokonana płatność. W odpowiedzi na potrzeby klientów zagranicznych estymacje w katalogu aukcyjnym mogą być podawane także w euro, funtach brytyjskich i dolarach amerykańskich, odzwierciedlając w przybliżeniu cenę przy obecnym kursie waluty. Stosownie do tego estymacje podawane w euro, funtach brytyjskich i dolarach amerykańskich mają charakter wyłącznie orientacyjny.
- 5) Licytujący, który zaakceptował najwyższą zaakceptowaną przez aukcjoner, jest zwycięzcą licytacji. Uderzenie młotkiem przez aukcjoner oznacza akceptację najwyższej oferty i zawarcie umowy sprzedaży między DESA Unicum a kupującym. Ryzyko i odpowiedzialność za obiekt przechodzący na własność kupującego opisane zostały w paragrafie 6 poniżej.
- 6) Każda poaukcyjna sprzedaż obiektów oferowanych na aukcji podlega również WARUNKOM SPRZEDAŻY AUKCYJNEJ oraz WARUNKOM POTWIERDZENIA AUTENTYCZNOŚCI.

5. CENA NABYCIA I OPŁATA AUKCYJNA

- 1) Do kwoty wylicytowanej doliczana jest opłata aukcyjna oraz opłaty dodatkowe wynikające z oznaczeń katalogowych obiektu. Opłata aukcyjna stanowi część końcowej ceny obiektu i wynosi 18%. Opłata aukcyjna obowiązuje również w sprzedaży poaukcyjnej.
- 2) Do kwoty wylicytowanej mogą zostać doliczone inne podatki i opłaty, jeśli w katalogu zaznaczone to zostało odpowiednimi oznaczeniami (patrz: paragraf 1 punkt 10 „Przewodnika dla klienta”: „legenda”).
- 3) Jeśli nie uzgodniono inaczej, kupujący jest zobowiązany uiścić należność w terminie 10 dni od daty aukcji, niezależnie od uzyskania pozwolenia na eksport czy innych pozwoleń. Opłaty mają być uiszczone w polskich złotych gotówką, kartą lub przelewem bankowym:
 - a) DESA Unicum akceptuje płatność kartami płatniczymi MasterCard, VISA,
 - b) DESA Unicum akceptuje płatność przelewem bankowym na konto mBank S.A. 27 1140 2062 0000 2380 1100 1002, Swift: BREXPLPWWA3W tytule przelewu proszę podać nazwę aukcji, datę aukcji oraz numer obiektu.
- 4) Własność zakupionego obiektu nie przejdzie na kupującego dopóki DESA Unicum nie otrzyma pełnej ceny nabycia za obiekt, w tym opłaty aukcyjnej. DESA Unicum nie jest zobowiązana do przekazania obiektu kupującemu do chwili przeniesienia własności obiektu na kupującego. Wcześniejsze przekazanie obiektu kupującemu nie jest równoznaczne z przeniesieniem prawa własności obiektu na kupującego ani zwolnieniem z obowiązku zapłaty przez niego ceny nabycia.

6. ODBIÓR ZAKUPU

- 1) Odbiór wylicytowanych obiektów jest możliwy po dokonaniu wpłaty pełnej ceny nabycia oraz uregulowaniu innych płatności wobec DESA Unicum i spółek powiązanych. Jak tylko nabywca spełni wszystkie wymagania, powinien skontaktować się ze swoim doradcą klienta DESA Unicum lub z Biurem Obsługi Klienta pod numerem tel. 22 163 66 00, aby umówić się na odbiór obiektu.
- 2) Kupujący powinien odebrać zakupiony obiekt w terminie 30 dni od daty aukcji. Po tym terminie DESA Unicum przesyła wszystkie wylicytowane obiekty do magazynu zewnętrznego, a kupujący obciążony zostanie kosztami transportu oraz magazynowania. Wielkość opłat będzie uzależniona od operatora magazynu oraz rodzaju i wielkości obiektu. Zaakceptowanie niniejszego regulaminu równoznaczne jest z zaakceptowaniem regulaminu spółki magazynowej. Po upływie 30 dni od daty aukcji na kupującego przechodzi ryzyko utraty i uszkodzenia nieodebranego obiektu, a także ciężary związane z takim obiektem, w tym koszty jego ubezpieczenia. DESA Unicum odpowiada względem kupującego za szkody z tytułu straty lub uszkodzenia obiektu, jednak jedynie do wysokości ceny nabycia obiektu.
- 3) Dla wygody kupującego DESA Unicum nieodpłatnie zapewni podstawowe opakowanie obiektu umożliwiające jego odbiór osobisty. Na wyraźne życzenie kupującego DESA Unicum może pomóc w kontakcie z wyspecjalizowaną firmą zajmującą się pakowaniem i wysyłką dzieł sztuki. Każde takie zlecenie odbywa się na odpowiedzialność klienta, DESA Unicum nie bierze odpowiedzialności za nieprawidłowe wykonanie usług przez przewoźników bądź inne osoby trzecie. Jeżeli klient sam wybierze firmę transportową, jej przedstawiciel powinien skontaktować się z DESA Unicum telefonicznie przynajmniej 24 godziny przed planowanym

odbioru obiektu pod numerem telefonu: 22 163 66 20.

4) DESA Unicum będzie wymagała okazania dowodu osobistego przed przekazaniem obiektu nabywcy bądź jego przedstawicielowi, który dodatkowo powinien posiadać pisemne upoważnienie od nabywcy.

7. BRAK PŁATNOŚCI

Bez uszczerbku dla innych praw sprzedający, w przypadku gdy nabywca nie uiści pełnej ceny nabycia za obiekt w terminie 10 dni od daty aukcji, DESA Unicum może zastosować jeden lub kilka z poniższych środków prawnych:

- a) przechować obiekt w siedzibie DESA Unicum lub w innym miejscu na ryzyko i koszt klienta;
- b) odstąpić od sprzedaży obiektu, zatrzymując dotychczasowe opłaty na poczet pokrycia szkód;
- c) odrzucić zlecenie nabywcy w przyszłości lub zrealizować takie zlecenie pod warunkiem uiszczenia kaucji;
- d) naliczać odsetki ustawowe w wysokości 12% w skali roku od dnia wymagalności płatności do dnia zapłaty pełnej ceny nabycia;
- e) odsprzedać obiekt na aukcji lub prywatnie z estymacjami i ceną minimalną ustaloną przez DESA Unicum. Jeśli obiekt na drugiej aukcji sprzeda się za kwotę niższą niż cena nabycia, na której kupujący wylicytował obiekt, nabywca pozostający w zwłoce będzie zobowiązany do pokrycia różnicy wraz z kosztami przeprowadzenia dodatkowej aukcji;
- f) wszcząć postępowanie sądowe przeciwko kupującemu w celu odzyskania zaległości;
- g) potrącić należności nabywcy względem DESA Unicum z wierzytelności wobec tego nabywcy wynikających z innych transakcji;
- h) podjąć wszelkie inne działania odpowiednie do zaistniałych okoliczności.

8. DANE OSOBOWE KLIENTA

W związku ze świadczonymi usługami oraz wymogami prawnymi związanymi z przeprowadzeniem aukcji DESA Unicum może wymagać od klientów podania danych osobowych lub w niektórych przypadkach (np. w celu sprawdzenia wypłacalności, poświadczenia tożsamości klienta lub w celu uniknięcia fałszerstwa) pozyskać dane o kliencie od osób trzecich. DESA Unicum może również wykorzystać dane osobowe dostarczone przez klienta w celach marketingowych, dostarczając materiały o produktach, usługach bądź wydarzeniach organizowanych przez DESA Unicum oraz spółki powiązane. Zgadzając się na WARUNKI SPRZEDAŻY AUKCYJNEJ i podając dane osobowe, klienci zgadzają się, że DESA Unicum i spółki powiązane mogą wykorzystać te dane do ww. celów. Jeśli klient chciałby uzyskać więcej informacji o polityce prywatności, skorygować swoje dane lub zrezygnować z dalszej korespondencji marketingowej, prosimy o kontakt pod numerem 22 163 67 00.

9. OGRANICZENIE ODPOWIEDZIALNOŚCI

- 1) DESA Unicum wyłącza wszelkie gwarancje inne niż WARUNKI POTWIERDZENIA AUTENTYCZNOŚCI w najszerszym zakresie dopuszczonym prawem.
- 2) Z zastrzeżeniem punktu 5 w paragrafie 9 całkowita odpowiedzialność DESA Unicum będzie ograniczona wyłącznie do ceny nabycia zapłaconej przez kupującego.
- 3) DESA Unicum nie jest odpowiedzialna za pomyłki słowne czy na piśmie w informacjach podanych klientom oraz nie ponosi odpowiedzialności wobec żadnego licytującego za błędy w trakcie prowadzonej aukcji lub popełnione w innym zakresie związanym ze sprzedażą obiektu.
- 4) Z zastrzeżeniem punktu 5 w paragrafie 9 DESA Unicum nie bierze odpowiedzialności

wobec kupującego za szkody przewyższające cenę nabycia, o której mowa w punkcie 1 paragrafu 9 powyżej, niezależnie czy taka szkoda jest charakteryzowana jako bezpośrednia, pośrednia, szczególna, przypadkowa czy następca. DESA Unicum nie jest zobowiązana do zapłaty odsetek od ceny zakupu.

5) Żaden przepis w niniejszych WARUNKACH SPRZEDAŻY AUKCYJNEJ nie wyklucza lub nie ogranicza odpowiedzialności DESA Unicum wobec kupującego, wynikającej z jakiegokolwiek oszustwa bądź świadomego wprowadzenia w błąd lub z winy umyślnej.

10. PRAWA AUTORSKIE

- 1) Sprzedający nie przekazują wraz z obiektem prawa autorskiego ani prawa do reprodukcji obiektu.
- 2) Prawa autorskie do wszystkich zdjęć, ilustracji i tekstów związanych z obiektem sporządzonych przez lub dla DESA Unicum, włączając zawartość tego katalogu, stanowią własność DESA Unicum. Nie mogą być one wykorzystane przez kupującego ani inne osoby bez uprzedniej zgody pisemnej DESA Unicum.

11. POSTANOWIENIA OGÓLNE

- 1) Niniejsze WARUNKI SPRZEDAŻY AUKCYJNEJ wraz z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami, o których mowa w paragrafie 1 powyżej, oraz WARUNKI POTWIERDZENIA AUTENTYCZNOŚCI wyczerpują całość praw i obowiązków pomiędzy stronami w odniesieniu do sprzedaży obiektu.
- 2) Wszelkie zawiadomienia powinny być kierowane na piśmie na adres DESA Unicum. Powiadomienia kierowane do klientów będą przysyłane na adres podany w ostatnim piśmie do DESA Unicum.
- 3) Jeśli jakiegokolwiek z postanowień WARUNKÓW SPRZEDAŻY AUKCYJNEJ okazałoby się nieważne, bezskuteczne lub niemożliwe do zastosowania, pozostałe postanowienia będą nadal obowiązywać. Brak działania lub opóźnienie w wykonywaniu praw wynikających z WARUNKÓW SPRZEDAŻY AUKCYJNEJ nie oznacza zrzeczenia się praw lub zwolnienia z obowiązków ani nie uchyla obowiązku wykonywania całości bądź części z postanowień WARUNKÓW SPRZEDAŻY AUKCYJNEJ.

12. PRAWO OBOWIĄZUJĄCE

Prawa i obowiązki stron wynikające z niniejszych WARUNKÓW SPRZEDAŻY AUKCYJNEJ oraz WARUNKÓW POTWIERDZENIA AUTENTYCZNOŚCI, przebieg aukcji i jakiegokolwiek sprawy związane z powyższymi postanowieniami podlegają prawu polskiemu. DESA Unicum w szczególności zwraca uwagę na przepisy:

- 1) ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568, z późn. zm.) – wywóz określonych obiektów poza granice kraju wymaga zgody odpowiednich władz,
- 2) ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 1997 r. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.) – muzea rejestrowane mają prawo pierwokupu zabytków bezpośrednio na aukcji za kwotę wylicytowaną powiększoną o opłatę aukcyjną,
- 3) ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2000 r. Nr 116, poz. 1216, z późn. zm.) – dom aukcyjny jest zobowiązany do zbierania danych osobowych nabywców dokonujących transakcji w kwocie powyżej 15 000 euro.

WARUNKI POTWIERDZENIA AUTENTYCZNOŚCI

Przez autentyczność obiektu rozumiemy właściwe podanie autorstwa obiektu i prawidłowe jego datowanie. DESA Unicum udziela gwarancji autentyczności obiektów zaprezentowanych w tym katalogu na okres 5 lat od daty sprzedaży przez DESA Unicum z poniższymi zastrzeżeniami:

- 1) DESA Unicum udziela gwarancji autentyczności obiektu jedynie bezpośredniemu nabywcy obiektu (konsumentowi). Powyższa gwarancja nie obejmuje:
 - a) kolejnych właścicieli obiektu, włączając w to osoby, które nabyły od bezpośredniego nabywcy obiekt odpłatnie, w drodze darowizny lub dziedziczenia;
 - b) obiektu, co do którego trwa spór o autorstwo;
 - c) obiektu, którego autorstwo jest jedynie domniemane, co w katalogu i na certyfikacie oznaczone jest następującymi zapisami: brak dat życia po imieniu i nazwisku artysty, nazwisko artysty poprzedzone jedynie inicjałem imienia, znak zapytania w nawiasie lub bez nawiasu („?” lub „(?)” po nazwisku artysty, przed lub po imieniu i nazwisku artysty określenia: „przypisywany/e/a”, „Attributed” lub skrót „Attrib.”;
 - d) obiektu powstałego w bliżej lub szerzej rozumianym kręgu oddziaływania stylu danego artysty, co w katalogu i na certyfikacie oznaczone jest użyciem przed lub po imieniem i nazwiskiem artysty jednego z następujących określeń: „krąg”, „szkoła” bądź „naśladowca”;

- e) obiektu, którego określenie autorstwa było zgodne z ogólnie przyjętą opinią specjalistów, uczonych i innych ekspertów;
- f) obiektu, w przypadku którego podana w katalogu roczna data powstania różni się od faktycznej o mniej niż 15 lat;
- g) obiektu, w przypadku którego w datowaniu pojawiło się prawidłowe określenie stulecia, natomiast nieprawidłowe określenie części tego stulecia (połowy lub ćwierci);
- h) obiektów z XX w., XIX w. i starszych, w przypadku których faktycznie stwierdzone datowanie różni się w stosunku do podanego w katalogu „na korzyść” obiektu, tj. obiekt okazał się starszy, niż było to podane w opisie;
- i) obiektu, którego opis i datowanie zostały uznane za niedokładne przy użyciu metod naukowych lub testów, które nie były ogólnie przyjęte w czasie wydawania tego katalogu bądź w tamtym czasie były uznawane za nadmiernie kosztowne lub niewykonalne, albo według wszelkiego prawdopodobieństwa mogłyby spowodować uszkodzenia lub utratę wartości obiektu. DESA Unicum zastrzega iż opis uzupełniający (pochodzenie, historia wystaw, literatura) został wykonany w dobrej wierze i błędy w tym zakresie nie mogą być podstawą do reklamacji. DESA Unicum zastrzega, sobie również 5% jako granicę błędów w przypadku podawania poszczególnych wymiarów obiektu.

ZLECENIE LICYTACJI

Design. Sztuka kobiet • 653DES006 • 8 października 2019 r.

Zlecenie licytacji z limitem lub licytacja telefoniczna to proste sposoby wzięcia udziału w aukcji, które nie skutkują żadnymi dodatkowymi kosztami dla Nabywcy.

☐ Zlecenie licytacji z limitem ☐ Zlecenie telefoniczne

Zlecenie musi być dostarczone (osobiście, pocztą, faksem lub e-mailem) do siedziby domu aukcyjnego nie później niż 24 godziny przed rozpoczęciem licytacji, w przypadku późniejszego dostarczenia nie gwarantujemy realizacji zlecenia, jednak dołożymy wszelkich starań, aby było to możliwe.

Prosimy czytelnie wypełnić formularz, by uniknąć ewentualnych pomyłek.

Imię i nazwisko

Dowód osobisty (seria i numer) NIP (dla firm)

Adres: ulica nr domu nr mieszkania

Miasto Kod pocztowy

Adres e-mail

Telefon / faks

Przed przyjęciem zlecenia licytacji pracownik domu aukcyjnego ma prawo prosić o podanie pełnych danych osobowych oraz o okazanie lub skopiowanie dokumentu potwierdzającego tożsamość osoby rejestrowanej (dowód osobisty, paszport, prawo jazdy; w przypadku zleceń przesyłanych e-mailem, pocztą lub faksem konieczne jest dołączenie kserokopii lub skanu takiego dokumentu). Dane są udostępniane dobrowolnie, jednak ich podanie jest warunkiem koniecznym do wzięcia udziału w licytacji.

Nr kat.	Autor, tytuł	Maksymalna oferowana kwota (bez opłaty aukcyjnej) lub licytacja telefoniczna

Należność za zakupiony obiekt

☐ Wpłacę na konto bankowe Banku mBank S.A. 27 1140 2062 0000 2380 1100 1002

☐ Wpłacę w kasie firmy (pn.-pt. w godz. 11 – 19)

☐ Prześcę o wystawienie faktury VAT bez podpisu odbiorcy

Skąd dowiedział się Państwo o DESA Unicum?

z prasy ☐ z mailingu ☐ z reklamy internetowej ☐ z reklamy zewnętrznej ☐ z radia ☐

od rodziny/znajomych ☐ z imiennego zaproszenia ☐ inną drogą _____

DESA Unicum SA, ul. Piękna 1A, 00-477 Warszawa, tel. 22 163 66 00, faks 22 163 67 99, e-mail: biuro@desa.pl, www.desa.pl
NIP: 5272644731 REGON: 142733824 Spółka zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy XII Wydział Gospodarczy KRS0000718495.

tel. 22 163 67 00, faks 22 163 67 99
e-mail: zlecenia@desa.pl

Zlecenie licytacji z limitem

Podanie przez Klienta limitu licytacji jest informacją ściśle poufną. Dom aukcyjny będzie reprezentował w licytacji Nabywcę do podanej kwoty, gwarantując jednocześnie nabycie obiektu za najniższą możliwą kwotę. Dom aukcyjny nie przyjmuje zleceń bez górnego limitu. W przypadku zaistnienia kilku zleceń w tej samej wysokości dom aukcyjny będzie reprezentował Klienta, którego zlecenie zostało złożone najwcześniej. **Zgadzam się na jedno postąpienie w górę w przypadku wystąpienia innego zlecenia o tej samej wysokości:**

☐ Tak ☐ Nie

Zlecenie telefoniczne

W przypadku zlecenia licytacji telefonicznej prosimy o podanie numeru telefonu aktualnego w czasie aukcji. Pracownicy domu aukcyjnego połączą się z Państwem chwilę przed rozpoczęciem licytacji wybranych obiektów. Przebieg rozmowy – licytacji telefonicznej może być rejestrowany przez DESA Unicum. Dom aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za brak możliwości wzięcia udziału w wyniku problemów z uzyskaniem połączenia z podanym numerem. W przypadku problemów z uzyskaniem połączenia zgadzam się na licytację w moim imieniu za kwotę równą cenie wywoławczej:

☐ Tak ☐ Nie

Numer telefonu do licytacji

Ja niżej podpisany/-a oświadczam, że:

☐ Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych w celach marketingowych oraz w celu składania ofert, a w szczególności w celu przesyłania na wskazane przeze mnie adresy korespondencyjne materiałów promocyjnych, informacji handlowych o obiektach i usługach świadczonych przez DESA Unicum.

☐ Wyrażam zgodę na używanie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych w celu prowadzenia marketingu bezpośredniego przez DESA Unicum.

☐ Wyrażam zgodę na otrzymywanie od DESA Unicum informacji handlowej drogą elektroniczną.

☐ Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych w celach marketingu produktów lub usług podmiotów powiązanych kapitałowo z DESA Unicum.

☐ Wyrażam zgodę na otrzymywanie od podmiotów powiązanych kapitałowo z DESA Unicum informacji handlowej drogą elektroniczną.

WYRAŻAJĄC ZGODĘ NA POWYŻSZE, OŚWIADCZAM, ŻE:

- Zgadzam się na przetwarzanie moich danych osobowych przez spółkę DESA Unicum S.A. z siedzibą w Warszawie, ul. Piękna 1A w celach powyżej przeze mnie określonych.
- Podanie danych jest dobrowolne. Podstawą przetwarzania danych jest moja zgoda. Odbiorcami danych mogą być Podmioty powiązane kapitałowo z DESA Unicum oraz Podmioty świadczące usługi na rzecz DESA Unicum. Mam prawo wycofania zgody w dowolnym momencie. Dane osobowe będą przetwarzane do odwołania zgody lub przez maksymalny okres 10 lat od dnia zakończenia wykonania umowy lub przez okres określony przez przepisy prawa, które nakładają na DESA Unicum obowiązek przetwarzania moich danych.
- Mam prawo żądania od administratora dostępu do moich danych osobowych, ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania, a także prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego.
- Administratorem danych jest spółka DESA Unicum S.A. z siedzibą w Warszawie, z którą w sprawach dotyczących przetwarzania danych osobowych mogę się skontaktować, dzwoniąc pod numer telefonu +48 22 163 66 00 lub poprzez korespondencję elektroniczną na adres biuro@desa.pl.
- Bardziej szczegółowe informacje dotyczące przetwarzania moich danych mogę uzyskać na stronie internetowej www.desa.pl.
- Zapoznałem/-am się i akceptuję WARUNKI SPRZEDAŻY AUKCYJNEJ I WARUNKI AUTENTYCZNOŚCI domu aukcyjnego DESA Unicum opublikowane w katalogu aukcyjnym.
- Zobowiązuję się do zrealizowania zawartych transakcji zgodnie z niniejszymi WARUNKAMI, w tym do zapłacenia wylicytowanej kwoty powiększonej o opłatę aukcyjną oraz innych opłat, zgodnie z oznaczeniami w katalogu, w szczególności w przypadkach przewidzianych przepisami ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oryginalnych egzemplarzy utworu (tzw. droit de suite) w terminie 10 dni od daty aukcji.
- Wszelkie dane zawarte w niniejszym formularzu są prawdziwe i zgodne z moją najlepszą wiedzą. W przypadku zatajenia lub podania nieprawdziwych danych DESA Unicum nie ponosi odpowiedzialności.

Data i podpis klienta składającego zlecenie

„WOJCIECH FANGOR. COLOR AND SPACE”

Wydawnictwo Skira przygotowało niespodziankę dla fanów twórczości Wojciecha Fangora. Ponad 200-stronicowy album „Wojciech Fangor. Color and Space” prezentuje twórczość artysty na przestrzeni połowy wieku. W albumie znalazł się wstęp autorstwa Magdaleny Dąbrowskiej, kalendarium z życia artysty

wzbogacone o nigdy niepublikowany materiał archiwalny oraz szereg wysokiej jakości reprodukcji prac malarskich. Wydanie w języku angielskim.

Wydawnictwo: Skira

Cena: 169 zł

CENA 39 Zł (Z 5% VAT)

DESA.PL

UL. PIĘKNA 1A

00-477 WARSZAWA

TEL.: 22 163 66 00

EMAIL: BIURO@DESA.PL